

Biblioteca

Revistă de bibliologie și știința informării

Beijing
Library

2 / 2024

REVISTĂ SEMESTRIALĂ
Editată de Biblioteca Națională a României
Anul înființării: 1948
Anul LXXVI. Serie nouă, Anul XXXV
Numărul 2/2024

COLEGIUL EDITORIAL:

COMITET ȘTIINȚIFIC

prof. univ. dr. DOINA BANCIU
prof. univ. dr. AGNES ERICH
lect. univ. dr. MARIA MICLE
ELENA PINTILEI
conf. univ. dr. CRISTINA POPESCU
prof. univ. dr. ANGELA REPANOVICI
prof. univ. dr. ELENA TÎRZIMAN
acad. FLORIN FILIP
prof. univ. dr. ZANFIR ILIE
prof. univ. dr. MIRCEA REGNEALĂ
dr. OCTAVIAN MIHAIL SACHELARIE

COLEGIU CONSULTATIV

EUGENIA BEJAN
dr. ADRIANA-ELENA BORUNĂ
NICOLETA MARINESCU
dr. FLORICA-ELISABETA NUȚIU-VULCĂNESCU
VERA OSOIANU
dr. CARMEN-LEOCADIA PESANTEZ POZO
prof. univ. dr. hab. NELLY ȚURCAN
dr. ing. MIHAELA VOINICU
lect. univ. dr. ROBERT CORAVU
lect. univ. dr. CONSTANTIN ITTU

COLECTIV REDACȚIONAL

coordonator: dr. RALUCA MAN
tehnoredactare computerizată: FLORIN NISTOR
distribuție: ALEXANDRINA GABOR

Adresa: B-dul Unirii, nr. 22, București,
cod poștal 030833, OP 4, sector 3,
telefon: 021.3142434/1075,
e-mail: raluca.man@bibnat.ro
sanda.gabor@bibnat.ro (a se vedea coperta III)

*Responsabilitatea pentru conținutul articolelor
aparține autorilor.*

REPERE PROFESIONALE. METODOLOGIE

Managementul informațiilor din perspectivă
organizațională
Tatiana Oprescu ..... p. 1

Aspecte privind evaluarea colecțiilor bibliotecii
universitare în sprijinul cerințelor infodocumentare
ale utilizatorilor
Bogdan Gheuka ..... p. 5

VIAȚA BIBLIOTECILOR

*Istoria Bibliotecii Academiei Române,
într-o nouă formulă*
Marian-Bogdan Jugănar ..... p. 10

Mișcarea literară simbolistă și modalitatea de reflectare
în literatura română: scurtă argumentare.
Cu câteva prezențe din colecțiile Bibliotecii Naționale
a României
Nicoleta Corpaci ..... p. 18

Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș.
Omagiu marelui filosof argeșean Petre Țuțea
Cristina Baciu ..... p. 25

PATRIMONIU

Nostalgia depărtărilor. Manuscrisele lui Jean Bart din
colecția Cabinetului de Manuscrise
de la Biblioteca Națională a României
Cristina Marinescu ..... p. 29

MERIDIAN BIBLIOLOGIC

Biblioteca Municipală din Beijing, desemnată
cea mai bună bibliotecă publică a anului 2024
Raluca Man ..... p. 31

GALAXIA GUTENBERG

Visăm împreună cu Biblioteca Națională a României
și despre viitorul ei...
Cristian-Marian Bîrdeș, Daiana-Maria Măgureanu ... p. 38

Managementul informațiilor din perspectivă organizațională

Dr. Tatiana OPRESCU, șef serviciu
Biblioteca Centrului Universitar Pitești din cadrul
Universității Naționale de Știință și Tehnologie POLITEHNICA București
email: tatiana.oprescu@upb.ro

Managementul informațiilor din perspectivă organizațională presupune managementul tuturor proceselor informaționale implicate în ciclul de viață al informației, cu scopul de a ajuta organizația să-și atingă scopurile privind competitivitatea și strategia. Organizațiile administrează o varietate de resurse informaționale. Între acestea, se includ informațiile tranzacționabile stocate în bazele de date, informațiile esențializate/rezumatate stocate în depozitele de date și conținutul informațional nestructurat, găsit în documente și în rapoarte.

Perspectiva organizațională este foarte importantă în cadrul managementului informației. În cadrul acestei perspective, managementul informației se referă la managementul și controlul întregului ciclu de viață al proceselor informaționale, de la creare, la utilizare, pentru îmbunătățirea organizației în sine. În acest sens, managementul proceselor informaționale este văzut ca un avantaj strategic care aduce, pentru organizație, patru tipuri de beneficii: reducerea costurilor; reducerea incertitudinii sau a riscurilor; valoarea adăugată produselor și serviciilor; crearea noilor valori, prin introducerea unor produse și servicii noi, bazate pe informație.¹

Sursa: <https://www.linkedin.com/pulse/what-information-management-steven-mcpherson>

Abordarea informației ca o resursă strategică - ce trebuie gestionată ca orice altă resursă critică pentru organizație, precum personalul, echipamentul și capitalul - este fundamentală pentru perspectiva organizațională a managementului informației. Multe organizații recunosc

valoarea potențială a informației. Companiile în plină dezvoltare consideră informația ca un bun strategic care poate fi transformat într-un avantaj competitiv, pe piețele deservite de companie.

Conceptul de gestionare a informației ca o resursă organizațională a apărut în anii 1970, odată cu intrarea în vigoare a Legii pentru Reducerea Birocrației din SUA, emisă pentru a rezolva problema costurilor uriașe cu gestionarea și manipularea informației de către licitatorii contractelor guvernamentale.² Din acest moment, termenul de management al resurselor informaționale a devenit popular și a semnatificat atât managementul informației, cât și managementul tehnologiilor informaționale. Totuși, în realitate, conceptul de management al resurselor informaționale se referea mai mult la managementul datelor, decât la managementul altor tipuri de informație, precum documentele sau rapoartele. În cazul de față, acest concept poate fi „o abordare cuprinzătoare a planificării, organizării, bugetării, dirijării, monitorizării și controlul oamenilor, fondurilor, tehnologiilor și activităților asociate cu achiziția, stocarea, procesarea și distribuirea datelor, pentru a îndeplini nevoile pentru beneficiul organizației”³, nu ca alt tip de informație.

Aceasta sugerează faptul că, în cadrul perspectivei organizaționale a managementului informației, managementul resurselor informaționale este mai mult decât managementul datelor (de exemplu, fapte neprelucrate, stocate în baze de date tranzacționale). Mai degrabă, managementul informației în organizații implică managementul unei game variate de resurse informaționale, variind de la date și până la informații.

Datele pot fi considerate ca „date semnificative”, care reflectă caracteristicile unui eveniment sau ale unei entități. Exemple de date dintr-o organizație pot fi numele clienților, o cantitate comandată sau prețul unei unități. Managementul datelor se ocupă cu stocarea, procesarea datelor de nivel inferior regăsite în sistemele de procesare a tranzacțiilor și se orientează spre maximizarea vitezei, acurateței și eficienței procesării și păstrării tranzacțiilor sau înregistrărilor. Managementul datelor se referă la crearea și „achiziția datelor, stocarea în baze de date, manipularea sau procesarea pentru a produce noi date (cu o valoare adăugată) și rapoarte, prin programele de aplicații și transmiterea (comunicarea) datelor sau a rezultatelor rapoartelor”⁴.

Deși în cadrul organizațiilor este pus un accent mai mare pe managementul datelor și informațiilor structurate și formalizate (adică, date stocate cu precizie în baze de date tranzacționale sau informații rezumatate stocate în depozite de date), cantitatea informațiilor nestructurate create, achiziționate, organizate, stocate, distribuite și utilizate în organizație depășește, de regulă, cantitatea de informații și date structurate pe care organizația le gestionează.

Sursa: <https://researchleap.com/using-management-information-systems-mis-to-boost-corporate-performance/>

Informațiile nestructurate se regăsesc, de regulă, în rapoarte, documente, email-uri, prezentări powerpoint etc., dar și în rapoarte și documente generate în interiorul sau exteriorul companiei, de exemplu, gestionarea informațiilor referitoare la tendințele industriei, prevederile legislative, evenimentele concurente, buletinele de știri etc. Acestea reprezintă soluția pentru ca organizația să-și păstreze echilibrul și să reacționeze la amenințările competiției și la provocările mediului extern. Aici, managementul informației se intersectează cu inițiativele „inteligenței competitive” și cu activitățile de „scanare a mediului înconjurător” ale companiei. Scanarea mediului înconjurător se referă la analiza informațiilor referitoare la fiecare sector al mediului extern, care poate ajuta organizația în planificarea activităților viitoare.

Deseori, sistemele de gestionare a documentelor, cunoscute și ca sisteme de gestionare a conținuturilor, ajută la gestionarea informațiilor nestructurate create, achiziționate, organizate, stocate, distribuite și utilizate în cadrul unei organizații. Aceste sisteme susțin captarea electronică, stocarea, distribuția, arhivarea și accesarea documentelor. Iar ele oferă, de obicei, un depozit al „dosarelor” în care documentele sunt găzduite, indexate și accesate. În aceste depozite informaționale sunt păstrate meta-informații despre fiecare document, care prezintă istoria editorială a fiecăruia și relația lui cu alte documente. Indexarea documentelor în aceste sisteme, atât prin clasificări alfabetice manuale, cât și prin tehnici de indexare automată, facilitează găsirea cu ușurință a documentelor, de către angajații organizației, în orice moment.

Sursa: <https://www.javatpoint.com/mis-management-information-systems>

Informațiile nestructurate includ și înregistrări ale procesării informațiilor tranzacționabile, precum facturi, contracte și situații financiare. Datele curente pot fi stocate într-o bază de date tranzacțională și gestionată în altă parte, dar

întreaga înregistrare a evenimentului, de regulă cu semnături, este tratată ca o entitate completă, care trebuie generată, stocată, procesată, regăsită și arhivată. Managementul unor astfel de informații este numit „managementul înregistrărilor” și implică aplicarea unui control sistematic și științific asupra tuturor informațiilor înregistrate, de care organizația are nevoie în desfășurarea activității.

Un program bun al managementului informației va gestiona întregul ciclu de viață al informației: de la creare, până la utilizare. De exemplu:

- În generarea datelor tranzacționabile, vor fi urmați anumiți pași, pentru a asigura stocarea datelor conform „normelor” bazei de date, pentru promovarea integrității datelor, unicitatea sursei de date, reducerea pierderii spațiului de stocare a datelor și procesarea cu rapiditate a tranzacțiilor.

Sursa: <https://icon-library.com>

- În momentul achiziției de informație, cum ar fi achiziția datelor de cercetare a pieței sau a informațiilor despre inteligența competitivă, vor fi urmați pașii pentru reducerea achizițiilor duble și pentru sporirea accesibilității la datele sau informațiile achiziționate în cadrul organizației.
- Orice date sau informații stocate vor fi, în mod adecvat, protejate împotriva accesului neautorizat, existând preocupări pentru securitate, confidențialitate și drepturi de autor.
- Vor fi instituite programe de administrare a datelor și informațiilor, pentru a identifica acei angajați sau unități ale organizației responsabili pentru calitatea și managementul anumitor date și informații.
- Datele și informațiile vor fi copiate pentru situațiile în care este nevoie de recuperarea lor.
- Vor fi create duplicate ale datelor și informațiilor, pentru a facilita accesul și a reduce congestionarea rețelei și/sau supraîncărcarea cu cereri a serverelor pe care sunt stocate datele și informațiile.
- Datele și informațiile vechi și depășite vor fi arhivate și/sau șterse.

Tehnologia informației joacă un rol important în managementul informațiilor dintr-o organizație. Însă trebuie înțeles că tehnologia informației reprezintă mediul tehnic în care informațiile sunt găzduite, accesate, regăsite, distribuite și utilizate, și nu entitatea primară gestionată în cadrul managementului informației, entitate care este procesul informațional.

Totuși, există o confuzie între rolul tehnologiei informației în managementul informațiilor dintr-o organizație și managementul tehnologiilor informaționale.

De exemplu, misiunea *Society for Information Management (SIM - Societatea pentru Managementul Informațiilor)*⁴, o societate profesională pentru administratorii-șefi ai informației și liderilor în tehnologia informației, fondată în 1968, în SUA, este aceea de a „oferi o conducere și o educație internațională în gestionarea și utilizarea cu succes a tehnologiilor informaționale pentru atingerea obiectivelor [...]”⁵

Sursa: <https://www.simnet.org/>

În acest sens, Davis și Hamilton definesc managementul informației ca fiind „managementul sistemelor informaționale și a resurselor informaționale de către un individ, un grup sau o organizație” și descriu managementul informației ca „o nouă funcție economică responsabilă cu definirea cerințelor informaționale organizaționale, planificarea și construirea unei infrastructuri informaționale și a unor aplicații pentru sistemele informaționale, operarea acestor sisteme și organizarea, sprijinirea și gestionarea acestor activități”.⁶

Managementul sistemelor informaționale se referă la controlul asupra dezvoltării, planificării, desfășurării și suportului aplicațiilor sistemului informațional care susține procesele economice și derularea activităților. Managementul tehnologiilor informaționale se referă la gestionarea și controlul tehnologiilor informaționale (de exemplu, hardware sau software). O varietate de factori trebuie să fie luați în considerare în gestionarea tehnologiilor dintr-o organizație. Trebuie instalate, implementate, întreținute constant piesele de hardware, dar trebuie avute în vedere și chestiunile legate de licențele programelor folosite. Sunt necesari angajați și profesioniști instruiți în sisteme informaționale (de exemplu, programatorii, specialiștii în rețele, administratorii bazelor de date, analiștii sistemelor etc.).

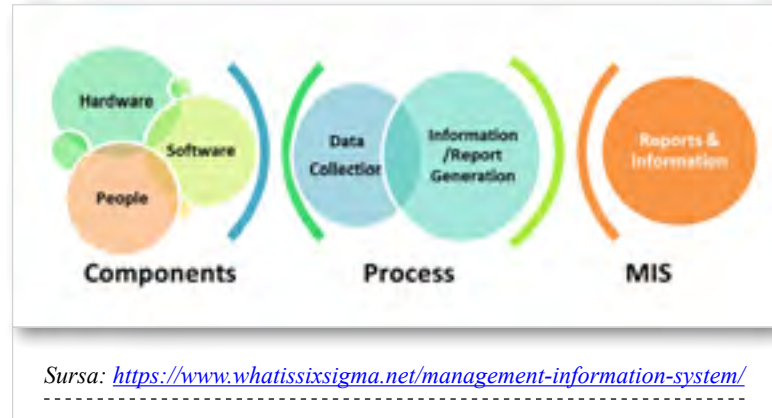
Sursa: <https://www.cognisoft.co.uk/blog/news/what-is-a-management-information-system/>

Tehnologia informației este foarte importantă pentru modul în care este gestionată informația în cadrul unei organizații, iar managementul tehnologiei informației trebuie să fie parte integrantă a planului de management al informației. Căci, de fapt, tehnologia informației facilitează abilitatea de a susține crearea, achiziția, organizarea, stocarea, distribuția și utilizarea informației în mod eficient.

Managementul informației este preocupat într-un grad înalt de procesarea organizațională a informațiilor. În literatura de specialitate se pot identifica două orientări majore care au implicații asupra managementului informației.⁷

Prima, dezvoltată în special în cadrul Universității Carnegie Mellon, de către Herbert Simon, James March și Richard Cyert, vede abilitatea organizației de a procesa informația ca fiind centrul competențelor manageriale și organizaționale, iar organizațiile ca sisteme delimitate, raționale.⁸

A doua, reprezentată de Karl Weick și Richard Daft, vede organizațiile ca sisteme slab cuplate, în care indivizii participanți dezvoltă colectiv interpretări comune ale mediului înconjurător, acționând pe baza acestora. În acest sens, procesarea informației se referă la reducerea caracterului echivoc și ambiguu al informației referitoare la mediul extern al organizației.⁹

Sursa: <https://www.whatissixsigma.net/management-information-system/>

Având în vedere aceste două orientări ale procesării organizaționale a informației, managementul informației trebuie să cerceteze cu atenție creșterea capacității organizației de a procesa informațiile și reducerea atât a nevoilor de procesare, cât și a caracterului echivoc al informației.

Din perspectivă organizațională, managementul tehnologiei informației este o componentă majoră a oricărui plan de management al informației. Tocmai datorită acestei perspective, au relevanță termenii asociați, precum managementul sistemelor informaționale, managementul tehnologiei informaționale, managementul datelor, inteligența în afaceri, inteligența competitivă, managementul conținuturilor sau managementul înregistrărilor.

Managementul informațiilor exploatează eficient datele, resursele informaționale și de cunoaștere, disponibile într-o organizație. Asigură colectarea și procesarea eficace a tuturor datelor și informațiilor de care este nevoie în organizație și transpunerea acestora în informații și cunoștințe utile pentru societate. Managementul informațiilor sprijină procesul luării deciziilor printr-un acces eficient la informații exacte și relevante. El permite structurilor infodocumentare și altor organizații care furnizează informații să gestioneze în mod eficient colecțiile de informații, dar și pe oameni să-și gestioneze aceste colecții.

Eficacitatea managementului informației și a managementului cunoștințelor este imperios necesară, în asigurarea supraviețuirii organizaționale neîntrerupte și a competiției în fața schimbărilor constante ale mediului organizațional înconjurător, iar perspectiva organizațională este esențială pentru maximizarea potențialului unei organizații, asigurându-se că informația este utilizată ca un instrument cheie în procesul decizional și în strategia de dezvoltare pe termen lung.

Sursa: <https://www.techolac.com/tech/all-you-need-to-know-about-information-management/>

Note

1. CHOO, Chun Wei. *Information management for the intelligent organization: The art of scanning the environmental*. 3rd ed. Medford, NJ: Information Today, 2002
2. *Information resources management: a report of the Commission on Federal Paperwork*. Washington, DC: US Government Printing Office, 1977
3. LEWIS, Bruce R.; SNYDER, Charles A.; RAINER, Kelly R.. An empirical assessment of the information resource management construct. In: *Journal of Management Information Systems*, 1995, vol. 12, nr. 1, p. 199-223
4. Society for Information Management. [accesat 04 noiembrie 2024]. Disponibil la: <http://www.simnet.org/>
5. *Ibidem*

6. DAVIS, G.B.; HAMILTON, S. *Managing information: How information systems impact organizational strategy*. Homewood: Business One Irwin, 1993
7. CHOO, C.W. Towards an informational model of organizations. In: *The Canadian Journal of Information Science*, 1991, vol. 16, nr. 3, p. 32-62
8. SIMON, Herbert A. *Administrative behavior: How organizations can be understood in terms of decision processes*. [accesat 04 noiembrie 2024]. Disponibil la: https://www.academia.edu/49277410/Herbert_A_Simon_Administrative_Behavior_A_Study_of_Decision_Making_Processes_in_Administrative_Organization
9. WEICK, K.E.; DAFT, R.L. The effectiveness of interpretation systems. In: CAMERON, K.S.; WHETTEN, D.A. *Organizational effectiveness: A comparison of multiple models*. New York: Academic Press, 1983, p. 71-93.

Sursa: <https://aecom.com/management-information-systems-mis/>

Aspecte privind evaluarea colecțiilor bibliotecii universitare în sprijinul cerințelor infodocumentare ale utilizatorilor

Dr. Bogdan Alexandru GHEUKA, bibliotecar

Biblioteca Centrală Universitară „Carol I” București. Filiala Geografie, Geologie, Biologie - Secția Botanică

email: bogdangheuka@yahoo.com

În secolul 21, biblioteca universitară este implicată din ce în ce mai mult în procesele creatoare ale cunoașterii. Bibliotecile universitare care funcționează în cadrul universităților au o misiune de orientare, studiu și cercetare, semnalare bibliografică și documentară în cadrul instituțiilor pe care le deservesc iar diversitatea bibliotecilor universitare este rezultatul varietății instituțiilor de învățământ superior, care au misiuni și structuri organizatorice diferite.

În mediul universitar, două schimbări esențiale se datorează utilizării noilor tehnologii informaționale:

- utilizarea pe scară largă a telecomunicațiilor, care joacă rolul unei pasarele electronice între diferitele componente ale sistemelor informaționale¹;

- conținutul colecțiilor și serviciile acestor biblioteci care sprijină formarea educațională și cercetarea din instituțiile de învățământ superior.

Digital-physical-library

Sursa: <https://ic.softlinkint.com/blog/digital-library-vs-physical-library-the-ultimate-face-off/>

1. Situația contemporană a utilizatorilor

Utilizatorii specifici acestor structuri sunt: studenți, cadre didactice universitare, masteranzi, doctoranzi, cercetători etc. Gradul de complexitate al cerințelor informaționale depinde și de nivelul de specializare al cititorilor. Pentru studenți, de interes sunt în primul rând lucrările de referință (enciclopedii, dicționare, ghiduri pentru inițiere bibliografică); lucrările de studiu (tratatele importante, sintezele colective); manualele, periodicele specializate etc. La acestea se adaugă documentația specifică fiecărei specializări.

Bibliotecarul universitar are obligația de a selecta, a achiziționa și a facilita accesul la documente după criterii strict

profesionale, liber de constrângeri de ordin politic, moral sau religios, respingând în același timp orice formă de cenzură.

Pentru a identifica cerințele informaționale ale comunității utilizatorilor dintr-o bibliotecă universitară se au în vedere: tipologia utilizatorilor, activitățile pe care aceștia le desfășoară (învățământ, cercetare), nivelul de educație, interesul general, comportamentul comunicațional și informațional etc. iar principiile de dezvoltare ale colecțiilor sunt determinate de profilul bibliotecii respective, luându-se în calcul necesitatea achiziționării de publicații necesare facultății de care aparțin și care să răspundă cerințelor programelor de învățământ, intereselor de lectură și studiu atât ale studenților, cât și ale cadrelor didactice universitare. Se are, de asemenea, în vedere, cunoașterea fondului documentar existent în instituția respectivă, a producției editoriale, a colecțiilor celorlalte centre de pe raza comunității deservite.

Cercetătorii Dervin și Nilan arată că fiecare utilizator folosește informația într-un mod diferit și fazele prin care trece utilizatorul în cadrul procesului de regăsire a informației trebuie analizate minuțios. Numai o privire de ansamblu a întregului sistem organizatoric al bibliotecii, al modului de utilizare a serviciilor din bibliotecă, a tipologiei variate a informației va putea duce la o reorganizare și adaptare optimă.² Bibliotecile pot, de asemenea, să ofere sprijin pentru utilizarea resurselor de informare din rețea și pentru crearea unor oportunități privind activitățile de învățare în cooperare. Aceste două direcții se înscriu în rolul pe care bibliotecile îl pot juca în domeniul educației la distanță prin intermediul rețelelor.³

Chiar de la începutul constituirii unei colecții, managerul fiecărei biblioteci universitare trebuie să stabilească un sistem clar și precis de organizare a publicațiilor. Întreaga activitate a bibliotecii va depinde de cum este conceput și aplicat acesta. În alcătuirea sa, trebuie să se țină cont de următoarele cerințe fundamentale:

1.1 Regăsirea rapidă a documentelor

Regăsirea rapidă a documentelor contribuie decisiv la reducerea timpului de servire a utilizatorului. Din punct de vedere tehnic, regăsirea rapidă și fără echivoc a unui document presupune individualizarea (codificarea) lui strictă, printr-o cotă unică și nerepetabilă.

1.2 Folosirea eficientă a spațiilor de depozitare

Majoritatea bibliotecilor se confruntă cu problema spațiilor corespunzătoare, ținând cont de faptul că producția editorială este în continuă creștere. Locul destinat depozitării publicațiilor trebuie folosit cât mai eficient.

Educația utilizatorului este absolut necesar a fi făcută de către specialiștii în știința informării în contextul în care cantitatea de informații cu care aceștia vin în contact este imensă și, totodată, sursele de informare, multiple. Altfel, aceștia pot întâmpina serioase dificultăți în a accesa diferitele suporturi informaționale, mai ales că evoluțiile înregistrate la nivelul producției de informație și diversitatea modalităților de comunicare au dus la schimbări ale comportamentului utilizatorilor, ale educației acestora, ale barierelor întâlnite în procesul de informare.

Așadar, trebuie să existe într-o structură biblioteconomică universitară o strânsă colaborare între cadrele didactice și personalul bibliotecii. În principal, se iau în considerare următorii factori: programa curriculară, inclusiv bibliografiile suplimentare, direcțiile de cercetare din instituția respectivă, reputația științifică a autorilor, a editorilor, disponibilitatea titlurilor în fondurile unei biblioteci apropiate, prețul etc.

What is Library Collection Development

Sursa: <https://www.lisedunetwork.com/collection-development-library/>

2. Dezvoltarea colecțiilor

Se va ține întotdeauna cont de scopurile bibliotecii, de modul în care selecția și achiziția s-au subordonat acestor scopuri, de capacitatea de stocare și de valorificare a documentelor, de indicii de circulație etc. Așa cum arată cercetătoarea Sanda Bercovici, „Profilul universității, numărul de facultăți, organizarea spațială impun, de cele mai multe ori, structura bibliotecii. Bibliotecile universitare sunt mai eficiente și mai economicoase decât cele specializate, mai ales în epoca exploziei informaționale”.⁴ Astfel, în cazul bibliotecilor universitare, necesitatea eliminărilor poate apărea și ca urmare a unor modificări în programele de studiu, a apariției sau dispariției de specialități și a nevoii de spațiu.

Reorganizarea și dezvoltarea unei colecții de documente se realizează numai ca urmare a respectării unor politici de achiziție foarte bine puse la punct, în funcție de profilul bibliotecii, de colecțiile existente, de lipsurile înregistrate, de profilul colecției, de nevoile de informare ale utilizatorilor, de posibilitățile financiare.

De asemenea, donațiile, ca și schimbul de publicații se pot realiza la nivel național dar și la nivel internațional între instituții aparținând diferitelor țări. În bibliotecile informatizate, modulul de schimb conține un fișier al partenerilor, al documentelor, balanța de evaluare (compararea valorică și cantitativă a schimbului de publicații cu diverși parteneri). Întregul proces este ancorat în viitor, dar „este legat în primul rând de utilizator, și numai în al doilea rând de publicații.”⁵

3. Marketingul de bibliotecă

Marile biblioteci universitare din lume se străduiesc să promoveze strategii eficiente de marketing. Studiul sistematic al nevoilor beneficiarilor bibliotecii universitare constituie primul pas al activității de marketing. Segmentarea pieței sau divizarea în grupe omogene în biblioteca universitară poate fi realizată folosind caracteristicile sociale și psihologice ale beneficiarilor iar promovarea cărții rămâne cea mai importantă metodă de cercetare de marketing, care poate fi realizată prin analiza permanentă a cerințelor de lectură și valorificarea resurselor bibliotecii.

Fritz Machlup distinge informația ca: „resursă (gratuită, nu are stabilă valoarea), stoc (memorie, patrimoniu), flux (schimb grație rețelelor), produs (prin noile suporturi), serviciu (mediere, consultanță), bun (difuzată, aparține emițătorului și receptorului), proces (ca relație între emițător și receptor). În acest sens, se consideră că aplicarea principiilor de piață poate fi profitabilă atât serviciilor de informare pentru profit, cât și celor nonprofit. Principiul fundamental care stă la baza unei economii de piață libere este credința în binefacerile unei competiții maxime, convingerea că orice ar putea fi vândut și distribuit. Acest principiu se aplică inclusiv bunurilor și serviciilor de informare.”⁶

Piața bibliotecară cuprinde cererea de lectură și oferta de carte sau a altor tipuri de servicii informaționale în frunție de suportul documentar-informațional oferit de bibliotecă. În ultimii ani, bibliotecile s-au confruntat cu probleme bugetare, dezvoltând mai dificil strategii competitive de marketing. În acest context mondial nefavorabil, bibliotecarii sunt nevoiți să atragă publicul-cititor prin publicitatea colecțiilor și serviciilor oferite, care deseori nu fac față solicitărilor. Toate acțiunile bibliotecii, începând de la achiziție și până la împrumut, trebuie să se axeze pe cerințele beneficiarului.

Astăzi, se vorbește tot mai mult de crearea în bibliotecă a departamentelor de marketing. Activitatea acestora este necesar să cuprindă un set complex de măsuri ce vizează: dezvoltarea produselor și serviciilor, determinarea pieței, canalele de distribuție, cercetarea și analiza informațiilor. Evaluând cererea, oferta și consumul, biblioteca poate elabora strategii de dezvoltare a activităților specifice, asigurând suportul informațional necesar prin aplicarea marketingului în sfera bibliotecară, având drept consecință rentabilizarea serviciilor oferite și punând în valoare colecțiile.

Pentru desfășurarea activității de marketing, în cadrul bibliotecii ar trebui să funcționeze un serviciu specializat. Programul activității sale prevede desfășurarea cercetărilor de marketing, planificarea curentă și de perspectivă a activității de marketing de bibliotecă, elaborarea business-planurilor, coordonarea activității tuturor subdiviziunilor structurale ale bibliotecii, angajate în acordarea de diverse servicii informaționale, editoriale etc.

Conceptia clasică a marketingului nu se poate aplica direct la majoritatea serviciilor de bibliotecă (ele nu sunt în situație propriu-zisă de piață). Adaptarea la particularitățile bibliotecii presupune o bună cunoaștere a conceptelor de marketing și identificarea lor concretă. Pentru a supraviețui însă, instituția bibliotecară trebuie să-și demonstreze utilitatea atât publicului, cât și acelor care le patronează. Totodată, trebuie să acționeze în vederea realizării aceluși salt spectaculos, caracteristic oricărei societăți de consum: plasarea necesităților clientului în centrul preocupărilor instituției, definirea activităților specifice instituției în funcție de profilul și exigențele consumatorului, venirea în întâmpinarea cerințelor acestuia. Activitatea de marketing aplicată la specificul bibliotecilor demonstrează necesitatea redefinirii unor priorități pe care bibliotecile ar trebui să le reconsidere în perioada de tranziție către economia de piață și să le concentreze asupra necesităților consumatorului.

ale universității. Atât strategia generală, cât și strategii aplicate care derivă din aceasta cum ar fi: strategia colecțiilor sau strategia de informare etc.

Utilizatorul bibliotecii universitare poate fi atras cu materiale informative și, totodată, prin rețelele sociale, prin intermediul cărora se explică care sunt resursele bibliotecii ce urmează a fi accesate și printr-un catalog electronic profesionist realizat printr-o strânsă colaborare cu cadrele didactice care fac solicitări pentru bibliografia obligatorie necesară studenților la materiile predate. Faptul că există nevoia acută de a accesa informația de la distanță, generează situații noi care atrag o reconfigurare a sistemului intern al bibliotecilor, modificându-se practic raporturile dintre bibliotecar și utilizator, scăzând procentul interacțiunilor, bibliotecarul rămânând, totuși, factorul care determină gestionarea eficientă a fluxului de informații. Profesorul Mircea Regneală arăta în

Its all in numbers

Sursa: <https://americanlibrariesmagazine.org/2015/09/10/its-all-in-numbers/>

Criza infodocumentară însă, care a generat la nivel internațional costuri și, implicit, necesitatea adoptării de bugete din ce în ce mai mari, a determinat bibliotecile universitare la nivel internațional să caute noi soluții de organizare și eficientizare a activităților și procedurilor de lucru.

4. Misiunea bibliotecarului universitar în societatea informației

Bibliotecarul universitar trebuie să vină în întâmpinarea nevoilor de informare ale utilizatorului în foarte multe cazuri în condiții de distanță fizică, oferind servicii online. Publicul țintă al bibliotecii universitare așa cum se menționează chiar în cadrul legislativ se află „prioritar în serviciul studenților, al cadrelor didactice și al cercetătorilor din universități și alte instituții de învățământ superior și de cercetare care, în limitele prevăzute de regulamentul de organizare poate funcționa și ca bibliotecă publică”.⁷ „Rolul esențial al instruirii și educației este de a menține echilibrul intelectual și spiritual al omului în societate, formându-i personalitatea și identitatea.”⁸ Totodată, strategia bibliotecii este principalul element care determină direcția de dezvoltare a bibliotecii. Aceasta este necesar a fi corelată cu strategia și politicile informaționale

„Studii de biblioteconomie”, faptul că „rolul bibliotecilor zilelor noastre nu se rezumă la păstrarea cărților și documentelor; biblioteca contribuie intens și la răspândirea informațiilor cuprinse în publicații. Pentru aceasta se cere luarea inițiativei pentru crearea și multiplicarea canalelor de-a lungul cărora informațiile să treacă cu ușurință din bibliotecă spre cititor.”⁹

Avantajele unei biblioteci digitale sunt legate de: accesul rapid la informație; transferul informațiilor la domiciliul cititorului; posibilități multiple de actualizare și utilizare individuală. Bibliotecarul digital trebuie să cunoască colecțiile, să aibă abilități în a gestiona eficient noile tehnologii, să poată stabili conexiuni, să cunoscă mediul documentar intern și să orienteze utilizatorii spre sursele documentare interne și externe cele mai eficiente. De asemenea, este necesar să cunoască foarte bine principiile tehnologiei informației și legislația în vigoare: legi profesionale (legea bibliotecilor, statutul personalului didactic etc.) și legi complementare (legea privind drepturile de autor și drepturile conexe, legea achizițiilor publice etc.).

Așadar, un aspect important al rolului modern al bibliotecarului este de a fi un consultant și un furnizor de informații. Bibliotecarii pot ajuta utilizatorii să găsească și să acceseze informații într-o gamă largă de formate (cărți,

- achiziționarea de publicații și alte documente din țară și străinătate;
- colecționarea lucrărilor cadrelor didactice și cercetătorilor, tezelor de doctorat susținute în cadrul universității;
- realizarea de schimburi de publicații și alte documente cu instituții, organizații și personalități ale vieții științifice și culturale din țară și străinătate;
- organizarea, păstrarea, folosirea și prelucrarea tuturor categoriilor de documente din colecțiile proprii;
- verificarea și eliminarea periodică a documentelor perimate din punct de vedere fizic sau științific, conform prevederilor legale în vigoare;
- asigurarea condițiilor necesare pentru consultarea de către toate categoriile de utilizatori a documentelor în sălile de lectură și prin împrumut la domiciliu;
- efectuarea de împrumut interbibliotecar digital, intern și internațional de documente;
- asigurarea informării utilizatorilor prin intermediul bazelor de date, elaborarea și editarea instrumentelor de informare în funcție de cerințele procesului instructiv-educativ și de cercetare din universitate;
- colaborarea la lucrări bibliografice și de informare documentară editate pe plan local, național și internațional pe suport digital;
- întreprinde acțiuni privind informatizarea activităților din bibliotecă, participă la rețele și sisteme informatizate din țară și străinătate.

Pentru realizarea acestor deziderate, obiectivul bibliotecii este să selecteze, să califice corespunzător și să asigure continua disponibilitate a personalului de specialitate, necesar pentru structurarea colecției, diseminarea informațiilor și prestarea serviciilor. În această lume a informației, rolul bibliotecilor și al bibliotecarilor capătă, așadar, o nouă dimensiune.

Note

1. O'BRIEN, James. *Les systemes d'information de gestion*. Montréal: De Boeck Université, 2001, p. 488
2. DERVIN, B.; NILAN, M. Information needs and uses. In: *Annual review of information science and technology*, 1986, vol. 21, p. 3-33
3. PORUMBEANU, Octavia-Luciana. *Utilizatorii și intermediarii de informații și documente în epoca contemporană*. București: Editura Universității din București, 2003, p. 23
4. BERCOVICI, Sanda. *Biblioteca universitară între tradiție și mondializare uniformizantă*. Constanța: Ex Ponto, 2007, p. 10
5. REGNEALĂ, Mircea. *Noi studii de biblioteconomie*. București: Asociația Bibliotecarilor din România, 2009, p. 305
6. MACHLUP, Fritz. *Knowledge management: its creation, distribution and economica significance*. Princeton: Princeton University Press, 1984, p. 233
7. Legea bibliotecilor Nr.334/2002. *Învățământ superior*. [accesat 15 noiembrie 2024]. Disponibil la: www.edu.ro/default/files/_fi%C8%99iere/Invataman-Superior/2016/biblioteci/LEGEA_334_2002_BIBLIOTECI.pdf
8. GALINA, Martea. *Sistemul de învățământ-promotor al identității naționale*. Chișinău: Pontos, 2015, p. 41
9. REGNEALĂ, Mircea. *Studii de biblioteconomie*. Constanța: Ex Ponto, 2001, p. 168

Bibliografie

1. BERCOVICI, Sanda. *Biblioteca universitară între tradiție și mondializare uniformizantă*. Constanța: Ex Ponto, 2007
2. GALINA, Martea. *Sistemul de învățământ-promotor al identității naționale*. Chișinău: Pontos, 2015
3. DERVIN, B.; NILAN, M. Information needs and uses. In: *Annual review of information science and technology*, 1986, vol. 21
4. Legea bibliotecilor Nr.334/2002. *Învățământ superior*. [accesat 15 noiembrie 2024]. Disponibil la: www.edu.ro/default/files/_fi%C8%99iere/Invataman-Superior/2016/biblioteci/LEGEA_334_2002_BIBLIOTECI.pdf
5. MACHLUP, Fritz. *Knowledge management: its creation, distribution and economica significance*. Princeton: Princeton University Press, 1984
6. O'BRIEN, James. *Les systemes d'information de gestion*. Montréal: De Boeck Université, 2001
7. PORUMBEANU, Octavia-Luciana. *Utilizatorii și intermediarii de informații și documente în epoca contemporană*. București: Editura Universității din București, 2003
8. REGNEALĂ, Mircea. *Noi studii de biblioteconomie*. București: Asociația Bibliotecarilor din România, 2009
9. REGNEALĂ, Mircea. *Studii de biblioteconomie*. Constanța: Ex Ponto, 2001

Word-Cloud-of-Strategic-Plans

Sursa: <https://futures.clir.org/the-third-library-the-commons/>

Istoria Bibliotecii Academiei Române, într-o nouă formulă

Marian-Bogdan JUGĂNARU, bibliograf

Biblioteca Academiei Române. Serviciul Catalogare, Clasificare Periodice, Foi volante

email: bogdanjuganaru06@yahoo.com

Aula Academiei Române a găzduit, pe 15 octombrie, lansarea celui de al treilea volum (alcătuit din trei părți) din seria intitulată *Istoria Bibliotecii Academiei Române. 1919-1947*. Până în prezent au văzut lumina tiparului trei volume, alcătuite dintr-un total de șapte părți, iar seria continuă.

Ideea s-a născut în jurul anului 2020 când singura monografie comprehensivă pe tema istoriei Bibliotecii Academiei fusese publicată în 1968 sub denumirea: *Biblioteca Academiei Republicii Socialiste România: 1867-1967. Cartea Centenarului*. Apărută în România anulului 1968 la Editura Academiei Republicii Socialiste România, sub forma unei lucrări complexe cu 327 de pagini, „Cartea Centenarului” - cum i se spunea printre bibliotecarii și bibliografii Bibliotecii

Academiei Române (BAR) - a reprezentat, timp de câteva decenii, o carte de căpătâi pentru personalul instituției. Nu exista în Biblioteca Academiei examen de angajare sau de promovare pe posturi cu studii superioare în care bibliografia obligatorie să nu conțină subiecte din această lucrare. Personal, am avut parte în ascensiunea profesională de examene care aveau asemenea tematici, de altfel interesante. Lucrarea în cauză - în pofida epocii în care a apărut - era bine articulată din perspectivă bibliologică și istorică, desigur cu excepția unor pasaje specifice perioadei, necesare pentru a se încadra în rigorile regimului politic de atunci. Este explicabilă calitatea generală a monografiei și perenitatea ei în timp prin numele profesioniștilor care au semnat articolele din cuprinsul acestei opere monografice despre BAR: George Baiculescu, Ioan Lupu, Gabriel Ștrempel, Elena Niculescu, Ana Turdeanu, Octavian Iliescu, Valeriu Moldoveanu, Alice Sterescu, Perspessicius, Tudor Vianu, Nicolae Liu, Șerban Cioculescu, Ileana Băncilă, Elena Ciornea, A.P. Todor, Dan Simonescu, Damian P. Bogdan, N. Georgescu-Tistu și N. Istrate. Cu toate aceste calități, care se păstrează și astăzi, lucrarea avea, în jurul anului 2020, o vechime considerabilă și era necesară completarea și actualizarea ei. Ținând cont și de perioada în care a fost lansată, era evident că prin „Centenar” a intrat în acei ani și „pieptenele” cel de(n)s al cenzurii. Așadar, trebuia gândită o actualizare a acestei lucrări, atât de necesare, ca tematică, pentru cunoașterea patrimoniului și evoluției BAR.

Biblioteca Academiei
Republicii
Socialiste România :
1867-1967 : Cartea
centenarului

1968

Sursa: <https://bibliotecamm.ebibliophil.ro/mon/biblioteca-academiei-republicii-socialiste-romania-1867-1967-carte-centenarului-h28yp36f>

Sursa: https://acad.ro/evenimente/2024/56_eventiment.html

Prin urmare, discuțiile care au avut loc pe acest subiect au condus la concluzia că biblioteca avea nevoie de o nouă monografie care să cuprindă, într-o formulă modernă și actualizată, informația istorică și bibliologică necesară unei descrieri a celor mai importante momente ale BAR de la fondarea ei până în contemporaneitate, cu accent pe dezvoltarea colecțiilor.

Spre deosebire de cartea din 1968, care era structurată pe un format clasic de lucrare științifică, unde predomină informația scrisă însoțită de note de subsol, această nouă versiune a fost gândită ca o serie de volume și a reprezentat o nouă abordare a subiectului. Istoria instituției și a colecțiilor ei sunt tratate, de această dată, într-o formă mai relaxată, asemănătoare mai degrabă unui album de expoziție mai exigent, încărcat cu imagini scanate ale unor documente și fotografii, având explicații ceva mai elaborate, dense și cu informație științifică autentică, dar fără a avea aparat critic cu note de subsol sau de final, optându-se pentru menționarea referințelor bibliografice între paranteze rotunde, în text.

Această formă de prezentare a condus la o expansiune volumetrică importantă și astfel, s-a realizat o serie monografică alcătuită din mai multe volume, din care unele sunt divizate la rândul lor în mai multe părți. Până în prezent au fost tipărite trei volume, ultimele dintre acestea având câte trei părți fiecare, formând un total de șapte tomuri.

Primul volum a ieșit într-o singură parte, ceea ce simplifică puțin abordarea sa. În privința conținutului său, acesta cuprinde, pe parcursul celor 694 de pagini, începuturile BAR, formarea colecțiilor, primele donații și alte informații legate de fondarea BAR și de personalitățile care au contribuit la nașterea ei. Paginile sunt înțesate de imagini reprezentative pentru subiectul conținut, care au incluse descrieri sumare ale documentelor sau pieselor documentare reprezentate în imagini. Acest volum a fost structurat cronologic, pentru fiecare colecție în parte fiind desemnați specialiști ai compartimentului respectiv în vederea elaborării articolului respectiv.

Privind retrospectiv întreaga serie, consemnăm faptul că primul volum din *Istoria Bibliotecii Academiei Române* a fost lansat în 2022 și cuprindea perioada de început a instituției, 1867, până în 1885, anul în care a intrat în vigoare o lege a Depozitului Legal atât de necesară stimulării într-un mod substanțial a procesului de creștere a fondului de publicații al BAR. În anul 2023 a urmat al doilea volum, compus din trei părți precum cel lansat în acest an, în care se regăsesc informații privitoare la perioada 1886-1918. Anul viitor este preconizat să apară și al patrulea volum, care va descrie perioada comunistă, începând din 1948, anul care continuă cronologia din volumul trei, încheiat în 1947.

Cele trei volume (șapte tomuri) au fost tipărite în condiții grafice excelente, pe hârtie lucioasă și sunt voluminoase, având fiecare între 550 și 694 de pagini, într-un format III (30 cm).

Toate volumele au câte o prefață semnată de Acad. Ioan-Aurel Pop, Președintele Academiei Române, urmate de cuvântul coordonatorului seriei, ing. Nicolae Șt. Noica, membru de onoare al Academiei Române și director general al BAR.

Seria de volume a fost structurată astfel: primul volum a apărut într-o singură parte, comprimând informația într-un număr mai mare de pagini (694 de pagini) și cuprinde informații privind zorii BAR și primii săi pași în societatea românească modernă, tânără și ea, indisolubil legați de pașii Academiei Române, doar cu un an mai matură, sub

Istoria Bibliotecii Academiei Române 1919-1947_Coperta
Sursa: arhiva personală a autorului

forme sale inițiale, de *Societate Literară* apoi de *Societate Academică* și abia din 1879 (când a devenit institut național) de *Academia Română*. Cele două instituții au avut o permanentă legătură în evoluția lor, iar această relație simbiotică - având continuitate până astăzi - a fost foarte strânsă și productivă pentru ambele instituții în acele momente de început, după cum menționează, într-un mod admirabil, primul volum. Apoi textul alunecă spre descrierea personalității lui Ioan Bianu, ctitor al BAR, personalitate marcantă a instituției, considerat părintele „Bibliotecii Academiei”, supranumit și „Bibliotecarul Academiei” datorită meritelor deosebite pe care cărturarul blăjan le-a dovedit în organizarea colecțiilor și dezvoltarea tinerei instituții bibliotecare. Volumul consemnează modalitățile de îmbogățire a colecțiilor și totodată prezintă succinte informații ale donatorilor care au pus bazele fondului documentar al BAR și chiar dedică un capitol special Episcopului de Buzău, Dionisie Romano, care a donat o colecție substanțială bibliotecii, prin care au fost puse bazele patrimoniului BAR. În continuare, volumul conține informații referitoare la formarea și dezvoltarea colecțiilor de carte, publicații periodice, foi volante, manuscrise-carte rară, stampe-fotografii-hărți, numismatică. Volumul se încheie cu un capitol denumit *Primii pași în organizarea Bibliotecii Academiei Române*.

Al doilea volum, lansat în 18 octombrie 2023, a fost structurat în trei părți și cuprinde activitatea de organizare a instituției sub directa îndrumare a lui Ioan Bianu, denumit în chiar titlul unui articol semnat de dr. Tudorel Urian, în prima parte a volumului al doilea: „Ctitorul unui miracol”. Prima parte a volumului al doilea cuprinde istoria instituției bibliotecare prin prisma rolului jucat în organizarea ei de către Bianu, apoi sunt tratate aspecte relevante ale evoluției BAR în fiecare compartiment al acesteia, pornind de la structurarea colecției de carte, unde întâlnim pe parcursul a peste 200 de pagini, o complexă expunere a celor mai importante donații de carte din perioada respectivă, însoțite și de prezentarea donatorilor, a contextului în care aceste daruri au intrat în fondul bibliotecii. Acest segment este condimentat vizual cu un volum consistent de ilustrații reprezentând fotografii ale donatorilor și ale bibliotecarilor BAR, documente administrative ale vremii, acte de donație, scrisori olografe de donație, inventare cu conținutul bibliotecilor private care au fost dăruite BAR și coperti ale unor cărți intrate în colecții în acea perioadă. În continuarea tomului este tratat fondul de publicații periodice și cel de foi volante din componența BAR, fiind păstrat același mecanism de redactare, cu ilustrații frecvente însoțite

de explicațiile aferente și istoria fiecărei imagini. Aici întâlnim descrieri ale unor gazete și reviste ale vremii cu suplimentele lor (acolo unde este cazul), imagini și scurte biografii ale unor gazetari sau publiciști, prezentarea unor organizații din această breaslă (din care amintim *Sindicatul Ziariștilor din România* și *Asociația Generală a Presei Române*), precum și a unor donatori de periodice, între care și angajați ai bibliotecii de un înalt nivel profesional științific (spre exemplu, Nerva Hodoș). Sunt prezente în descrieri și imagini alăturate nume importante ale presei din epocă: *Universul*, *Epoca*, *Telegraful român*, *Sindicatul ziariștilor* (un ziar pe mătase satinată), *L'Indépendance Roumaine*, *Timpul*, *Dreptatea*, *Dimineața*, *Adevărul*, *Convorbiri literare*, *Voința națională* etc. La acestea se adaugă anale, almanahuri, buletine, anuare etc. Se regăsesc în această parte, de asemenea, și acte de donație ale unor publicații periodice, unele olografe și purtând semnătura autorului.

Timpul

Sursa: <https://biblacad.ro/2021/11/04/presa/>

Universul

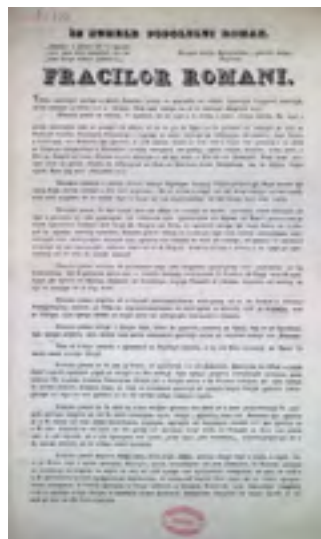
Sursa: <https://biblacad.ro/2021/11/04/presa/>

Un alt fond important inclus în partea întâi a acestui volum se referă la colecțiile de foi volante din BAR. Acest segment debutează cu o scurtă expunere biografică a paleografului Alexandru T. Dumitrescu, autorul primei sistematizări a fondului de foi volante din BAR și al primului catalog de foi volante din România, tipărit în 1912, având o prefață semnată de Ioan

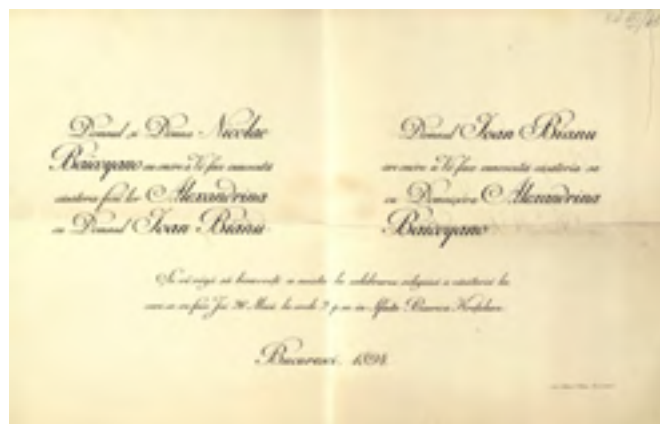
Foaie volante 1829-Tratatul de la Adrianopol

Sursa: <https://biblacad.ro/2021/11/04/foi-volante/>

Foaie volante-Proclamația Revoluției de la 1848

Sursa: <https://biblacad.ro/2021/11/04/foi-volante/>

Foaie volante-1894-Invitație la cununia lui Ioan-Bianu cu Alexandrina-Baicoianu

Sursa: <https://biblacad.ro/2021/11/04/foi-volante/>

Bianu. Numele lui Al. T. Dumitrescu (reprezentat imagistic în volum printr-o fotografie din colecțiile BAR) a rămas în istoria instituției și a foilor volante din țara noastră prin organizarea acestui fond, care s-a păstrat în acea formulă mult timp după moartea sa, acest aspect reprezentând o dovadă a pregătirii și a sânguinții sale. Desigur, capitolul dedicat foilor volante urmează regulile generale ale întregului volum, având același format, în care întâlnim imagini ale unor exemplare interesante din fond, ale unor acte de donație și a celui menționat anterior, considerat un pionier al prelucrării foilor volante din BAR. Dintre donatorii cei mai importanți au fost amintiți generalul A. Budișteanu și muzicologul Teodor T. Burada.

Volumul continuă cu un capitol dedicat activității bibliografice a bibliotecii, în care un rol important a revenit cataloagelor de bibliotecă, dar mai ales, planului bibliografic național, un proiect monumental inițiat de Ioan Bianu, aprobat de Academie în 1895 și aflat în desfășurare și în prezent, fiind preluat și dezvoltat de generațiile de bibliografi ai BAR care i-au succedat lui Bianu și contemporanilor săi. Prima parte a volumului 2 se încheie cu un capitol despre cititorii care au trecut pragul instituției între 1886-1918. Între numele ilustre, semnate în documentele de evidență ale bibliotecii se numără: matematicianul Gheorghe Teodorescu Kirileanu (1872-1960), istoricul și eseistul Vasile Pârvan (1882-1927), scriitorul Mihail Sadoveanu (1880-1961), poetul Ștefan Octavian Iosif (1875-1913), istoricul literar și folcloristul Dumitru Caracostea (1879-1964), poetul Tudor Arghezi (1880-1967), istoricul George Oprescu (1881-1969), diplomatul și politicianul Nicolae Titulescu (1882-1941), istoricul literar Nicolae Cartoian (1883-1944), scriitorul Ion Mateiu Caragiale (1885-1936), prozatorul și dramaturgul Liviu Rebreanu (1885-1944), matematicienii Simion Stoilov (1887-1961) și Octav Onicescu (1892-1983), istoricul literar Tudor Vianu (1898-1964), prozatorul și dramaturgul Camil Petrescu (1894-1957). Acest capitol este ilustrat cu solicitările de acces la colecțiile BAR, semnate olograf de către cei enumerați anterior. Documentele financiar-contabile ale instituției încheie volumul cu un ultim capitol, intitulat foarte expresiv: *Misionarismul intelectual prin documente financiar-contabile*. Între ordonanțele de plată ilustrate și comentate în capitol, se remarcă unele documente destinate achiziției de cărți pentru educația „elevilor săraci”.

A doua parte a volumului secund cuprinde istoria fondului de manuscrise, carte-rară al BAR în perioada 1886-1918. Lucrarea este coordonată de Gabriela Dumitrescu, director Direcția

Colecții, specialist în documente istorice și carte veche, care a semnat și cele câteva pagini de istorie care însoțesc multitudinea de imagini scanate cu documente rare. Intitulate, *Formarea colecțiilor de manuscrise, documente istorice-carte rară, Lada cu manuscrisele și cărțile lui Mihai Eminescu, Proiectul ediției facsimilate a manuscriselor lui Mihai Eminescu etc.*, aceste consemnări cuprind informații referitoare la momente speciale din istoria fondului documentar al BAR. Un asemenea moment este descris sub titlul: *Tetraevangheliarul de la Căldărușani*, care reprezintă manuscrisul slav omonim din 1643, creat pentru Mănăstirea Căldărușani, adăpostit la Iași din motive de siguranță, alături de alte 13 manuscrise, după invadarea Bucureștiului în 1916 de către trupele Puterilor Centrale. În 1932 documentul rar a revenit la mănăstire. Manuscrisul cuprinde cele patru Evanghelii, redată în limba medio-bulgară și a fost scris la inițiativa și cu binecuvântarea Mitropolitului Ungro-Vlahiei, Teofil. Sunt prezentate atent detaliile artistice și de cromatică, insistându-se pe aspectele identitare și pe compararea cu manuscrise din aceeași categorie.

Tetraevangheliarul de la Căldărușani, 1643:
Sf. Evangelist Matei

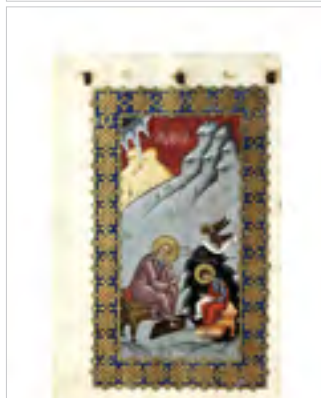
Tetraevangheliarul de la Căldărușani, 1643:
Sf. Evangelist Marcu

Tetraevangheliarul de la Căldărușani, 1643:
Evanghelia lui Marcu

Tetraevangheliarul de la Căldărușani, 1643:
Sf. Evangelist Luca

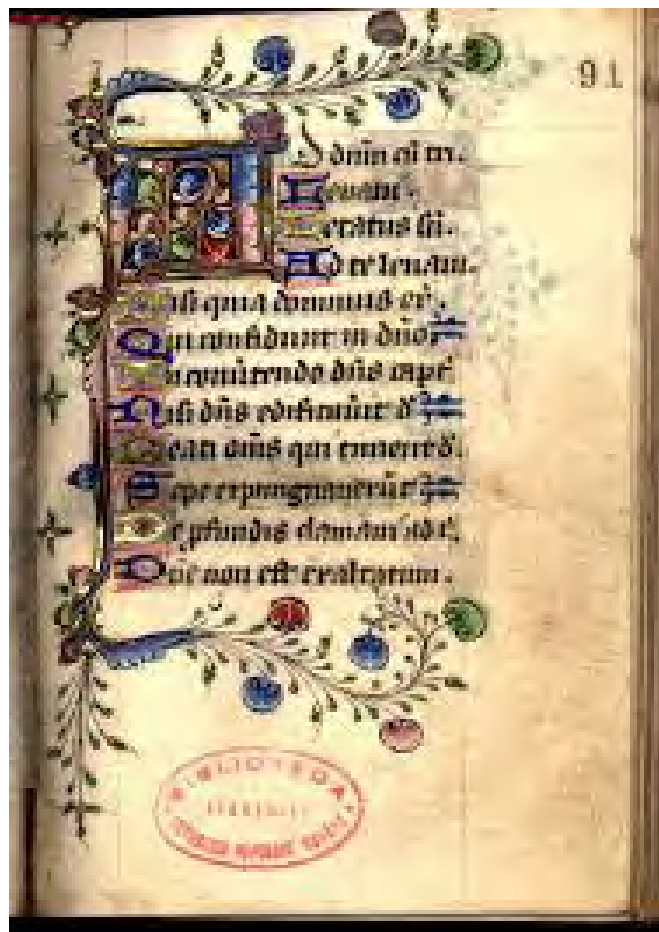
Tetraevangheliarul de la Căldărușani, 1643:
Sf. Evangelist Ioan

Tetraevangheliarul de la Căldărușani, 1643:
Lauda cinstitet cruci

Sursa: <https://tipariturromanesti.wordpress.com/2013/07/29/tetraevangheliarul-de-la-caldarusani-1643/>

O altă scurtă descriere a unor imagini expuse în această a doua parte este intitulată *Rationale divinorum officiorum* și are drept

Rationale Divinorum Officiorum

Sursa: https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/16_Colecțiile%20speciale%20ale%20bibliotecii%20academiei%20romane.pdf

Rationale Divinorum Officiorum

Sursa: <https://biblacad.ro/2022/10/31/manuscrise-franceze/>

subiect tot o lucrare religioasă, a unui teolog francez din secolul XIII, Guillaume Durand. Având numele din titlu, opera - elaborată în perioada 1285-1291 - este considerată „cel mai important tratat medieval despre simbolismul arhitecturii bisericii și ritualurile de cult”.¹ Pentru a sublinia importanța lucrării, autoarea menționează cele 110 ediții ale cărții, traduse în limbile franceză, germană, spaniolă, italiană și engleză, din care prima ediție a văzut lumina tiparului în 1459. Sunt prezentate etapele care au precedat intrării

valoroasei lucrări în colecțiile BAR, începând cu achiziția sa de către stolnicul Constantin Cantacuzino. Ultimul material scris, care detaliază elemente deosebite din perioada 1886-1918, regăsit în acest tom, se intitulează: *Perioada de dezvoltare și organizare a Bibliotecii Academiei Române* și reprezintă relatarea evoluției fondului de manuscrise și carte-rară, în contextul instituțional, mai general. Aflăm care este scopul BAR în perioada urmărită, aspecte privitoare la managementul colecțiilor și al bibliotecii, în linii mari, precum și cele mai importante donații ale acestui tip special de documente către BAR, în intervalul de timp menționat. La aceste scurte eseuri descriptive se adaugă, pe întreg parcursul tomului, scurte descrieri ale imaginilor de documente rare prezentate, dar și fotografiile ale unor personalități care au avut o anumită implicare în dezvoltarea bibliotecii și mai ales, a colecțiilor de manuscrise, carte-rară. Cele 662 de pagini ale acestei părți a volumului al doilea cuprind în esență cele mai reprezentative momente din evoluția colecțiilor de manuscrise, carte-rară, în perioada 1886-1918.

Partea a treia a volumului al doilea cuprinde informații și imagini despre evoluția în aceeași perioadă de timp ca în cazul celorlalte două tomuri, a colecțiilor de stampe, fotografii, hărți și muzică, apoi a cabinetului numismatic, tratat separat. De asemenea, și în acest tom regăsim fotografiile ale unor personalități care au contribuit la evoluția BAR. Ambele segmente ale părții a treia din componența volumului al doilea au fost abordate după un tipar similar: prezentarea într-o primă fază a unui istoric succint al fondului respectiv, încadrat temporar între 1886-1918, apoi descrierea într-o ordine relativ cronologică a evoluției fondului documentar, prin ilustrarea unor exemple deosebite, însoțite de precizările aferente. Astfel, au fost parcurse nu mai puțin de 631 de pagini de informații și imagini elocvente pentru istoria BAR.

Activitatea Cabinetului de Stampe, Fotografii, Hărți, Muzică între anii 1886-1918, cum se intitulează primul segment al tomului trei din al doilea volum debutează cu prezentarea unei litografii din 1866, reprezentând Bucureștiul, denumit: *Panorama de București*, avându-l drept autor pe J.R. Huber care mai este prezent câteva pagini mai jos cu o altă litografie din seria *Panorama de București* având în centru *Academia*. Aceste imagini sunt prezentate pe fondul narativului istoric al bibliotecii prezent în toate volumele, dar, în acest caz, cu accent pe cabinetul de stampe și colecțiile sale. Între alte imagini interesante ale acestui cabinet, am remarcat o reprezentare grafică a planului arhitectului L. Mac Lean, având denumirea: *Biblioteca Academiei Române - Fațada de nord*, realizat cu „peniță pe hârtie lipită de carton”.² Alături de fotografiile de epocă, litografii, schițe, diferite stampe, o importantă serie de ilustrații reprezintă documente administrative care se referă la acest compartiment al BAR.

Între altele, Cabinetul de Stampe conține *Portretul lui George Barițiu*, de Ion Georgescu, în creion pe hârtie ocră, două heliotipii de Nicolae Grigorescu (*La Smârdan și Atacul Opanesului*), două litografii de Carol Popp de Szathmári (*Elena Cuza și Alexandru Ioan Cuza*), frumoasa cromolitografie *Castelul Huniazilor*, de George Hering. În cadrul fondului de fotografii sunt expuse câteva imagini rare. O fotografie din 1897 surprinde o secvență reprezentându-l pe Împăratul Austro-Ungariei, Franz Joseph și suita sa la Sinaia, aflați într-o vizită. Din punct de vedere tehnic, suntem informați că imaginea reprezintă o fotografie pe hârtie albuminată. Fotografia se intitulează *Vizita împăratului Franz Joseph la Sinaia 18 sept. 1897* și este asumată autorial de către A. Ihalsky. În cadrul acestui fond sunt expuse și câteva portrete

realizate de Fotograful Curții Regale, Franz Mandy, care a donat BAR în 1897, un număr de 73 de asemenea lucrări de autor. Astfel, sunt prezentate fotografiile care-l înfățișează pe Regele Carol I, pe Regina Elisabeta, viitoarea regină Maria (princesă moștenitoare pe atunci) și Ferdinand (și el principe-moștenitor la momentul respectiv). Mai sunt prezentate fotografiile ale lui Franz Duschek (autor al unor portrete de personalități, între care Ion Ghica și Petre Mavrogheni), Carol Popp de Szathmári, Hanns Hanfaestaengh, Ion Niculescu etc.

Cabinetul de hărți este reprezentat de o multitudine de planuri și, evident, documente cartografice. Între altele, am remarcat un Plan al Bucureștiului, probabil din 1873 (*Plan de Bucarest*), avându-l ca autor pe Ulysse de Marsillac (cota H.I 12). O altă lucrare cartografică importantă este o hartă color a Moldovei din 1854, realizată de I. Giurgescu, pe care BAR a primit-o în dar în 1892. Tot în acea perioadă au mai fost achiziționate pentru bibliotecă 58 de hărți și cinci atlase care au o valoare deosebită prin faptul că reliefează subdiviziunile administrative din perioada în care au fost create. O hartă deosebită, expusă în acest tom este și *Carta României în relief*, realizată în 1854, care îl are ca autor pe Cesar Boliac.

Harta Moldovei-1797

Sursa: <https://biblacad.ro/2021/11/04/harti/>

Harta Principatului Moldovei 1833

Sursa: <https://biblacad.ro/2021/11/04/harti/>

Un alt grup important de documente ale bibliotecii din acele timpuri este reprezentat de colecțiile muzicale. Între altele, acest capitol conține medalioane bio-bibliografice ale unor personalități muzicale ale vremii, manuscrise de cântări bisericești, partituri muzicale. Un aspect tratat în această secțiune a tomului se referă la donațiile unor lucrări muzicale către BAR, care sunt enumerate și comentate în ordine cronologică. O partitură deosebită este lucrarea *Dorința*, compusă de George Popescu, pe versurile poetului național, Mihai Eminescu. Între altele, am întâlnit și adaptări în notația liniară după cântări bisericești, prelucrare aparținând muzicianului Gavril Musicescu.

Ciprian Porumbescu-Peneș Curcanul

Sursa: <https://biblacad.ro/2023/12/19/manuscrise-muzicale-2/>

Ultima parte a acestui tom este dedicat numismaticii și se intitulează: *Drumul către maturitate. De la Colecțiunea Academiei Române și Colecțiunea Statului la Cabinetul Numismatic (1886-1918)*. Autorul acestei părți este Dr. Emanuel Petac, un expert în domeniu, care a tratat cu meticulozitate fiecare aspect important în ecuația acestui capitol. De altfel, acest segment al lucrării conține o cantitate semnificativ mai mare de informație științifică în raport cu imaginile, care aici au un rol pur ilustrativ. Este tratată deci problematica numismaticii, în primul rând printr-o teorie foarte consistentă și bine fundamentată, apoi această teoretizare este dublată de imagini edificatoare. Și aici întâlnim medalioane biografice ale unor personalități care au sprijinit și chiar au dezvoltat fondul numismatic al Academiei. O informație cu semnificație istorică importantă pentru descrierea epocii la care acest tom face referire este vizita împăratului Franz Joseph I al Austro-Ungariei la București și Sinaia. Cu acest prilej a fost emisă o serie de medalii dedicate unor momente din timpul vizitei: primirea la Orșova, cele două vizite de la București și Sinaia, vizitarea forturilor care alcătuiau Cetatea București etc. În epocă au existat mai multe medalii emise cu ocazia unor evenimente importante, cum a fost în cazul fondării Casei de Depuneri și Consemnațiuni. Ca metode de îmbogățire a fondului numismatic al Academiei, o sursă importantă este considerată donația, ca și în cazul altor tipuri de documente și piese documentare. În acest sens, este menționat sprijinul *Fundației Alexandru și Aristiția Aman* care au donat Cabinetului Numismatic o cantitate importantă de monede sau donația consistentă al lui Mihail Suțu.

Un alt episod istoric - de această dată dramatic - a fost descris de autor în finalul acestui capitol și tom. Pe 30 septembrie 1916 - se arată în relatarea istorică, în urma eșecului operațiunilor militare românești derulate în Primul Război Mondial care au condus la avansarea trupelor Puterilor Centrale către București, Ministrul Instrucțiunii Publice, I.G. Duca i-a trimis o adresă lui Ioan Bianu prin care-l sfătuia să ia măsurile de rigoare pentru protejarea patrimoniului documentar al Academiei, înțelegând prin aceasta și colecțiile bibliotecii. Prin urmare, în data de 2 octombrie, Bianu evacuează din sediu mai multe lăzi cu documente rare, istorice, dar și monede și medalii. În 20 noiembrie 1916, Ministerul de Interne trimitea o notă prin care solicita evacuarea sub pază a bunurilor de patrimoniu, inclusiv piesele numismatice, într-o primă etapă la Iași, de unde avea să ajungă la Moscova, în 1917.

Prima parte a celei de a treia serii este alcătuită din șase capitole care cuprind momente importante din istoria BAR din perioada 1919-1947. Primul dintre aceste capitole are un rol introductiv, contextualizând societatea română, începând cu momentul de după Unirea din 1918 și până la instaurarea regimului comunist. Apoi, sunt urmate căile „bătătorite” deja ale celorlalte volume și părți anterioare, fiind abordate în ordine cronologică și uneori cu scurte incursiuni istorice, necesare pentru clarificarea unor aspecte, modalitățile de creștere a colecțiilor de bibliotecă, donatorii acestora, organizarea lor și cadrul instituțional în care aceste fonduri documentare au evoluat. Astfel, în descrierea fondului de carte aflăm că Unirea din 1918 a produs o redimensionare a fluxului de intrări de carte, periodice și alte tipărituri în BAR (prin aplicarea legii depozitului legal de publicații), dar care a primit - între altele - și o serie consistentă de donații având drept subiect acest eveniment istoric. Sunt enumerate în acest capitol cărțile sau listele întregi de cărți dăruite de cărturari, bibliofili și alte figuri reprezentative ale epocii, între care Paul Gore - denumit de genealogistul Sever Zotta drept: „ultimul cavaler al Basarabiei” - datorită faptului că încheia seria unei întregi dinastii de cărturari basarabeni.³ Alte personalități ale acelor vremuri, menționați pentru contribuția avută prin donații la dezvoltarea fondului de carte al BAR au fost: istoricul Nicolae Iorga, maiorul Virgil Cârtescu, filologul ceh Jan Urban Jarník, arhimandritul exarh al Mănăstirilor din Basarabia, Visarion Puiu, chimistul Gheorghe Gh. Longinescu, Emil Ioachimovici, avocatul familiei Bibescu, generalul Alexandru Tell, istoricul Alexandru Lapedatu, istoricul maghiar Andreas Veress, naturalistul Grigore Antipa, economistul și bancherul Aristide Blank, pastorul luteran Viktor Roth, istoricul literar Nicolae Cartoian, medicul neurolog Gh. Marinescu etc.

O altă categorie de donatori consemnați în lucrare au fost instituții românești și străine, dintre care amintim: Banca Națională a României (în 1928), Consulatul Poloniei la București (în 1928), Ministerul de Externe al Republicii Cehoslovacia (în 1929), Ambasada României la Paris (în 1930), Editura „Scrisul Românesc” (în 1931) etc.

Ca un aspect interesant, trebuie subliniat și fenomenul inversat al donațiilor BAR, în sensul în care Biblioteca Academiei, care de cele mai multe ori era instituție de primire, s-a transformat uneori în donator. În 1926, de pildă, BAR a donat o serie de publicații Școlii de Agricultură din Cocorozeni, instituție basarabeană, contribuind astfel la consolidarea fondului de publicații în limba română din regiune. Acest moment este bine reprezentat în acest capitol al volumului, la pagina 120, fiind ilustrat și prin documentul administrativ aferent, unde putem observa o serie de adnotări și semnături olografe, toate având o valoare istorică importantă.

Frontispiciu și monograma lui Alexandru Grigore Ghica 4 iulie 1768

Sursa: <https://bibliacad.ro/2024/01/31/documente-istorice/>

Alte entități interne și internaționale au avut inițiative prin care au stabilit cu BAR relații de colaborare științifică. Sunt consemnate, spre exemplu, Biblioteca Națională din Viena sau Societatea Muzeului din Ljubliana (în 1933, pe atunci în granițele Iugoslaviei).

Alături de donațiile individuale, au fost dăruite Academiei și bibliotecii întregi care au aparținut unor bibliofili, oameni de cultură sau de știință. Un exemplu edificator în acest sens este biblioteca pionierului meteorologiei românești, Ștefan C. Hepites, care a ajuns în fondul BAR după trecerea în neființă a acestuia, prin generozitatea văduvei sale. Un alt exemplu este cel al profesorului de drept Ștefan Gh. Longinescu care a donat biblioteca sa BAR.

De asemenea, sunt relatate și aspecte ale evoluției tehnicii de bibliotecă în această perioadă. Între altele, aflăm că în 1922 au fost catalogate 5.064 de volume de carte din 5.509 de volume intrate în fond, prin donații, schimb internațional de publicații și mai ales, prin aplicarea dispozițiilor din Legea Depozitului Legal. Tot în acea perioadă suntem informați că s-a produs tranzitul de la catalogul pe materii alcătuit după sistemul Otto Hartwig în cel Dewey, fiind invocate ca sursă *Analele Academiei Române*, seria II, tomul XLIII/1992/1923, din 1923.

A doua parte din volumul al treilea este dedicată integral manuscriselor, așa cum s-a întâmplat cu a doua parte din volumul doi, continuând cronologia până în anul 1947. Este - la fel ca și în cazul volumului doi, partea a doua - un volum de autor, în persoana Gabrielei Dumitrescu, director Direcția Colecții din cadrul BAR. Lucrarea conține un singur titlu: *Formarea colecțiilor de manuscrise, documente istorice - carte rară în perioada 1919-1947*. Este un tom cu un conținut unitar, fără subcapitole sau alte subdiviziuni, alcătuit în ordine cronologică și are 542 de pagini.

Ultima parte a celui de al treilea volum este structurat pe formula părții a treia din cadrul volumului anterior, îndeplinind același tipar informațional. Prima parte a tomului se intitulează: *Activitatea Cabinetului de Stampe, Fotografii, Hărți și Muzică între anii 1919-1947*. În debutul acestei părți sunt menționate reforme organizaționale la nivelul compartimentului enunțat chiar din titlu, fiind evocată și personalitatea lui Ioan C. Băcilă, care a condus cabinetul o perioadă lungă de timp. În ilustrațiile care însoțesc textul sunt enumerate o serie de acte administrative care demonstrează metodele aplicate în prelucrarea colecțiilor. Între alte imagini din colecțiile de stampe, cea mai importantă

piesă pentru a ilustra nașterea BAR este litografia semnată de Fred Kaiser, intitulată *Inaugurarea Societății Academice Române în Bucuresci, 1/13 august 1867*. Între donatorii importanți ai perioadei au fost enumerați Nicolae Docan (istoric și diplomat), profesorul George Oprescu, sculptorul George Dimitriu, juristul Emanoil Pantazi.

În cadrul colecției de fotografii, pentru perioada 1919-1947 autoarea a descris sumar istoricul BAR cu accent pe evoluția cabinetului de fotografii. În această etapă cronologică au apărut unele fotografii moderne cu interioarele și clădirea bibliotecii.

Pentru Cabinetul de Hărți, trebuie să menționez *Harta României „cu noile frontiere admise la Congresul de la Paris”⁴, Harta etnografică a Bucovinei*, realizată de Gen. C. Brăescu, *Planul Aerofotogrammetric al Municipiului București până la forturi* (din 1927).

Cabinetul de Muzică a cunoscut și el schimbări în structura de funcționare printr-o reformă a metodelor de prelucrare. Alături de partituri și albume muzicale scrise, am regăsit în acest capitol două discuri de vinil care conțin înregistrarea vocii lui Stalin.

Ultima parte a tomului trei se referă la cabinetul numismatic și poartă denumirea ușor romanțată: *De la agonie la extaz și înapoi. Vârsta de aur a Cabinetului numismatic al Academiei Române (1919-1947)* și „problemele numismatice în România Mare”. Referindu-se la donații, autorul ne enumeră câteva dintre cele mai reprezentative: colecțiile Suțu, Orghidan, Cosăcescu, Constantin Moisil, C.C. Giurescu etc. În general, capitolul este axat pe dezvoltarea colecțiilor numismatice în perioada abordată. O componentă interesantă este relatarea privitoare la testamentul inginerului pasionat de numismatică, Constantin Orghidan, care a fost îndeplinit după 80 de ani de la moartea sa. Lucrarea este foarte generoasă în exemplificări de monede, medalii și chiar camee. Între alte piese rare, la pagina 674 se poate observa color imaginea piesei denumite *Marea Camee a României sau Cameea „Orghidan”*.

Ca o concluzie, analizat individual, fiecare volum, respectiv tom, în parte, conține anumite amprente autoriale care-l individualizează în raport cu celelalte, dar și narativul adaptat epocilor la care se referă aduce o notă aparte, însă privite ca un întreg, cele trei volume, cu seriile aferente, reprezintă o structură comună, omogenă de prezentare a fondului documentar al BAR, într-o ordine cronologică, așa cum este firesc, pentru a avea continuitate în expunerea evenimentelor.

Frontispiciu și monograma lui Alexandru Grigore Ghica 4 iulie 1768

Sursa: <https://bibliacad.ro/2024/01/31/documente-istorice/>

În final, vom aminti câteva nume care și-au adus contribuția la aceste volume, coordonate de prof. ing. Nicolae Noica: dr. Tudorel Urian, dr. Remus Brihac, Mihaela Dragu, Anca Haită, Victor Marola, dr. Silviu-Constantin Nedelcu, Despina Panaitescu, Monica Pricope, Olimpia Novicov, Mirel Berechet, Cătălin Mirea, dr. Ludmila Bîrsan, drd. Nina Cristea, Liana Năstășelu, dr. Oana Dimitriu, Carmen Albu, Gabriela Dumitrescu (specialist carte-veche, slavonist de excepție), Cătălina Macovei (expert artă plastică), Alina Popescu, Anca Gabriela Vitan, Mariana Radu, Florentina Popescu, dr. Emanuel Petac (expert numismatică) și cu voia dumneavoastră, Marian-Bogdan Jugănar. Tehnoredactarea a fost realizată de pr. Florin Leonte, ajutat în prelucrarea imaginilor de Mirela Stermin.

Note

1. DUMITRESCU, Gabriela. Formarea colecțiilor de manuscrise, documente istorice - carte rară. În: *Istoria Bibliotecii Academiei Române (1886-1918). Partea a 2-a*. București: Editura Vremea, 2023, p. 434
2. VITAN, Anca Gabriela; POPESCU, Alina; RADU, Mariana; POPESCU, Florentina. Activitatea Cabinetului de Stampe, Fotografii, Hărți, Muzică între anii 1886-1918. În: *Istoria Bibliotecii Academiei Române (1886-1918). Partea a 2-a*. București: Editura Vremea, 2023, p. 7
3. BRIHAC, Remus. Secvențe ale dezvoltării fondului de carte a Bibliotecii Academiei Române între anii 1919-1933. În: *Istoria Bibliotecii Academiei Române (1886-1918). Partea 1*. Onești: Magic Print, 2024, p. 44
4. RADU, Mariana. Cabinetul de hărți. În: *Istoria Bibliotecii Academiei Române (1886-1918). Partea a 3-a*. Onești: Magic Print. 2024, p. 401

Bibliografie

1. *Biblioteca Academiei Republicii Socialiste România: 1867-1967: Cartea centenarului*. București: Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1968, 327 p.
2. *Istoria Bibliotecii Academiei Române (1867-1885)*. București: Editura Vremea, 2022, 694 p.
3. *Istoria Bibliotecii Academiei Române (1886-1918). Partea 1*. București: Editura Vremea. 2023, 703 p.

4. *Istoria Bibliotecii Academiei Române (1886-1918). Partea a 2-a*. București: Editura Vremea, 2023, 662 p.
5. *Istoria Bibliotecii Academiei Române (1886-1918). Partea a 3-a*. București: Editura Vremea, 2023, 631 p.
6. *Istoria Bibliotecii Academiei Române (1919-1947). Partea 1*. Onești: Magic Print, 2024, 533 p.
7. *Istoria Bibliotecii Academiei Române (1919-1947). Partea a 2-a*. Onești: Magic Print, 2024, 542 p.
8. *Istoria Bibliotecii Academiei Române (1919-1947). Partea a 3-a*. Onești: Magic Print. 2024, 683 p.

Franz Mandy - Regina Maria si copiii Nicolae si Marioara

Sursa: <https://bibliacad.ro/2023/12/05/carti-postale/>

Mișcarea literară simbolistă și modalitatea de reflectare în literatura română: scurtă argumentare. Cu câteva prezențe din colecțiile Bibliotecii Naționale a României

Nicoleta CORPACI, bibliotecar

Biblioteca Națională a României. Serviciul Comunicarea Colecțiilor Curente și orientare utilizatori

email: nicoleta.corpaci@bibnat.ro

Motto: „Orice schimbare, orice inovațiune în literatură, este un semn de dezrobire sufletească, e ca o cucerire a gândului, dincolo de hotarele între care timpul l-a ținut încătușat.” (Ovid Densusianu. Ideal și îndemnuri)

Anul 2024 a fost unul încărcat de emoție pentru literatura română simbolistă, fiind an de aniversare și de comemorare a unei serii de personalități culturale și lirice, considerate nobile voci literare, chintesență a valorilor naționale în literatura simbolistă. *Alexandru Macedonski*, născut în 1854, *Mircea Demetriade*, decedat în 1914, *Ion Minulescu*, decedat în 1944, *Dimitrie Anghel*, decedat în 1914, *Ștefan Petică*, decedat în 1904, *Elena Farago*, decedată în 1954, *Barbu Fudoianu*, decedat în 1944, *Cincinat Pavelescu*, decedat în 1934, *Emil Isac*, decedat în 1954, *Nicolae Davidescu*, decedat în 1954 sunt doar o parte dintre reprezentanții simbolismului românesc, ale căror creații literare se regăsesc, într-un număr mare, în colecțiile Bibliotecii Naționale a României.

Autor reidentificat
Ion Minulescu (1880-1944)
Carte postală ilustrată.
Societatea Scriitorilor Români „Casa Scriitorilor”
Serviciul Colecții Speciale
Cabinetul de Fotografii

Pornind de la expresivitatea literară a simbolismului românesc și continuând cu principiile estetice ale lucrărilor autorilor simbolști români, articolul de față este o expunere parțială și deloc exhaustivă a genezei culturii literare simboliste, a modului în care aceasta s-a reflectat în evoluția

literaturii române, pe parcursul mai multor decenii, de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, cu câteva exemple notabile, reflectate prin imagini de documente din colecțiile Bibliotecii Naționale.

Simbolismul este un curent literar, o mișcare artistică apărută în Franța secolului al XIX-lea, într-un context literar antiparnasian, antiromantic retoric și antinaturalist, inovator pentru perioada de referință, caracterizat prin: noi simboluri, expresii fanteziste poetice, substituirea realului cu licențe poetice, armonii lirice și cromatice, versificație liberă, încărcată de sugestie și aflată în concordanță cu stările sufletești, influențat de principiile estetice și artistice ale vremii și de arte, în general, ca muzica lui *Wagner* sau *Debussy*, arta lui *Monet* sau *Rodin* sau de ambianța morală a vieții citadine contemporane.

Termenul de „simbolism” își are originea în cuvântul grecesc „symbolon”, fiind împrumutat ca o alternativă a imaginilor artistice, ca o substituție a expresiei directe, a comunicării, mijlocind „cunoașterea pe calea analogiei și a convenției”.

Termenul s-a propagat odată cu publicarea de către *Jean Moréas*, scriitor și critic literar francez de origine greacă, a epistolei *Le Symbolisme*, apărută la data de 18 septembrie 1886, în suplimentul literar al ziarului *Le Figaro*, devenită, în scurt timp, manifestul noului curent literar, la care au aderat scriitorii de frunte ai literaturii franceze: *Stéphane Mallarmé*, care a constituit gruparea simbolistă, în același an, *Paul Verlaine*, *Arthur Rimbaud*, *Tristan Corbière*, *Jules Laforgue*, considerați poeți de orientare antiparnasiană, *Charles Baudelaire*, poet romantic francez, considerat precursor al liricii simboliste. În același an, 1886, la 7 octombrie, apare primul număr al revistei *Le Symboliste*, editată de *Gustave Kahn*, *Paul Adam* și *Jean Moréas*.

Ca și indicii metaforice, simbolismul creativ literar este presărat de simboluri, ca mijloc de exprimare și de reflectare artistică, fiind creat astfel încât să coincidă parțial sau total cu situații sau fenomene veridice. Corespondențele, sugestia, sinestezia, muzicalitatea, stările de spirit, ce înclină spre singurătate, obsesiile vizuale și auditive, melancolia, predilecția spre anotimpuri reci și melancolice sunt trăsături specifice ale unor opere cu nemărginite semnificații, scriitorii simbolști oferind o importanță majoră formelor și ritmului, creând reale armonii lirice, configurații superioare ale unei realități exprimate în versuri libere.

Câțiva dintre scriitorii simbolști făceau parte din categorii sociale neînsemnate, care aveau o viață obscură, mărunță, fiind slujbași boemi, inadaptați, nonconformiști, cu predispoziție către emoții citadine, demoralizatoare și

depressive. Alți scriitori erau proletari intelectuali, culti, cu un arbore genealogic bazat pe o situație materială bună, care coexistau într-o viață lipsită de drame personale, fiind liberi profesioniști, ce manifestau o atitudine elegantă în societate, stăpâniți de emotivitate și rafinament.

Ca reprezentanți ai simbolismului european, pot fi amintiți: *René Ghil*, scriitor francez, fondator al școlii „simbolist-armoniste”, devenită ulterior școala „filosofico-instrumentistă”, a cărui șef a fost considerat *Paul Verlaine*, reprezentanți ai literaturii belgiene francofone: *Georges Rodenbach*, *Emile Verhaeren*, *Maurice Maeterlinck*, scriitori germani: *Stefan Anton George*, *Rainer Maria Rilke*, scriitori austrieci: *Georg Trakl*, scriitori scoțieni: *James Thomson*, scriitori irlandezi: *William Butler Yeats*, scriitori englezi: *Gerard Manley Hopkins*, *F.M. Ford*, *T.S. Eliot*, scriitori italieni: *Eugenio Montale*, *Giovanni Pascoli*, *Giuseppe Ungaretti*, scriitori maghiari: *Ady Endre* sau de limbă spaniolă ca *Rubén Darío* sau *Federico García Lorca*.

Simbolismul românesc a apărut ca o reacție firească la contextul cultural european al sfârșitului de secol XIX și începutul secolului al XX-lea, într-o atmosferă intelectuală străbătută de o diversitate culturală accentuată, de transformări literare, în care, conform lui Ovid Densusianu, poeziei „i se opune o concepție mai largă, aceea care o identifică cu tot ce este caracteristic, expresiv, interesant prin anumite însușiri”.

Lirica simbolistă românească nu s-a opus unei anumite orientări artistice, ci și-a perfecționat tehnica poetică și a extins aria inspirațională. Publicațiile periodice literare apărute în perioada de referință au contribuit decisiv la includerea și susținerea simbolismului în literatura română.

Suflul nou a fost dat de scriitori care, prin creațiile lor moderne și decadente, au încercat să redea sensibilitatea poeziei, prin simboluri și sugestii, înlocuind sintagmele directe și creând realitatea cu expresii sugerate. Erau scriitori dintr-o nouă generație, deschisă la tumultul vieții artistice franceze, receptivă la noul spirit literar și la aplicarea noilor condiții ale artei în cultura românească, familiarizați cu cercurile literare franceze, deseori frecventate în perioada de studii sau de călătorie.

La aproape 150 de ani de la primele încercări literare simboliste românești, perioadă în care criticii literari au afirmat că simbolismul românesc nu s-a diferențiat de cel european, se

pot detecta toate caracteristicile estetice ce par a fi sincrone cu cele europene, aceeași expunere a codurilor poetice, aceeași tehnică figurativă, aceeași interogare și tatonare a zonelor tematice. Preocupare cromatică și muzicală, care să coincidă cu stările sufletești, amplificare poetică fantezistă, prezența alegoriilor și a poveștilor fascinante, în care metaforele crează o țesătură complexă de emoții și semnificații, exploatarea capacităților odorifice, experimentări lingvistice, respingere și inadaptare la lumea exterioară, comportament individualist, lipsa unei adaptabilități sau a unei perspective sunt alte trăsături distincte întâlnite în creațiile literare ale vremii, pe care scriitori le-au folosit din abundență.

Dintre cei mai importanți reprezentanți ai simbolismului românesc, pot fi amintiți: *Alexandru Macedonski*, *Mircea Demetriade*, *Traian Demetrescu*, *Dimitrie Anghel*, *Ovid Densusianu*, *Ștefan Petică*, *Elena Farago*, *Ion Minulescu*, *George Bacovia*, *Ion Barbu*, *Demostene Botez*, *Mateiu I. Caragiale* sau *Ion Pillat*. Alți reprezentanți ai literaturii române simboliste, cu o contribuție mai puțin substanțială, dar în ale căror lucrări sunt întâlnite tehnicile simboliste, sunt: *Cincinat Pavelescu*, *Alexandru Obedenaru*, *Iuliu Cezar Săvescu*, *Gabriel Donna*, *Constant Cantilli*, *Gheorghe Orleanu*, *Alexandru Gherghel*, *Eugen Ștefănescu-Est*, *Alexandru T. Stamatiad*, *Alice Călugăru*, *Emil Isac*, *Horia Furtună*, *Alexandru Petroff* (pseudonim literar pentru Dumitru Theodorescu), *Claudia Milliant* (soția lui Ion Minulescu), *Mihail Cruceanu*, *Barbu Nemțeanu* (pseudonim literar pentru Benjamin Deutsch), *Mihail Săulescu*, *Nicolae Budurescu*, *Eugeniu Speranția*, *Nicolae Davidescu*, *Alfred Moșoiu*, *I.M. Rașcu* (pseudonim literar pentru Ion Rașcu), *Alexandru Vițianu*, *Dumitru Karnabatt*, *Vintilă Paraschivescu*, *Constantin T. Stoika*, *Alexandru Colorian*, *Dumitru Iacobescu* (pseudonim literar pentru Armand Jacobson), *Barbu Solacolu*, *Marcel Romanescu*, *Mia Frollo* ș.a.

Foto: Glab Institut Modern fotografic, București
Ion Minulescu
4 ianuarie 1909
Serviciul Colectii Speciale
Cabinetul de Fotografii

Autore neidentificat
Nicolae Davidescu (1888-1954).
Opere: *La fântâna Castalet*, *Inscripții (poezii)*,
Conservator 4-Cosin, *Vieșuie marelui grecianu*,
Aspecte și direcții literare (critică), etc.
Carte poștală ilustrată.
Societatea Scriitorilor Români „Casa Scriitorilor”
Serviciul Colectii Speciale
Cabinetul de Fotografii

Apariția simbolismului pe teritoriul românesc s-a produs gradual, inițiator fiind *Alexandru Macedonski*, prin activitatea literară desfășurată în cadrul cenaclului literar și a revistei *Literatorul* (1880-1919), considerată prima revistă simbolistă românească. Perioada 1880-1889 a cunoscut o etapă incipientă, de încercări ezitante și teoretice, în care au

apărut o serie de reviste ca *Revista literară* (1885), *Revista modernă* (1897), *Duminica* (1890), la care au colaborat și publicat versuri *Mircea Demetriade*, *Traian Demetrescu*, *Alexandru Obedenaru* ș.a. O a doua etapă a fost cea cuprinsă în perioada 1899-1908, cea a implementării, în care au apărut publicații literare ca *Forța morală* (1901-1902), *Vieța nouă* (1905-1925), sub conducerea lui *Ovid Densusianu*, considerată prima revistă modernistă, *Revista celorlalți* (1908). Este perioada în care se afirmă *Ștefan Petică*, *Ovid Densusianu*, *Nicolae Davidescu*, *Mihail Cruceanu*, *Eugeniu Speranția*, *Nicolae Budurescu*, *Mia Frollo*, *Alexandru Colorian* ș.a. Urmează perioada cuprinsă în intervalul 1908-1916, o etapă a supremației unui simbolism real și autentic, în timpul căreia mișcarea simbolistă a fost intens susținută prin apariția unui număr impresionant de publicații literare: *Forța morală* (1901-1902), *Viața socială* (1910), *Versuri și proză* (1911-1916), *Simbolul* (1912), *Grădina hesperidelor* (1912), *Absoluție* (1913-1916), *Orizonturi noi* (1915) ș.a. Este perioada de apogeu al simbolismului, marcată de poeziile lui *Ion Minulescu* și *George Bacovia*, scriitorii diferiți, atât la nivel de structură umană, cât și creativ, însă valoroși pentru cultura literară simbolistă. Perioada 1916-1919 este, mai degrabă, o perioadă de tranziție către clasicism, astfel că, după anul 1920, simbolismul nu a mai fost considerat o forță semnificativă, fiind înlocuit treptat de alte orientări moderniste.

Autori reidentificați
Nicolae Davidescu, D. Karnuhart, Mihail Sadoveanu,
Tudor Arghezi, Caton Trevelian, Mihail Dragomirescu,
Al. I. Beldescu-Voinesti, P. Luculescu, Emil Gârleanu,
Ciucuzan Pavelescu, Cornelia Medboceanu,
1984
Serviciul Colectii Speciale
Căminul de Fotografi

Când mergi spre munți dinspre Craiova, urcând pe apa Amărăzei

*De la Murgaș în Adâncata și la Vocna-n Pometești
Junincile-așteptând gonacii mugesc la gardurile-ogrăzei.*

*Și-n lunca dintre două dealuri, din Gura Ploești în
Goști,*

*Se desfășoară-n tihna verii idila cea mai răpitoare,
De turme de oi și de verdeață, de fagi cu umbră-
nviitoare,*

*De ulmi înalți sau de porumbe pitice, de păstori
Cu părul creț, mărunț și aspru și cu ochii mari
scânteietori*

(*Alexandru Macedonski*, din ciclul de poeme *Amărăzene*)

Deschizător de drumuri în literatura simbolistă, numit și *poet al rondelurilor*, **Alexandru Macedonski** s-a născut la data de 14 martie 1854, în București, fiind format în perioada ideologică pașoptistă și influențat de aceasta, un geniu modernist, exaltat, original, talentat, spirit reformator, dornic să includă idei noi și curajoase, care și-a câștigat locul în istoria literaturii române prin contribuțiile sale, în care a impus o serie de atitudini culturale și literare fundamentale.

Pe parcursul întregii sale evoluții literare și a frământărilor sale existente, Macedonski a pendulat între mai multe stiluri literare și a parcurs mai toate curentele poetice ale secolului al XIX-lea, curente moderne pentru acea perioadă, pe care le-a experimentat cu seriozitate, abandonându-le ulterior cu o justificare critică. A realizat permanent o sinteză între tradițional și modern, între simbolistica formelor prezentate, cele mai uzuale și familiare și tonul artistic cel mai înalt al metaforei. Opera sa, creată într-o perioadă dominată de cele trei mari curente literare franceze, romantism, parnasianism și simbolism, este influențată de caracteristicile acestora, însă înclinațiile sale poetice sunt redată prin propriile dimensiuni satirice și artistice, ce dezvăluie spiritul cel mai profund al poetului. Paradisul liric al lui Macedonski se distinge prin muzicalitatea vocalelor reunite cu anumite consoane și prin dezinvolvura versurilor create în volumele de poezii, care au atins apogeu prin scrierea celor 54 de rondeluri, în perioada 1916-1920.

Considerat de Tudor Vianu *un virtuos scriitor român*, Al. Macedonski a fost și un excelent teoretician al actului literar, abordând prin revista *Literatorul* teme moderniste și reformatoare, devoalând prin articolele publicate o personalitate dinamică și idealistă, care *privea cu ochi scânteietori spre viitor*. „Ca și wagnerismul, simbolismul unit cu instrumentalismul este ultimul cuvânt al geniului omenesc. Poezia viitorului nu va fi decât muzică și imagină, aceste două eterne și principale sorginți ale ideii”, analiza Al. Macedonski în revista *Literatorul* din 15 iulie 1892.

*Slavă aceluia ce-aruncă din cer lumini de curcubeu,
Și a știut să țese nalbei un cuib din tort de promoroacă!
Slavă! Căci tristă-ar fi fost vieța și-ntunecat pe veci
pământul.*

*De n-ar fi fost măcar o floare, ce-am fi sădit noi pe
morminte?*

*Ce-ar fi cernut în primăvară, când trece prin pădure
vîntul,*

*Și eu ce dar ți-aș da eu ție ca să-ți aduci de mine-
aminte?*

(*Dimitrie Anghel. Florile*)

Născut la data de 16 iulie 1872, în comuna Cornești, județul Iași, într-o familie de origine aromână, de agricultori, cu viziune progresistă și inovatoare, **Dimitrie Anghel** a crescut într-o atmosferă efervescentă și de o neîncetată perindare prin casa părintească de persoane, personaje și personalități, cu traumele cauzate de pierderea timpurie a mamei și de lipsa unei forme de afecțiune din partea tatălui. Deși nu a îmbrățișat ideea de a merge la școală, a urmat totuși cursurile colegiului din Iași. Debutul literar l-a făcut în octombrie 1890, în paginile ziarului *Contemporanul*, cu o scurtă compoziție lirică, *Plînset de greieri*, scrisă într-o notă tristă și melancolică. După o perioadă de peregrinări în Italia și Franța, care s-a extins pe parcursul mai multor ani, rentierul Dimitrie Anghel, ca un artist boem și visător, reintră în cercurile comunității culturale organizată

de Leon Ghica la Iași. Traduce din Ibsen, este colaborator al revistelor literare: *Pagini literare*, *Literatură și artă română*, *Convorbiri literare*, *Semănătorul*, participă la întâlnirile și cenaclurile literare, fiind descris de Eugen Lovinescu ca „o persoană ce oferă o notă de distincție, de rafinament, de cavalierism, de altfel repede deviat în violență și agresivitate”.

În anul 1905 publică volumul *În grădină*, despre care Ovid Densusianu spunea că relevă „sensibilitatea delicată a poetului, dar și unele în consecvență de ritm”. Au urmat perioade de colaborare cu Ion Minulescu, Șt.O. Iosif, Mihail Sadoveanu, Ilarie Chendi, fie ca traducător, fie ca semnatar de creații lirice, o parte dintre ele scrise sub pseudonimul *A. Mirea*.

Un al doilea volum de versuri a apărut în anul 1910, sub titlul *Caleidoscop*, primit cu elogii de critici ca Nicolae Iorga, dar și cu oarecare reticență de critici ca G. Bogdan Duică.

Se stinge din viață mult prea tânăr, în anul 1914, la vârsta de 42 de ani, în urma unei răni de pistol, provocată de el însuși.

Deși nu a fost un scriitor de vers liber, compozițiile lirice ale lui Dimitrie Anghel sunt exprimate într-o incredibilă formă muzicală, abundentă în comparații și săracă în metafore, ce vorbesc despre propriile stări melancolice, cu un cult deosebit pentru universul florilor, încărcate de mirosuri și senzații olfactive dintre cele mai puternice, dar și delicate în același timp. Fantezia și spiritul ludic sunt alte trăsături ale creației lui Dimitrie Anghel, precum și „armoniile intime”, fluiditatea, corespondențele sufletești, toate acestea și multe altele, atent selectate de însuși autorul pentru o inspirație simbolistică.

*Aseară visat-am la raze de lună
La tine, iubită și dulce stăpână,
Pe când eram singuri și ascultam cântul,
Ce blînd îl șoptea trecînd încet vîntul.
Și-atuncea simțit-am și ochii mei calzi,
Și lacrimi calde curgînd pe obrazi...
Căci n-aș vroi doară ca scumpa-ți gîndire
S-o supăr vorbindu-ți de calda-mi iubire.
Dar iată sunt singur și fără-a vrea cântul
L-ascult că-l șoptește duios prin crengi vîntul.*

(Ștefan Petică, Scrieri)

Ștefan Petică s-a născut la data de 20 ianuarie 1877, în comuna Bucești, jud. Galați, într-o familie cu preocupări agricole și cu un destin legat de pământ. Nu a fost un elev scilipitor, notele sale fiind unele mediocre, însă a privit școala ca pe o modalitate de îndepărtare a existenței sale de cea a înaintașilor săi. A urmat școala la Tecuci, apoi la Brăila, învățând cu ușurință limbi străine ca franceză, engleză, germană, rusă, spaniolă, provensală, cochetând cu învățarea limbii poloneze, toată această descătușare poliglotă deschizându-i universul literar, oferindu-i impulsuri culturale de a integra în cultura românească opere și autori de mare valoare: Byron, Shakespeare, Shelley, Lermontov, Pușkin, Dostoievski ș.a.

Și-a creat o gândire politică socialistă, spre care și-a concretizat energia, devenind șeful unui grup care lupta pentru aceeași cauză, animat de aceleași idealuri și față de care a căpătat un profund respect, având abilități mobilizatoare și de bun organizator, astfel încât cauza să cunoască mult mai mulți membri.

Debutază literar încă din perioada studiilor liceale, mottoul creației sale lirice fiind iubirea față de anumite personaje feminine, ce i-au oferit o aspirație către idealism, spre capacitate de idolatrizare și de pasiuni devenite forțe ale unor sentimente supranaturale.

Dramatismul vieții sale și-a făcut apariția odată cu mutarea la București, unde s-a confruntat cu o dinamică a personalității sale și unde imposibilitatea de integrare a devenit curând o obsesie dramatică, unde își fac loc anxietatea și stările psihice accentuate, izolarea și interiorizarea extrem de severe, care, în timp, și-au pus o amprentă negativă asupra psihicului său.

S-a afiliat la mișcarea *Literatorul*, unde a fost numit secretar de redacție, a frecventat toate cafenelele literare, pledând pentru „noua poezie”, sub o aură de protecție a aripii decadente a simbolismului, asumându-și această orientare. A redactat articole de critică literară și de estetică artistică, profund documentate și argumentate, ceea ce îl distinge ca pe un critic extrem de instruit și cu o vastă cultură literară.

A fost preocupat de filosofie și sociologie și a scris cicluri de poezii, piese de teatru, poeme în proză, schițe, evocări și nuvele. Dintre cele mai importante volume ale lui Ștefan Petică pot fi amintite: *Fecioara în alb*, *Cad viorile tăcute*, *Cîntecul toamnei*, *Serenade demonice* (1900-1902), drama *Păcatul strămoșesc* (1898), studiile sociologice *Morfologia socială* și *Sociologia veche și sociologia nouă* (1902), drama în patru acte *Frații* (1903) ș.a.

A colaborat cu publicațiile *România Jună*, *Literatură și artă română*, *Lumea Nouă*, *Literară și Științifică*, *Ateneul Cultural*, *Grădina Heperidelor*, *Semănătorul*, *România Ilustrată* ș.a.

Considerat de George Călinescu drept *primul poet simbolist român*, Ștefan Petică, prin prisma caracterului dramatic al vieții sale, a sfidat realitatea în creațiile sale, a denaturat o existență ce nu putea fi acceptată ca atare, devenind un creator liric nu numai prin creația literară, ci prin întreaga sa ființă și existență.

*Tu crezi c-a fost iubire-adevărată...
Eu cred c-a fost o scurtă nebulie...
Dar ce anume-a fost –
Ce-am vrut să fie,
Noi nu vom ști-o poate niciodată... [...]
A fost un vis,
Un vers,
O melodie
Ce n-am cîntat-o poate niciodată...
Tu crezi c-a fost iubire-adevărată?
Eu cred c-a fost o scurtă nebulie.*

(Ion Minulescu, *Celei care pleacă*)

Boem literar, trubadur și poet popular, poet al romanțelor, **Ion Minulescu** se înscrie în galeria scriitorilor simbolști, participant la mișcarea de înnoire a liricii românești.

Julietta, București
Ion Minulescu, 1925
Serviciul Colectii Speciale
Cabinetul de Fotografii

S-a născut în noaptea de 6 spre 7 ianuarie 1881, în București, într-o familie aflată în plină tragedie, cauzată de decesul tatălui său în noaptea de Anul Nou. Copilăria și adolescența au fost relativ lipsite de griji, excepție face episodul de corigență și, ulterior, de repetență la limba română, întâmplare povestită cu mult umor și autoironie câțiva ani mai târziu, în romanul *Corijent la limba română*.

După câteva luni de încercare în a urma Facultatea de Drept de la Paris, abandonează experiența, fiind atras de fascinația comunității literare și artistice franceze, din care făceau parte și mulți români, stabiliți efemer în orașul luminilor prin prisma cărora descoperă „gustul” simbolismului, însuflețit fiind de creațiile poetice ale lui Baudelaire și Lautréamont.

Întors la București în anul 1904, Minulescu încearcă să-și păstreze aerul boem al vieții pariziene, chiar extrem, frecventând cafelele literare bucureștene, unde își dădeau întâlnire scriitorii ca Dimitrie Anghel, Șt.O. Iosif, Ilarie Chendi ș.a.

Primele apariții editoriale sunt după anul 1905, în revista simbolistă *Vieța Nouă*, deși Ovid Densusianu, redactorul publicației, era nemulțumit de mesajul simbolist al creației minulesciene.

Însă lirica lui Minulescu începe să se contureze după anul 1906, odată cu publicarea în revistele literare ale vremii: *Viața literară*, *Semănătorul*, *Convorbiri critice*, *Viața românească*, *Flacăra* ș.a., dar, mai ales, odată cu apariția volumului *Romanțe pentru mai târziu*, în anul 1908.

Colaborează cu Dimitrie Anghel pentru o serie de traduceri și publică principiile estetice și de teorie literară prin care își susține ideile despre o literatură modernă și lipsită de inerție și tradiționalism, în articole, comentarii și abordări critice apărute în *Revista celorlalți*, sub directă sa conducere. *Insula* - este o altă publicație-platformă simbolistă, condusă de Minulescu și apărută în anul 1912, pentru care a colaborat cu George Bacovia, Claudia Millian, viitoarea sa soție, Adrian Maniu, Nicolae Davidescu ș.a.

Odată cu anul 1908, încep să apară volumele de proză ale lui Minulescu, volume care îl așază în galeria prozatorilor,

dramaturgilor și romancierilor români de elită: *Casa cu geamuri portocalii*. În *grădina prietenului meu* (1908), *Lămpi de bronz și lampioane de porțelan* (1920), *Pleacă berzele* (1920), *Lulu Popescu* (1920), *Corijent la limba română* (1929) ș.a.

Autor neidentificat
Iudovic Danș, Francisc Șinatu, Drăgănescu, Ageșina Măci, Victor Eftimiu,
Claudia Minulescu (Millian), Ion Minulescu, Ștefan Friedl, A. de Herz
Serviciul Colectii Speciale
Cabinetul de Fotografii

Pentru o scurtă perioadă, Minulescu a fost directorul Teatrului Național din București și a fost laureat al Premiului Național de Poezie, în anul 1928. A încetat din viață în urma bombardamentelor din București de la 11 aprilie 1944.

Produs al marilor metropole, cu un umor de cea mai bună calitate, un boem căruia îi plăcea să epateze în rândul cunoscuților și mai puțin cunoscuților, persoană empatică, ce știa să prețuiască o prietenie, Ion Minulescu, prin creația sa literară, a avut o contribuție desăvârșită la istoria literaturii române, jucând un rol important în cadrul curentului novator al începutului de secol XX. Considerat de o parte dintre criticii literari ca un scriitor simbolist, Ion Minulescu a elogiat orașul, cu peisajele, clădirile și străzile urbane, cu micile sau marile conflicte ce se nasc într-o comunitate, a cântat în versuri despre mare, despre artă, uneori în mod teatral sau temperamental, dar cu o ilustrată capacitate de inserare a modernismului și a înnoirii.

Autor neidentificat
Carnaxazi de arze și de scris
Gh. Lungulescu Președintele Cercului de Cultură și propagandă națională a scriitorilor
în rezorț, George Razetti, F. Lecutanu, Mihail Sadovaru, Octavian Goga,
Ion Minulescu, Corneliu Moldoveanu, ș.a. 7 aprilie 1908
Serviciul Colectii Speciale
Cabinetul de Fotografii

*Dormeau adânc sicriele de plumb,
Și flori de plumb și funerar vesmînt –
Stam singur în cavou... și era vînt...
Și scîrîiau coroanele de plumb.*

*Dormea întors amorul meu de plumb
Pe flori de plumb, și-am început să-l strig –
Stam singur lîngă mort... și era frig...
Și-i atîrnau aripile de plumb.*

(George Bacovia. *Plumb*)

Considerat poet original și fără precursori și cel mai important simbolist român, **George Bacovia**, pe numele său real Gheorghe Vasiliu, s-a născut la data de 4 septembrie 1881, la Bacău. După o copilărie lipsită de evenimente emoționale, anii de liceu au un impact traumatic asupra tânărului extrem de sensibil, timid și delicat, experiențele adverse adîncind starea de interiorizare, favorabilă apariției depresiei. Studiile urmate pentru obținerea licenței în drept, profesie nevalorificată niciodată și anii următori, angajat fiind ca mic funcționar sau profesor suplinitor, îi adîncesc starea psihică, rezultatul fiind o accentuare a stării depresive.

În anul 1903, în perioada când urmează cursurile Facultății de Drept din București, se alătură cenaclului literar al lui Alexandru Macedonski, fiind apreciat de acesta, care îi și oferă prietenia sa. Scrie și citește versuri în cadrul cenaclului, se mută la Iași pentru a finaliza studiile de drept, colaborează cu reviste literare, precum revista *Versuri*, devenită ulterior *Versuri și proză*, în cadrul căreia scrie sub pseudonimul *G. Andronie*. În anul 1915 devine directorul revistei *Orizonturi Noi*, apărută la Bacău, la care colaborează cu, de acum bunul său prieten, Alexandru Macedonski.

Apariția volumului de poezii *Plumb*, în anul 1916, este un moment esențial în cariera literară a poetului, pentru care primește premii importante din partea Ministerului Artelor (1923) și a Societății Scriitorilor Români (1925).

În anul 1926 apar volumele *Scînteii galbene* (poezii) și *Bucăți de noapte* (proză), volume reeditate în anii următori.

A fost director al câtorva reviste culturale ale vremii, cu apariție efemeră, cu doar unul sau două numere, ca *Ateneul cultural* și seria a II-a a revistei *Orizonturi Noi*.

În anul 1930 apare volumul de versuri *Cu voi*, iar în anul 1934 apare volumul *Poezii*, volum reeditat în 1944, pentru care a primit Premiul Național pentru poezie împreună cu Tudor Arghezi. A mai tipărit volumele *Comedii în fond* (1936), *Stanțe burgheze* (1946), *Poezii* (1956), cu o prefață de Eugen Jebeleanu și cu o ediție a II-a, în 1957. În anul 1953 sunt înregistrate pe bandă de magnetofon 20 de poezii, în lectura poetului.

Fiind suferind de mai multă vreme, se stinge din viață la data de 22 mai 1957.

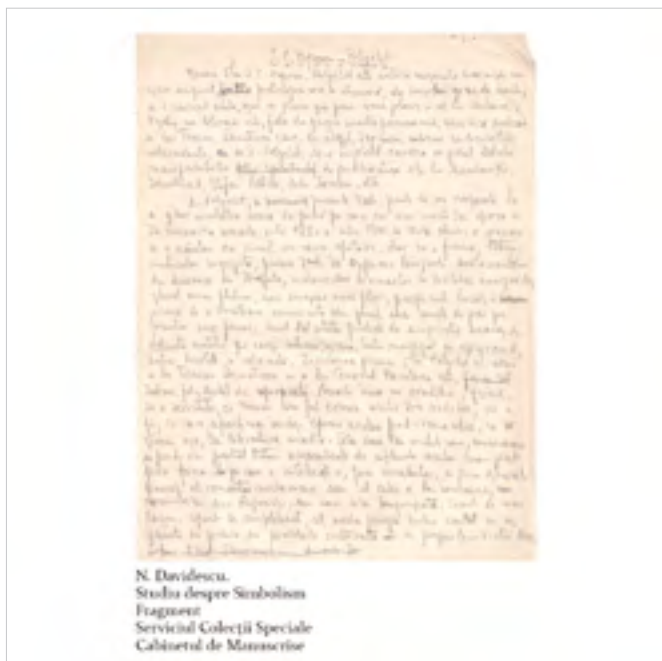
Cel care a intuit potențialul literar și, mai ales, nuanța simbolistă a liricii sale, a fost, desigur, Alexandru Macedonski. „În Franța principii poezilor sînt proclamați de confrății lor. La noi e mai bine. Îi proclamă talentul lor, și principe va rămîne Bacovia, în toți timpii, prin o însemnată parte a poeziilor lui”, scria A. Macedonski în anul 1916, în ziarul *Făclia*.

Pătruns de întreaga durere a lumii și a unor simțuri rătăcitoare, autorul *Plumbului* frapează audiența, coborînd prin creațiile sale lirice în infernul durerii, într-o realitate presărată cu suficient de multă agonie, într-un decor ireal, aflat la granița cu zonele tenebroase, cenușiu sau bicolor, alb/negru, în care sentimentul morții este integrat în eul poetic al autorului însuși.

Criticii literari au avut opinii separate legate de abordările lirice ale lui Bacovia, însă unanimitatea a constat în recunoașterea

unicității universului literar bacovian, ceea ce confirmă că „Poetul este deci nu un simplu liric, ci un ilustrator al propriei sale lumi, un creator de contururi și gesturi proprii” (G. Călinescu).

Considerată *noua poezie* și un gen literar de concept mediu, creația simbolistă a sprijinit mișcarea aspirativ reformatoare de transformare a unor vechi tradiții și de orientare spre o lirică *fastuoasă*, înveșmântată în simboluri și sugestii, care să ofere o extrapolare impresionantă a formei obișnuite a creației literare de până atunci.

Predilecția pentru etapa simbolistă în literatura română ca subiect al articolului de față este justificată de semnificația anului 2024 ca perioadă omagială în literatura română simbolistă, de farmecul izvorât de arta modernă și de stilul eclectic de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, dar și de fabuloasa colecție de care Biblioteca Națională a României dispune în identificarea unui stil literar în care ideile sau stările nu mai sunt transmise, ci ele sunt deja create. De ce să citim poezie? De ce să cercetăm și să scriem despre simbolism? Nu este un subiect redundant și anost? Ce este nou și ce interes poate provoca? Tema poate fi considerată revolută, însă interesul pentru poezie și preocuparea pentru cercetarea literaturii simboliste nu trebuie să dispară. Nuanțările, estetica, modul în care se armonizează toate învelișurile poeziei, cu tot „alaiul” de simboluri, sunt create pe diferite „partituri”, astfel încât să redea o sensibilitate artistică impresionantă și febrilă, avânt ca suport colecția Bibliotecii Naționale ca punct de pornire.

Bibliografie

1. Alexandru Macedonski. Antologie, pref., comentarii, tab. cronologic și bibliografie de Fănuș Băileșteanu. București: Editura Eminescu, 1975
2. BACOVIA, George. *Versuri și proză*. Ed. îngrijită, tab. cronologic, note, repere critice și bibliografie de Ion Nistor. Pref. de Mircea Angheliescu. Ed. a II-a, rev. și adăug. București: Editura Albatros, 1985
3. BOTE, Lidia. *Simbolismul românesc*. București: Editura pentru Literatură, 1966
4. CIOCAN, Alexandru. *Configurări obsesive în simbolismul românesc*. Cluj-Napoca: Editura Limes, 2011

5. CIOCULESCU, Șerban. *Dimitrie Anghel: viața și opera*. București: Editura Publicom, 1945
6. CIOCULESCU, Șerban. *Introducere în opera lui Dimitrie Anghel*. București: Editura Minerva, 1983.
7. DAVIDESCU, N. *Aspecte și direcții literare*. Ed. și pref. de Margareta Feraru. București: Editura Minerva, 1975
8. DENSUSIANU, Ovid. *Ideal și îndemnuri*. Ed. îngrijită, pref. și note de Călin Manilici. Cluj-Napoca: Editura Dacia, 1980
9. FRIEDRICH, Hugo. *Structura liricii moderne de la mijlocul secolului al 19-lea până la mijlocul secolului al 20-lea*. București: Editura pentru Literatură Universală, 1969
10. *Macedonschi. Bacovia: simbolismul românesc: (antologie comentată)*; Alcătuită de Florea Firan și Constantin M. Popa. Craiova: Editura Macedonski, 1993
11. MANU, Emil. *Ion Minulescu și conștiința simbolismului românesc*. Ed. a II-a, rev. și adăug. București: Curtea veche, 2001
12. MINULESCU, Ion. *Versuri*. Ed. îngrijită și pref. de Matei Călinescu. București: Editura pentru Literatură, 1964
13. MINULESCU, Ion. *Versuri*; Cu o postf. de acad. Tudor Vianu. București: Editura de Stat pentru Literatură și Artă, 1957
14. MOLCUȚ, Zina. *Ștefan Petică și vremea sa*. București: Cartea Românească, 1980
15. *Poezia simbolistă românească*. Pref., antolog., selecțiuni critice de Ion Bălu. București: Editura Fundației Culturale Române, 1997
16. *Simbolismul românesc: manifeste literare, poezie, proză, dramaturgie*. Ed. îngrijită de Lucian Pricop. București: Editura CNI Coresi, 2003
17. PETICĂ, Ștefan. *Scrieri. Vol. 1*. Ed. îngrijită, studiu introd., note, comentarii și variante de Eufrosina Molcuț. București: Editura Minerva, 1970
18. VIANU, Tudor. *Opere. Vol. 1: Scrieri literare*. Antologie, note și postf. de Gelu Ionescu. Ed. îngrijită de Sorin Alexandrescu, Matei Călinescu și Gelu Ionescu. București: Editura Minerva, 1971
19. VIANU, Tudor. *Opere. Vol. 2: Scriitori români*. Antologie și note de Matei Călinescu și Gelu Ionescu. Postf. de Matei Călinescu. Text stabilit de Cornelia Botez. București: Editura Minerva, 1972
20. VLĂDUȚ, Dumitru. *Simbolismul poetic românesc: atitudini, concepte, procedee*. Oradea: Editura Universității din Oradea, 2015.

Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș. Omagiu marelui filosof argeșean Petre Țuțea

Cristina BACIU

Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș.

Compartimentul Informare bibliografică și catalog electronic

email: bcm19701@yahoo.com

„Definiția mea este Petre Țuțea, românul. Am apărut interesele României în mod eroic, nu diplomatic. Prin iubire și suferință. Și convingerea mea este că suferința rămâne totuși cea mai mare dovadă a dragostei lui Dumnezeu”.
(Petre Țuțea)

În data de 7 octombrie 2024, într-un cadru festiv, a fost comemorat la Boteni, județul Argeș, filosoful și eseistul Petre Țuțea (6 octombrie 1902-3 decembrie 1991), personalitate locală remarcabilă, la 122 de ani de la naștere.

Petre Țuțea

Sursa: <https://ziarullumina.ro/galerie/petre-tutea-sau-filosoful-pe-intelesul-tuturor-90004.html>

Evenimentul cultural intitulat „Comuna Boteni - istorie și cultură: Portretul filosofului Petre Țuțea” a fost organizat de către Școala Gimnazială „Petre Țuțea” Boteni împreună cu Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș, activitatea făcând parte din cadrul proiectului de parteneriat educațional

„Pași în lumea culturii și a creației”, pe care cele două instituții îl desfășoară de ani buni împreună.

Fiul de preot Petre Țuțea, născut în 6 octombrie 1902 în Boteni de Muscel, a fost economist, jurist, om politic, eseist, filosof și publicist român. Personalitatea sa a început să se contureze încă din primii ani petrecuți pe băncile școlii din Boteni, când s-a remarcat prin scilipiri de inteligență, curiozitate și îndrăzneală. A urmat liceul „Neogoe Basarab” din Câmpulung Muscel și liceul „Gh. Barițiu” din Cluj. În 1920, la sugestia consăteanului și prietenului său Ion Chelcea (celebrul etnograf de mai târziu), s-a înscris în clasa a V-a a Liceului „Gh. Barițiu” din Cluj, pentru ca apoi, în 1923, promovând ultimele două clase de curs superioare într-un singur an, absolvă liceul, susține examenul de bacalaureat, iar din toamna anului 1923 se înscrie la Facultatea de Drept din cadrul Universității din Cluj. Își ia licența în 1926, și în același an se înscrie la doctorat, unde obține titlul de doctor în 1929, susținând teza despre contenciosul administrativ, cu calificativul „Magna cum laude”. În perioada studenției a devenit partizan al mișcării comuniste și a scris la revista „Stânga”, fiind fondatorul acesteia în 1932.

A făcut parte dintr-un cerc select de intelectuali și a devenit apropiat cu Mircea Eliade, Emil Cioran, Eugen Ionescu, Constantin Noica și alții. A publicat articole diverse și studii de economie și politică în presa anilor 1930, cu precădere în ziarul „Cuvântul” condus de Nae Ionescu. În cercul de apropiați, alături de Nae Ionescu se aflau și Petre Pandrea, Sorin Pavel, Mircea Grigorescu, Petru Comarnescu și, după o perioadă de simpatii de stânga, Țuțea a devenit simpatizant al micării legionare, dar nu și înscris în mișcare. După 6 septembrie 1940, conducerea Mișcării legionare i-a încredințat lui Țuțea funcția de secretar general la Ministerul Economiei Naționale și, în această calitate, a făcut parte din diverse delegații care au purtat negocieri economice la Berlin și la Moscova. Odată cu venirea comuniștilor la putere, au urmat arestarea și condamnarea - mai întâi la 5 ani închisoare (1948-1953), apoi la 18 ani de muncă silnică, din care a executat 8 (1956-1964) în diverse penitenciare: București, Jilava, Ocnele Mari și Aiud. Deși acuzat de legionarism, Țuțea a declarat într-un interviu că a avut păreri de stânga, chiar dacă nu a făcut jocul comuniștilor, ba dimpotrivă. Câteva cuvinte rostite de el în închisoare au rămas celebre: „...nu noi, cei robiți aici, facem cinste poporului român cu suferința noastră, ci el ne face nouă cinstea de a suferi pentru el. Și are acest drept, pentru că-i încărcat de glorie. E marșul triumfal al lui Dumnezeu pe pământ!” În suferințele detenției, Țuțea a dat dovadă de multă răbdare, știind să aștepte cu credință și

nădejde. El se va salva pentru a depune mărturie în fața noilor generații. Iadul terestru prin care trecuse echivala, din această perspectivă, cu o inițiere în tainele destinului uman.

După eliberarea din pușcărie a continuat să fie persecutat de Securitate, care i-a confiscat o serie de manuscrise (printre care *Tratatul de antropologie creștină*, ce i se va restitui după 1989). Deși eliberat, a fost permanent șicanat și urmărit de Securitate și nu și-a putut găsi un loc de muncă potrivit capacității sale intelectuale. De la eliberarea din închisoare, până la sfârșitul vieții, Țuțea a trăit extrem de modest, într-o garsonieră din apropierea Parcului Cișmigiu, fiind ajutat de câțiva prieteni care obținuseră un mic ajutor bănesc pentru el și mâncare de la Casa Scriitorilor. A murit la București, în 3 decembrie 1991 și își doarme somnul de veci în cimitirul din centrul comunei Boteni. Lângă cruce este Tricolorul, pe care l-a purtat în suflet toată viața, iar pe cruce este scris: „Profesor Petre Țuțea, Născut 06.10.1902, Decedat 03.12.1991, Cred Doamne! Ajută necredinței mele!”. În iarna anului 1970, și-a exprimat dorința de a fi înmormântat în satul natal, printr-o scrisoare adresată preotului, pe care îl ruga să facă toate cele de cuviință pentru respectarea acestui drept, considerând mistică legătura sa cu pământul unde s-a născut. De altfel, Țuțea apucase să își declare sentimentele despre acest moment al existenței, mărturisind: „Nu mă tem de moarte. Mă tem de însingurare. Eu, care am fost prezent la toate tragediile și victoriile acestei țări, mă simt ca un par în mijlocul furtunii. Singura nădejde este că, om cum sunt, Dumnezeu mă iubește și așa...”¹

Mormântul lui Petre Țuțea

Sursa: <https://ziarulargesul.ro/la-mormantul-lui-tutea-romanul/>

La șase ani de la moartea lui, statul român a realizat o primă măsură reparatorie față de memoria marelui gânditor, achitându-l, alături de alte trei persoane condamnate în 1957, prin Decizia nr. 55 din 21 octombrie 1997 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. De asemenea, la 19 ianuarie 1998, Curtea Supremă de Justiție a dat și a doua decizie de achitare privindu-l pe Petre Țuțea, admitând recursul în anulare împotriva deciziei penale nr. 540 din 21 noiembrie 1959 a Tribunalului Suprem - Colegiul Militar, prin care Țuțea fusese condamnat la 18 ani muncă silnică și 8 ani degradare civică.

Ancorat în profunda credință ortodoxă, ideile sale au prins foarte mult la tineretul care ieșea din epoca atee și au stârnit admirația deopotrivă a maselor și a elitei. Petre Țuțea a rămas în conștiința românilor prin vorbele de duh memorabile, cele mai multe legate de spiritualitate, după ce a fost „redescoperit” de tinerii generației post-1989 și s-a bucurat de o scurtă perioadă de notorietate dublată de o intensă mediatizare.

Sursa: <https://www.anticariat.org/intre-dumnezeu-si-neamul-meu-p-1313.html>

Volumul 322 *de vorbe memorabile ale lui Petre Țuțea* publicat de Editura Humanitas în 2009, surprinde în paginile sale scrieri din gândirea filosofului redescoperit de români în primii ani de după revoluție și înregistrări video sau audio, din care câteva ale unor conversații private.

Prezentăm zece citate care au devenit celebre și după mediatizarea de care Petre Țuțea a avut parte în ultima parte a vieții:

- „În fața lui Dumnezeu, geniul este văr primar cu idiotul”;
- „Dumnezeu este creator, iar omul imitator”;
- „Acum, mai la bătrânețe, pot să spun că fără Dumnezeu și fără nemurire nu există adevăr”;
- „Trebuie să ne golim de prea plinul Eu, ca să mai intre în noi un pic de Dumnezeu”;
- „Toate formele de stânga violează cotidian ordinea naturală a lui Dumnezeu”;
- „Să te autodisprețuiești zilnic, pentru ca în golul lăsat în tine să poată intra Dumnezeu”;
- „Poarta spre Dumnezeu este credința, iar forma prin care se intră la Dumnezeu e rugăciunea”;
- „Eu cred că războiul nu e făcut de oameni; e mult prea serios. Îl face Dumnezeu. Cum ne dă și cutremure, ne dă și război”;
- „Principiul egalității, pe care-l vehiculează democrații din lume, funcționează în mod real numai în religie, fiindcă numai religia creștină consideră oamenii egali în fața lui Dumnezeu”;
- „În fața lui Dumnezeu nu există genii, Dumnezeu lucrând nu cu genii, ci cu oameni”.

Sursa: arhiva personală a autoarei

Gânditor original, considerat un „geniu al oralității”, deopotrivă sincer și declamativ, Petre Țuțea s-a bucurat de recunoașterea contemporanilor. Eseistul și publicistul Petre Țuțea este un scriitor complex, atât prin varietatea genurilor abordate, cât și prin fluctuația registrelor doctrinare îmbrățișate, de fiecare dată, la modul absolut. Scrierile sale captează prin vigoarea argumentației, cât și prin înflăcărea molipsitoare, resimțită la nivelul limbajului. Este autorul următoarelor volume, care se regăsesc în colecțiile Bibliotecii Județene „Dinicu Golescu” Argeș: „Între Dumnezeu și neamul meu” (București, Editura Anastasia, 1992), „Omul: Tratat de antropologie creștină”, 3 vol. (Iași, Editura Timpul, 1992), „Philosophia perennis” (București, Editura Icar, 1992), Proiectul de tratat. Eros (s. l., s. n., 1992), „321 de vorbe memorabile ale lui Petre Țuțea” (București, Editura Humanitas, 1993), „Lumea ca teatru-Teatrul seminar” (București, Editura Alutus; Vestala, 1993), „Ieftinirea vieții: Medalioane de antropologie economică” (București, Editura Elion, 2000), „Reforma națională și cooperare” (București, Editura Elion, 2001), „Scrieri filosofice”, 2 vol. (București, Editura România Press, 2005), „Aurel-Dragoș Munteanu” (București, Editura România Press, 2006), „Mircea Eliade” (București, Editura Eikon, 2007), „Reflecții religioase asupra cunoașterii” (București, Editura Eikon, 2015), „Prometeu: Nihil sine Deo!” (București, Editura Eikon, 2019).

Sursa: arhiva personală a autoarei

În cadrul evenimentului de omagiere a mării personalități culturale Petre Țuțea, invitatul special al Bibliotecii Județene „Dinicu Golescu” Argeș a fost domnul George Badea, profesor de filosofie la Liceul Teoretic „Ion Mihalache” din Topoloveni, care a afirmat: „Petre Țuțea, născut la Boteni, județul Argeș, n-a plecat nicicând și niciunde din spiritualitatea neamului românesc pe care l-a iubit ca nimeni altul. A iubit această țară fără limite de orice natură, crezând cu sfințenie că neamul

românesc are nevoie în decursul istoriei sale de personalități marcante care să-i determine traiectoria ascendentă, de aceea s-a situat și se va afla veșnic între Dumnezeu și neamul său”. Domnul profesor a propus elevilor o lecție despre ceea ce înseamnă această preocupare aleasă a filosofiei în general, realizând un dialog firesc cu ei, urmași ai marelui filosof, fără să neglijeze patriotismul lui de netăgăduit. Într-un mod original, s-a realizat un paralelism deloc forțat între Socrate (în centrul filosofiei căruia a fost Omul) și Petre Țuțea, românul, ce a iubit nespuse de mult semenii săi, plătind pentru aceasta cu anii grei de temniță. Petre Țuțea, românul absolut, care a luptat împotriva regimului, care s-a răzvrătit în fața nedreptăților, se predă în final supremului său scop: libertatea completă, nelimitată până în chintesența ei. Au fost marcate cele trei puncte definitorii ale personalității lui Petre Țuțea: *Patriotul, Filosoful* și, nu în ultimul rând, *Omul*.

Țuțea era conștient de valoarea lui, el scria istorie fiind o conștiință vie, un reper, o făclie care atrăgea oamenii ce căutau un sens, spiritele veneau către el ca la un izvor de apă vie, culturală, spirituală. Petre Țuțea descoperă ca pe un miracol întreaga filosofie a creștinismului și găsește acea spiritualitate profundă în ortodoxie, o splendoare și o blândețe superioară spațiului profan. El scrie despre nemurirea fără de care nu poate concepe lumea cea ireversibilă, despre libertatea la care râvnește umanitatea, despre timpul ciclic care luptă împotriva axei sale. În amurg, speranța mântuirii învinge orice angoasă, încrederea în Divinitate dovedindu-se a fi totală și salvatoare. A fost expusă o nouă viziune și o nouă paradigmă asupra existenței filosofului român, care a ajuns în chip firesc, fără să facă vreun efort în acest sens, un Socrate al românilor, dând dovada unei oratorii firești, care nici măcar nu poate fi mimată. În Petre Țuțea au lucrat în chip dumnezeiesc cele patru virtuți clasice ale Antichității, și anume: Înțelepciunea, Curajul, Cumpătarea și Echitatea, mai presus decât orice dorindu-și să fie Om.

În discursul lor, l-au elogiat pe fiul comunei Petre Țuțea, doamna Mirela Cîrstina, directoarea a Școlii Gimnaziale „Petre Țuțea” Boteni, domnul George Diaconu, profesor de istorie în cadrul instituției și elevi care au prezentat eseuri proprii dedicate vieții și operei filosofului român, exprimându-și gândurile, emoțiile și viziunea fiecăruia despre gânditorul român de excepție, promotor al valorilor spirituale creștine. La eveniment au mai participat cadre didactice, ziariști ai presei locale și doamna Mihaela Deliu, bibliotecară la Biblioteca Comunală Boteni.

Un ultim omagiu a fost adus la mormântul filosofului român. În semn de recunoștință, în curtea Școlii Gimnaziale, care poartă numele filosofului român, este expus și bustul marelui gânditor Petre Țuțea. În comuna Boteni funcționează de 15 ani Muzeul Satului, ce poartă numele marelui etnograf, profesorul Ion Chelcea. Muzeul Satului a fost înființat în 2009, cu ocazia celei de-a 14-a ediții a Festivalului „Brâu de la Boteni”, astfel fiind îndeplinită dorința și efortul marelui etnograf Ion Chelcea, de a crea un spațiu dedicat culturii tradiționale din Boteni. Un loc aparte în muzeu este rezervat personalităților marcante ale culturii naționale născute în localitate, și anume: Petre Țuțea, Ion Chelcea, Georgeta și Mihaela Bidilică Vasilache, unde regăsim fotografii, manuscrise, cărți, reviste și articole scrise de scriitorii amintiți. Buni prieteni, Petre Țuțea și Ion Chelcea s-au născut în același an 1902 și au decedat în același an 1991.

Petre Țuțea rămâne un scriitor de o permanentă actualitate. El este dăruit cu o sensibilitate creatoare, călăuzit în demersul său de o luciditate aproape nepământească.

Note

1. Petre Țuțea. Geniul e mai apropiat de cer, dar nu atât cât e sfântul. [accesat 10 decembrie 2024]. Disponibil la: <https://doxologia.ro/petre-tutea-geniul-e-mai-apropiat-de-cer-dar-nu-atat-cat-e-sfantul>

Bibliografie

1. Comunismul în România. Petre Țuțea. [accesat 11 decembrie 2024]. Disponibil la: <https://historia.ro/sectiune/general/petre-tutea-am-stat-13-ani-in-temnita-pentru-un-587083.html>
2. Portret: Petre Țuțea - comunist, legionar, liberal, un orator remarcabil. [accesat 11 decembrie 2024]. Disponibil la: <https://www.radioromaniacultural.ro/sectiuni-articole/istorie-filozofie-psihiologie/portret-petre-tutea-comunist-legionar-liberal-un-orator-remarcabil-2-id25958.html>
3. SORESCU, Radu. *Petre Țuțea: viața și opera*. București: Scripta, 1999
4. STĂNESCU, Gabriel. *Ultimele dialoguri cu Petre Țuțea*. București: Criterion Publishing, 2008
5. *322 de vorbe memorabile ale lui Petre Țuțea*. București: Humanitas, 2007.

Sursa: arhiva personală a autoarei

Nostalgia depărtărilor.

Manuscrisele lui Jean Bart din colecția Cabinetului de Manuscrise de la Biblioteca Națională a României

Cristina MARINESCU

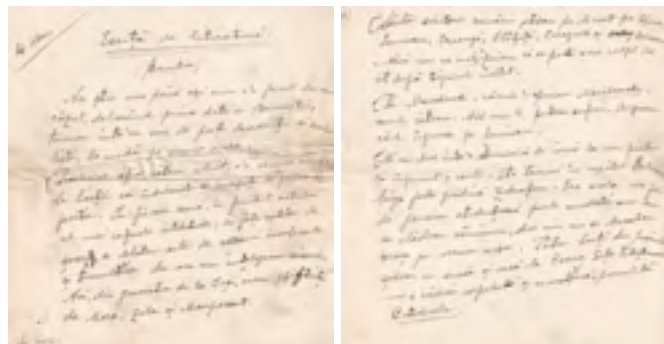
Biblioteca Națională a României. Serviciul Colecții Speciale

email: crisrina.marinescu@bibnat.ro

Ficțiunea literară a scăzut mult în preferințele publicului în ultimele decenii, deși, în mod paradoxal, se scrie enorm în această categorie. Se pare că există un reviriment crescând al producției de carte pe teme enciclopedice, în special istorie, politică, popularizare a științelor, futurologie. O adevărată explozie înregistrează cartea în domeniul psihologiei aplicate, mai ales așa-numita literatură inspirațională. Pragmatismul, filosofia subiacentă societății actuale, orientează gustul publicului în acest fel.

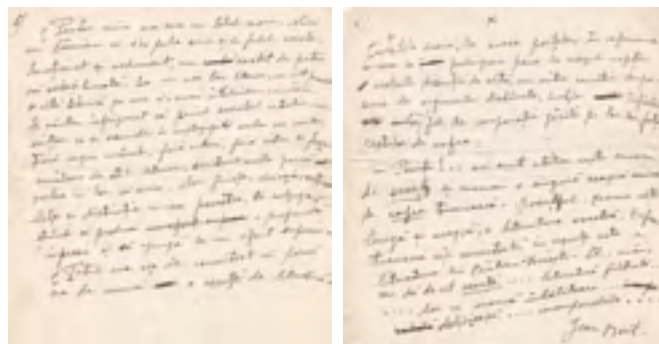
Totuși, rămân atracția și chiar fascinația pentru operele de ficțiune literară ale ultimelor două secole europene. Erau vremuri oarecum mai simple, când marile drame ale vieții țineau de evenimente tipice în viața unui om, deși la un moment dat maladia contagioasă a diverselor ideologii avea să complice enorm lucrurile. E firesc să ne întoarcem din când în când la prospețimea și inocența literaturii epocii moderne, fie și numai pentru a ne aminti cine suntem în mod fundamental.

Jean Bart (1874-1933), pe numele real Eugeniu P. Botez, scriitor român care a studiat la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, rămâne fără discuție memorabil prin romanul său „Europolis”, prea puțin citit azi, după hiatusul istoric al erei comuniste. Întrucât este șansa României de a reuni pe teritoriul său toate formele majore de relief, deschiderea spre mare constituie o bine cuvântată împlinire a sorții. Nu suntem în situația grecilor, pentru care colonizarea unor alte țărături a venit ca o consecință logică a înaintării spațiului vital în zona maritimă. Dar predispoziția către visarea pe care întinderea aparent nesfârșită a apelor o induce s-a manifestat și la românii care și-au descoperit sufletul și, uneori, abilitățile de navigatori. Era inevitabil să apară și o literatură oglindind fenomenul sufletesc respectiv, și în fruntea iubitorilor mării îl avem pe Eminescu, cu tablourile sale nocturne ale însingurării în larg sub semnul razelor palide ale Lunii, cum nici Aivazovski, cu mijloacele picturului, nu a putut înfățișa.

Sursa: Biblioteca Națională a României.
Serviciul Colecții Speciale. Cabinetul de Manuscrise

„Europolis” este deci un roman plin de originalitate din perioada interbelică, ușor de subsumat unei anumite tipologii literare, care deschide larg fereastra către largul mării. Realist fără a fi vulgar, trist cu o undă de ironie, stilul lui Jean Bart are puterea de a crea lumea „vaporenilor” și a celor ce îi așteaptă acasă, deși poezia aparține mai mult celor de pe țarm decât lupilor de mare.

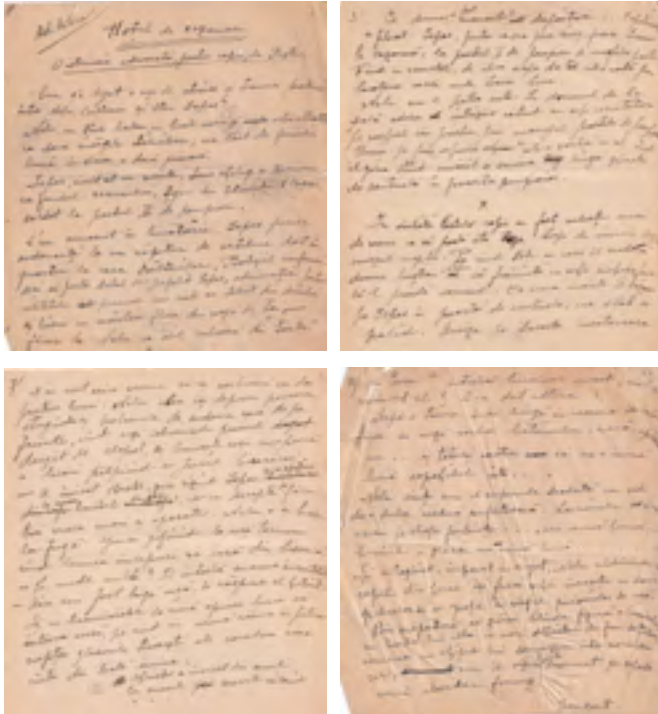
Sursa: Biblioteca Națională a României.
Serviciul Colecții Speciale. Cabinetul de Manuscrise

Sunt câteva manuscrise ale lui Jean Bart în colecția Cabinetului de Manuscrise de la Biblioteca Națională a României, din care aflăm lucruri interesante despre scriitor, atât în ce privește formația sa literară (avid cititor de Maupassant, Zola, Marx), cât și valorile sale morale, având în vedere că reiese o tendință marcată spre ateism. Povestea pentru copii (dar un bun memento pentru cei mari), „Hoțul de cozonaci” (Ms Nr. 3593), se încheie apoteotic cu transformarea chipului unui bunic în imagine a lui Dumnezeu Tatăl, care nu judecă cu meschinărie fapta îndoielnică, ci vede universul motivațional. Se vede că Jean Bart nu era un materialist grosier și agresiv, ci un spirit realist care se regăsea în compasiunea fără Divinitate din lumea scriitorilor naturaliști.

Este revelator textul scris al lui Jean Bart „Esență de literatură” (Ms Nr. 10031), unde cu simțul umorului se respinge abordarea simbolistă în literatură, dar se laudă cu prisosință maniera de scriitor a lui Ioan Alexandru Brătescu-Voinești. Acesta creează, în viziunea lui Jean Bart, esență de literatură, expresie glumeață care de fapt denotă aprecierea ca fundamentală pentru lumea omului a străvederii clare și pline de compasiune pentru cei fragili.

Un text care intrigă și e de mare actualitate intelectuală, „Memoriile lui Iuda Iscarioteanul” (Ms Nr. 10030), face trimitere la textele apocrifale ale credinței creștine și la o reevaluare a

unor date istorice, cunoscute despre Iisus prin tradiție, dar fără dovezi irefutabile. Jean Bart nu crede în învierea Domnului, dar nu vorbește ireverențios despre El, și sesizează destul de corect motivul întoarcerii iudeilor împotriva lui Hristos în momentul dramatic al judecății lui Pilat din Pont.

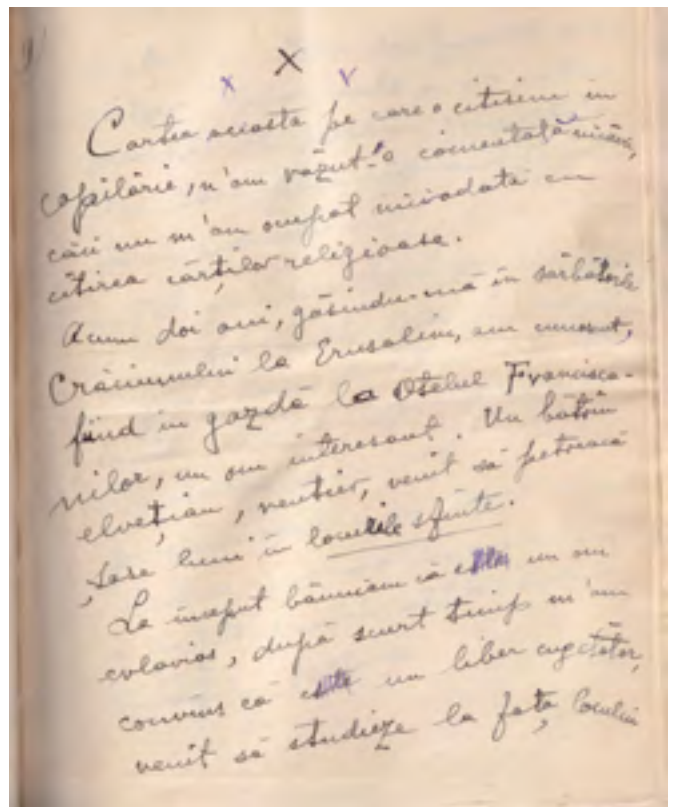
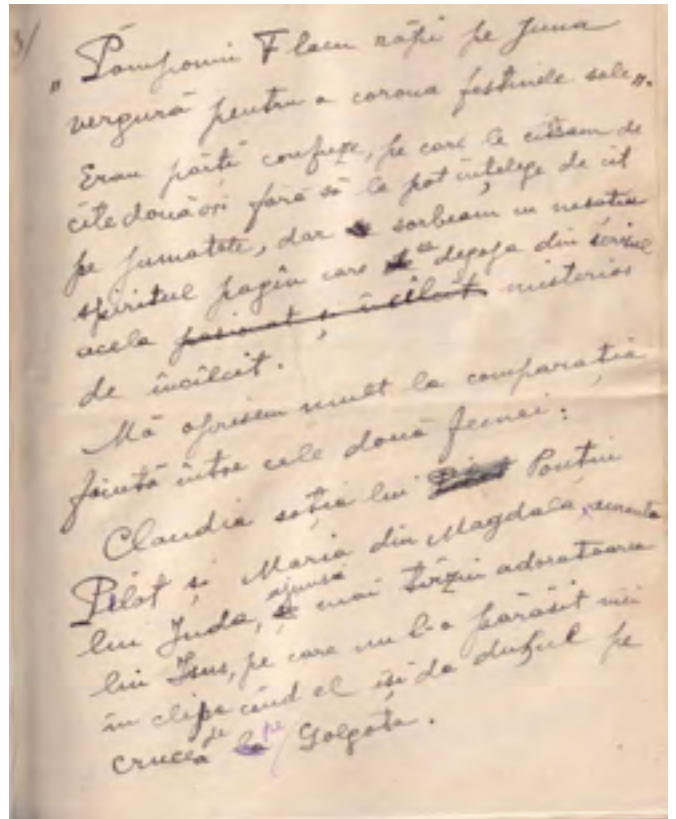

Sursa: Biblioteca Națională a României. Serviciul Colecții Speciale. Cabinetul de Manuscrise

Astfel de documente întregesc tabloul general al alcătuirii sufletești a lui Jean Bart, care nu doar privea interior spre căile unduitoare ale marilor întinderi de apă, ci își privea semenii, Creațiunea, viața proprie prin neîncrederea într-un miraculos divin, dar cu blândețea și mila omului a cărui bunătate covârșește orice alcătuire ideologică. Vorbim de un autor care merita mai multă expunere în spațiul conștiinței publice, dar aceasta a fost soarta multora dintre scriitorii de dinainte de ridicarea comunismului la putere.

Sursa: Biblioteca Națională a României. Serviciul Colecții Speciale. Cabinetul de Manuscrise

Sursa: Biblioteca Națională a României. Serviciul Colecții Speciale. Cabinetul de Manuscrise

Biblioteca Municipală din Beijing, desemnată cea mai bună bibliotecă publică a anului 2024

Dr. Raluca MAN

Biblioteca Națională a României. Serviciul Marketing Cultural și Comunicare. Biroul Editorial

e-mail: raluca.man@bibnat.ro

Baker & Taylor¹ - noul sponsor principal al premiului - și Federația Internațională a Asociațiilor de Bibliotecari și Biblioteci (IFLA) au acordat Premiul *Biblioteca Publică a Anului*, onorând bibliotecile publice noi și inovatoare. Premiul, deschis bibliotecilor publice din întreaga lume, este acordat bibliotecii care a reușit cel mai bine să combine arhitectura deschisă și funcțională cu soluții IT durabile și creative și care a inclus atât evoluțiile digitale, cât și cultura locală. Pentru a fi eligibilă pentru premiu, biblioteca trebuie să fie nou construită, să fi adăugat o extindere semnificativă actualei construcții sau să fie situată într-o clădire care nu a mai fost folosită anterior ca bibliotecă. Pentru a se califica în 2024, biblioteca trebuia să fie construită și deschisă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2023. În acest an, la competiție au participat 16 biblioteci din 10 țări și membrii juriului IFLA au restrâns domeniul de aplicare la patru finaliști care s-au remarcat printr-o combinație câștigătoare de arhitectură durabilă și funcțională, soluții IT creative și consolidarea culturii locale: Biblioteca și Galeria Yellamundie, situate în Centrul Civic din Liverpool, administrate de municipalitatea din Liverpool (suburbie a orașului Sydney, Australia); Biblioteca din Shenzhen - Divizia din zona de Nord (China); Biblioteca Publică din regiunea Kaunas (Lituania); Biblioteca Municipală din Beijing (China).

Ceremonia de decernare a premiului a avut loc la Barcelona, în 7 octombrie 2024, în cadrul Conferinței intermediare a Secțiunii Bibliotecii Publice a IFLA „Bibliotecii publice și democrație”. Conferința a făcut parte din Întâlnirea internațională a bibliotecilor: „Cultură, cunoaștere și comunitate”, desfășurată în perioada 7-9 octombrie 2024.

Sursa: <https://www.ifla.org/news/winner-announced-for-the-ifla-baker-taylor-public-library-of-the-year-award-2024/>

În discursul pentru decernarea premiului, Jakob Guillois Lærkes, președintele juriului, a explicat decizia juriului: „Premiul *Biblioteca publică a anului* aduce un omagiu modelelor, iar fiecare dintre cele patru biblioteci nominalizate se evidențiază ca biblioteci ale viitorului. Este impresionant să vedem diferitele abordări privind modul de a răspunde nevoilor în schimbare ale utilizatorilor, sustenabilitatea ca factor din ce în ce mai important, atunci când construim noi biblioteci, precum și diferitele abordări privind modul de a crea spații de lectură și de învățare primitoare pentru comunitățile locale. Juriul și cu mine credem că fiecare dintre cele patru biblioteci nominalizate sunt exemple de urmat. În acest an, grupul de biblioteci nominalizate a fost deosebit de impresionant: clădiri de prestigiu mari și impunătoare, soluții inovatoare și durabile, transformări spectaculoase de clădiri de bibliotecă existente într-un rezultat complet nou. Biblioteca din Beijing iese în evidență ca un paradis al cărților vibrant și primitor, cu atât de multe lucruri de oferit, precum și cu soluții

Sursa: https://www.archdaily.com/1013769/snohetta-opens-the-beijing-city-library-containing-the-worlds-largest-climatized-reading-space/65dc794e95e7e11b3938ea0c-snohetta-opens-the-beijing-city-library-containing-the-worlds-largest-climatized-reading-space-photo?next_project=no

durabile impresionante în interiorul clădirii. Juriul a fost deosebit de impresionat de modul în care oamenii, cărțile și natura sunt conectate prin intermediul designului și proiectării clădirii. Câștigătoarea din acest an se distinge cu adevărat ca un exemplu excelent de bibliotecă pentru viitor.”²²

Li Nianzu, directorul adjunct al Bibliotecii Municipale din Beijing, încântat de premiu, a declarat: „Biblioteca din Beijing este un loc care stârnește curiozitatea și creativitatea și întrușchipează pe deplin viziunea noastră de transformare. Este o mare onoare să primim acest premiu. Mulțumim comitetului și tuturor celor care ne-au sprijinit. Așteptăm cu nerăbdare să-i primim în Beijing pe toți cei care iubesc bibliotecile.”²³

Firma norvegiană de arhitectură și design interior Snøhetta⁴, cu birouri în Oslo, Paris, Innsbruck, New York, San Francisco, Hong Kong și Adelaide, și-a adjudecat proiectul *Beijing City Library* în 2018, prin intermediul unei competiții internaționale, iar proiectul a fost finalizat (2018-2023) împreună cu partenerul local ECADI.⁵ Snøhetta și-a început cariera în 1989 cu propunerea câștigătoare a concursului pentru noua bibliotecă din Alexandria (Egipt), priect urmat, printre multe altele, de lucrarea comandată pentru Opera și Baletul Național Norvegian din Oslo și de Pavilionul Muzeului Memorial Național 11 septembrie de la World Trade Center din New York. Timp de peste 30 de ani, Snøhetta a proiectat unele dintre cele mai notabile obiective publice și culturale din lume. Încă de la înființare, echipa și-a menținut abordarea transdisciplinară inițială și a integrat în proiectele sale elemente de arhitectură, peisaj, amenajări interioare, produse, grafică, design digital și artă. Mediul de colaborare dintre diferitele discipline ale Snøhetta este o forță motrice esențială, metoda de lucru fiind o explorare simultană a meșteșugului tradițional și a tehnologiei digitale de ultimă oră. În centrul tuturor lucrărilor Snøhetta se află angajamentul față de durabilitatea socială și de mediu, modelarea mediului construit și designul în serviciul umanismului. Snøhetta consideră că un design bine conceput poate contribui la funcționarea mai eficientă a lucrurilor, poate îmbunătăți bunăstarea oamenilor și poate face viața mai plăcută.

Biblioteca din Beijing întrușchipează o viziune transformatoare pentru biblioteci, restabilind relevanța acestora în era digitală și punând în prim-plan cultivarea conexiunilor umane. Ca reper cultural cheie în subcentrul nou înființat al Beijingului, biblioteca reprezintă un centru contemporan pentru învățare, împărtășirea cunoștințelor, interacțiunea socială și implicarea comunității. Noua bibliotecă este situată în districtul Tongzhou, un subcentru desemnat al Beijingului care este adesea considerat poarta estică a capitalei. Fiind una dintre cele trei noi clădiri culturale majore din Tongzhou, Biblioteca din Beijing consolidează și mai mult zona ca fiind atât un district vibrant în sine, cât și o extensie a țesutului urban al Beijingului. Aceasta este o ancoră a ambițiosului masterplan al cartierului și va contribui la catalizarea transformării sale dintr-o zonă relativ subdezvoltată într-o destinație artistică și culturală plină de viață. Sunt în curs de realizare noi legături de transport în comun cu centrul Beijingului, care promit să integreze și mai mult Tongzhou în oraș și să atragă vizitatori în subcentru. Pentru a reafirma relevanța bibliotecii în secolul XXI și pentru a-i restabili rolul de pilon vital al vieții publice și intelectuale, Biblioteca din Beijing este concepută ca un nou centru pentru învățare, cultură și comunitate. Designul pune accentul pe caracterul fizic al cărții și pe actul de a întoarce pagina ca o experiență primară într-un cadru pitoresc de dealuri, copaci și râul Tonghui. Cu răspunsuri inovatoare la esența istorică a bibliotecilor, clădirea face din schimbul deschis de idei și dialogul uman scopul său principal și respinge cu fermitate argumentul conform căruia biblioteca ar deveni o tipologie abandonată, o tipologie a trecutului. În întreaga clădire există spații dedicate expozițiilor, spectacolelor, conferințelor și restaurării cărților vechi. Prin promovarea unei conexiuni emoționale între cărți, oameni și peisajul natural din jur, prin numeroasele posibilități pe care le creează, proiectul și-a propus să exploreze acest potențial. Biblioteca din Beijing a devenit o destinație populară de la deschiderea sa la sfârșitul lunii decembrie 2023, când a avut peste 80.000 de vizitatori în timpul celor trei zile de vacanță de Anul Nou.

Sursa: <https://www.archdaily.com/1013769/snohetta-opens-the-beijing-city-library-containing-the-worlds-largest-climatized-reading-space/65dc794c95e7e15261cf0015-snohetta-opens-the-beijing-city-library-containing-the-worlds-largest-climatized-reading-space-photo>

Sursa: <https://www.snohetta.com/projects/beijing-library>

În centrul bibliotecii se află un forum de primire cu o înălțime de aproape 16 metri, din care se ridică terase în trepte care urmează curbe netede și ritmice, precum și o cale centrală sinuoasă cunoscută sub numele de *Vale*. Servind drept arteră principală de circulație, *Valea* reflectă cursul râului Tonghui din apropiere, continuând perfect experiența peisajului de dincolo și legând intrările de nord și de sud pentru a conduce vizitatorii către toate celelalte spații din interior. Dealurile terasate care se înalță din *vale* sunt concepute pentru a crea un relief interior sculptat care servește drept sol, scaune și rafturi - o zonă informală cu oportunități de relaxare, discuții sau lectură în liniște, toate acestea rămânând conectate la spațiul mai mare. Peisajul terasat și coloanele asemănătoare copacilor invită vizitatorii să își ridice privirea și să se concentreze la distanță, pentru a avea o imagine de ansamblu. Biblioteca din

Sursa: <https://www.snohetta.com/projects/beijing-library>

Beijing pune accentul pe caracterul fizic al unei cărți ca obiect și pe exercițiul conștient de a întoarce paginile pentru a asimila cuvântul scris, ca experiență principală în decorul pitoresc al dealurilor, copacilor și râului Tonghui. Pornind de la originile bibliotecilor care răspundeau nevoilor timpului și locului lor, scopul principal al clădirii devine schimbul deschis de idei și dialogul uman. Zonele de lectură semi-private și sălile de conferințe sunt încorporate în dealuri, în timp ce rafturile de cărți și scaunele de masă sunt așezate pe zone lungi și plate, în

Sursa: <https://old.snohetta.com/projects/590-beijing-sub-center-library>

vârf. Această zonă centrală deschisă este complet accesibilă și încorporează unul dintre cele mai mari sisteme automatizate de stocare și recuperare a cărților (ASRS)⁶ din lume. Cu o suprafață totală de construcție de aproximativ 75.000 de metri pătrați, Biblioteca din Beijing găzduiește peste 8 milioane de cărți. Rafturile înalte de la subsolul bibliotecii contribuie la capacitatea masivă a colecției de cărți, care face parte din cea mai mare entitate unică de sisteme automate de stocare și recuperare (AS/RS) pentru cărți din China. Rafturile au o suprafață totală de depozitare de mai puțin de 3.000 de metri pătrați, dar pot stoca până la 7,1 milioane de cărți, în mare parte datorită designului lor special. Un stoc atât de mare ar

Sursa: <https://www.facebook.com/photo?fbid=10169621800420314&set=pcb.3911525962462897>

putea necesita o suprafață de depozitare de cel puțin 10.000 de metri pătrați pentru bibliotecile tradiționale. În plus față de rafturi, sistemul inteligent include diverse tipuri de echipamente inteligente, cum ar fi roboții, care permit livrarea inteligentă a cărților și sortarea auxiliară, funcționează ca un creier inteligent al bibliotecii, permițând o serie de servicii de lectură extrem de eficiente care reduc munca manuală. Pentru a facilita împrumutul de cărți, vizitatorii Bibliotecii din Beijing se pot înregistra pentru un serviciu de împrumut de cărți fără sincope, bazat pe recunoașterea facială și pe alte tehnologii. Un ghid digital la intrarea în bibliotecă oferă, de asemenea, interacțiuni la cerere cu vizitatorii. Pentru cititorii care doresc să evite deplasarea la bibliotecă, aceștia pot utiliza serviciul online de împrumut de carte, care le va livra cartea comandată la domiciliu. Serviciul de împrumut online de cărți al bibliotecii este deschis nu numai cititorilor din Beijing, ci și celor din municipalitatea Tianjin și provincia Hebei învecinate.

Interiorul clădirii integrează zone pentru conferințe, expoziții, spectacole și restaurarea cărților vechi. Intrând în bibliotecă, vizitatorii se regăsesc în cel mai mare spațiu de lectură climatizat din lume, care face legătura între cărți, oameni și natură prin intermediul designului. Acest peisaj interior se află sub un acoperiș în formă de baldachin inspirat de copacii ginkgo⁷, plafon care aduce lumina zilei prin micile deschideri dintre petale. Copacii ginkgo adevărați de la intrări sporesc și mai mult ambianța naturală, sărbătorind patrimoniul Beijingului prin integrarea lecturii, a spectacolului și a peisajului. Înconjurat de terase curbate în trepte, forumul reflectă peisajul râului

Sursa: <https://old.snohetta.com/projects/590-beijing-sub-center-library>

Tonghui din apropiere, cu dealuri și văi sculptate. Terasele servesc ca o zonă informală pentru relaxare, cu locuri generoase pentru discuții sau lectură, rămânând în același timp conectate la spațiul mai larg. Clădirea căptușită cu sticlă invită natura în spațiul de lectură și conferă transparență mediului interior îmbogățit atunci când este privit din exterior. Coloanele înalte și subțiri, care se transformă în panouri plate în formă de frunze de ginkgo, fac referire la o specie de copac veche de 290 de milioane de ani, originară din China, care punctează spațiul mare de lectură pentru a asigura tranziția între scara Văii și cea

Sursa: https://www.archdaily.com/1013769/snohetta-opens-the-beijing-city-library-containing-the-worlds-largest-climatized-reading-space/65dc794fd8983c5e912bd75d-snohetta-opens-the-beijing-city-library-containing-the-worlds-largest-climatized-reading-space-photo?next_project=no

a cărților. Panourile suprapuse și inserțiile interstițiale din sticlă creează un acoperiș asemănător unei copertine care inundă interioarele cu lumină naturală filtrată. Sub acest baldachin de ginkgo, se poate ajunge la vârful care domină valea cărților și orizontul vastului peisaj de dincolo. La marginile nordică și sudică ale clădirii, unde sunt plantați copaci ginkgo adevărați la punctele de intrare, dealurile își concentrează privirile spre exterior pentru a spori și mai mult legătura cu natura.

Sursa: <https://old.snohetta.com/projects/590-beijing-sub-center-library>

Integrând tehnologii menite să minimizeze amprenta de carbon încorporată și operațională a clădirii, se utilizează componente modulare cu o grilă structurală raționalizată și eficientizată pentru a reduce deșeurile de fabricație. Pentru coloanele de arbori ginkgo, un singur tip de modul este rotit pe o grilă de 9x9m pentru a oferi un aspect de varietate, fiind în același timp eficient de fabricat și instalat. Coloanele care susțin acoperișul impresionant, asemănător cu cerul, sunt, de asemenea, echipate cu tehnologii de control al climei, inclusiv iluminat, control acustic și colectarea apei pluviale în vederea reutilizării. Suprafețele generoase ale acoperișului reduc aportul de energie solară pe fațadele din sticlă, iar acoperișul are elemente de construcție fotovoltaice integrate pentru producerea de energie regenerabilă. Biblioteca din Beijing nu numai că demonstrează legătura sa cu mediul prin designul său inspirat din natură, dar își consolidează, de asemenea, angajamentul față de durabilitate prin reducerea la minimum a emisiilor de carbon, prin adoptarea unor practici de lucru ecologice la birou și prin promovarea unei economii circulare și a partajării pentru atingerea obiectivelor ecologice. Biblioteca din Beijing pune un accent deosebit pe evaluarea impactului asupra mediului pe tot parcursul ciclului de viață al clădirii și a primit eticheta *China Green Building Evaluation Label (GBEL) Three Star*, cel mai înalt standard de sustenabilitate pentru clădirile ecologice din țară.⁸

Biblioteca a fost proiectată și creată pentru a celebra un spațiu public pentru învățare, schimb de informații și discuții deschise, precum și pentru a celebra patrimoniul Beijingului și istoria culturală bogată a științei, artei și spectacolului. Acest lucru a fost subliniat prin crearea unui spațiu comun ca centru al bibliotecii, evidențiat de un peisaj de învățare sculptat proeminent care acoperă și pătrunde în întreaga bibliotecă.

Zona mare și deschisă a bibliotecii este concepută pentru a aduce oamenii împreună - din punct de vedere spațial, dar și intelectual: peisajul extins de lectură promovează distribuția și accesul la cunoaștere și creează o experiență care este distinct

diferită de secțiunile convenționale ale bibliotecilor. Această deschidere oferă oamenilor de toate vârstele posibilitatea de a se întâlni pe o singură suprafață și de a interacționa într-un spațiu asemănător unui amfiteatru. Spații deschise similare, concepute pentru a promova interacțiunea și schimbul de cunoștințe, pot fi găsite în diferite locuri din întreaga clădire.

Sursa: <https://english.news.cn/20240204/f7419a545e64454096ba1b661d32283d/c.html>

Datorită fațadei foarte transparente a clădirii, biblioteca se dezvăluie pe sine și activitățile sale interioare trecătorilor, invitându-i în acest spațiu generos. În interiorul clădirii, valea centrală formează coloana vertebrală a bibliotecii. Pe lângă faptul că servește drept spațiu principal de circulație de la partea de nord a clădirii la partea de sud, aceasta leagă oamenii de toate spațiile relevante de deasupra și de sub cadrul natural de lectură.

Zonele peisagistice în trepte cu împrejurimile asemănătoare copacilor invită oamenii să se așeze și să ia o pauză în orice moment al călătoriei lor prin clădire - creând o zonă informală și noțiunea de a sta sub un copac citind cartea preferată.

Sub baldachinul acoperișului și deasupra peisajului sculptat se află o varietate de spații de experimentare în care vizitatorii își pot găsi un loc privat pentru lectură și învățare, fiind întotdeauna conectați la zona comună mai mare. Se creează sentimentul de a fi înalt și jos, deschis și închis, privat și public, toate în același timp. Nu există „secțiuni” desemnate sau „clasificări” ale cunoașterii.

„Dragostea oamenilor pentru cărți este cea care a făcut ca bibliotecile să supraviețuiască erei digitale și să dețină un nou potențial de a oferi mai mult orașului și publicului său. Depinde de noi să reinterprețăm relația dintre corp, minte și mediul înconjurător pentru a reaprinde bucuria de a citi departe de ecran. Bibliotecile sunt aici pentru a rămâne”. (Kjetil Trædal Thorsen, co-fondator și partener Snohetta)

„Rolul pe care bibliotecile îl joacă în societate și modul în care oamenii le folosesc s-au schimbat foarte mult. În prezent, bibliotecile trebuie să funcționeze ca spații comunitare dinamice, permițând interacțiunea socială și schimbul de cunoștințe”. (Robert Greenwood, partener și director pentru Asia Pacific Snohetta)

Note

1. Baker & Taylor este cel mai mare furnizor de produse de bibliotecă, software și servicii pentru bibliotecile publice și academice din S.U.A. De asemenea, oferă consultanță și asistență pentru vânzări, producție, depozitare și distribuție editurilor mici și mijlocii prin intermediul activității denumite „Servicii pentru edituri”. Misiunea companiei este de a sprijini bibliotecile în eforturile lor de a-și servi comunitățile. Fondată în 1828, Baker & Taylor a fost un partener de încredere pentru bibliotecile publice și academice timp de aproape două secole, ajutându-le să îmbunătățească performanțele comunității prin alfabetizare și învățare. Din 2024, Baker & Taylor este principalul sponsor al premiului acordat de IFLA în fiecare an, în valoare de aproximativ 5.000 dolari. Mai multe detalii sunt disponibile la adresa: <https://www.baker-taylor.com/library-solutions>

2. IFLA/Baker & Taylor Public Library of the Year Award 2024 announced. [accesat 8 octombrie 2024]. Disponibil la: <https://www.ifla.org/news/winner-announced-for-the-ifla-baker-taylor-public-library-of-the-year-award-2024/#:~:text=IFLA%2FBaker%20%26%20Taylor%20Public%20Library%20of%20the%20Year%20Award%202024%20announced,-07%20October%202024&text=Beijing%20Library%20from%20China%20is,heaven%20for%20the%20entire%20community>

3. *Idem*

4. Snøhetta lucrează în prezent la o gamă largă de proiecte internaționale, printre care se numără extinderea Muzeului de Artă Ordrupgaard din Danemarca, hotel și Centrul de educație pentru directori al Universității Cornell din New York, Opera din Shanghai, încă trei biblioteci: Biblioteca Charlotte Mecklenburg din Carolina de Nord, Biblioteca Far Rockaway și Biblioteca Westchester Square din New York. Printre lucrările finalizate recent se numără sediul Le Monde Group din Paris, Under - primul restaurant subacvatic din Europa (2019, Lindesnes, Norvegia), reproiectarea spațiului public din Times Square, extinderea Muzeului de Artă

Modernă din San Francisco, Lascaux IV: Centrul Internațional de Artă Speologică, Powerhouse Brattørkaia și designul pentru noile bancnote norvegiene. Printre numeroasele sale recunoașteri, Snøhetta a primit Premiul Uniunii Europene pentru Arhitectură Contemporană - Premiul Mies van der Rohe pentru Opera și Baletul Național Norvegian și Premiul Aga Kahn pentru Arhitectură pentru Bibliotheca Alexandrina. În 2016, Snøhetta a fost desemnată de Wall Street Journal Magazine *Architecture Innovator of the Year*, iar firma a fost numită de Fast Company, doi ani consecutiv, una dintre cele mai inovatoare companii din lume. În 2020, Snøhetta a primit National Design Award for Architecture, acordat de Cooper Hewitt, Smithsonian Design Museum. Mai multe detalii sunt disponibile la: <https://www.snohetta.com/>; <https://www.chinese-architects.com/en/snohetta-oslo/about>

5. East China Architectural Design & Research Institute (ECADI) este una dintre cele mai influente instituții de proiectare arhitecturală din China. De-a lungul anilor, ECADI a conceput proiecte pentru provincii și orașe din întreaga țară și a finalizat peste 10.000 de proiecte de design și consultanță, cultivând experți și talente remarcabile, inclusiv academicieni și maeștri naționali în design. Cu o atenție deosebită și o înțelegere profundă a industriei de proiectare, ECADI a integrat și a îmbunătățit competitivitatea de vârf și de bază a diferitelor specialități și tehnologii speciale. Pe baza nevoilor diferențiate ale clienților, ECADI se angajează să personalizeze produse de design excelente, fiind dedicată creșterii cotei de piață și a reputației de vârf, stabilind astfel un punct de referință pentru mărcile de proprietate din China. ECADI susține antreprenoriatul eficient, cooperativ, avansat, dedicat și inovator pentru a-și dezvolta afacerea la nivel național și mondial și se străduiește să devină o companie internațională de design care preia conducerea în China și se mândrește cu competitivitatea internațională. Contractele de inginerie, achiziții publice și construcții (Engineering, Procurement, and Construction / EPC), un tip de contract „la cheie”, sunt o formă de contract utilizată pentru efectuarea de

Sursa: <https://old.snohetta.com/projects/590-beijing-sub-center-library>

lucrări de construcții de către sectorul privat în cadrul unor proiecte de infrastructură complexe la scară largă. Bazându-se pe capacitatea sa puternică de integrare a resurselor atât în țară, cât și în străinătate și pe managementul EPC al proiectării, ECADI a realizat în mod eficient o mulțime de proiecte complexe, de dimensiuni mari și a obținut rezultate remarcabile în domeniile clădirilor ultra înalte, hotelurilor, transportului, birourilor, spațiilor expoziționale etc. prezente în multe țări din Asia, Europa, America, Africa și Oceania. Proiectele reprezentative includ: Kuwait Olympic Council of Asia Headquarters Building, India Gujarat International Finance Tec-city, National Performance Art Center of Trinidad & Tobago, Finlanda Wiki Hi-Tech Park Headquarters Eco-Office Building și Sri Lanka Havelock City etc. Mai multe informații sunt disponibile la: <https://archinect.com/ECADI>

6. Automated Storage and Retrieval Systems (AS/RS sau ASRS). Sistemele automatizate de depozitare și regăsire sunt sisteme asistate de computere și roboți care pot regăsi articole și le pot depozita în locații flexibile în cadrul unei rețele sau al unui sistem de rafturi. Fiind o soluție de depozitare cu densitate foarte mare, ASRS este utilizat atunci când încărcăturile de volum mare trebuie mutate rapid și precis.

7. Arborele pagodelor (Ginkgo biloba) sau ginko, este o specie de arbore dioic unic în lume. Ginko era răspândit, în toată emisfera nordică în Jurasic, dar în prezent arealul său natural este redus la o mică regiune din sud-estul Chinei. Este denumit popular „patru-bani”, „arborele templier japonez”, „caisa argintie”. După ce în Europa a fost introdus în 1730 în Olanda, acum se cultivă și în alte țări, atât pentru aspectul său ornamental (în parcuri, pe alei, în grădini botanice) cât și în scop terapeutic. Deoarece a devenit în ultimii ani una din cele mai importante plante medicinale, a început să fie introdusă în culturi extinse, pentru a-i fi recoltate frunzele. Arborii, cu înălțimea de până la 30-40 m, au coroana bogată. Frunzele au formă de evantai și toamna, culoarea lor devine galbenă cu nuanțe extrem de atrăgătoare, fapt ce face ca în parcurile unde este cultivat arborele aceste frunze să fie folosite în scop ornamental, fiind presărate printre ornamentațiile florale.

8. Administrat de Ministerul Locuințelor și Dezvoltării Urbane și Rurale al Republicii Populare Chineze (MOHURD), Green Building Evaluation Label (GBEL) este un program de certificare a clădirilor ecologice care evaluează proiectele pe baza a șase categorii: teren, energie, apă, eficiența resurselor/materialelor, calitatea mediului interior și managementul operațional. Evaluarea se bazează pe un sistem de notare cu trei stele. Există cerințe minime de realizare în cadrul fiecărei categorii pentru a obține o gradație specifică. Datele de performanță sunt necesare ca dovadă, prin urmare ratingul *Green Building Label* nu poate fi completat până când o clădire nu a fost operațională timp de un an. Eticheta de proiectare pentru clădiri ecologice necesită auditarea tuturor documentelor și rapoartelor de testare. Eticheta *Clădire ecologică* necesită auditarea documentelor de proiectare, a documentelor de examinare, a documentelor de aprobare, a documentelor de control al procesului de construcție, rapoartele de testare, registrele de execuție și include evaluarea finală (punctaj, niveluri de performanță, o inspecție). Criteriile de evaluare actuale din cadrul Standardului de evaluare a clădirilor ecologice sunt grupate sub următoarele aspecte ale clădirii: siguranță și durabilitate; sănătate și confort; condiții convenabile de utilizare; conservarea resurselor; habitabilitatea mediului. China a adoptat, în 2019 și în 2021, standarde tehnice pentru calcularea și prescrierea intensității

emisiilor de carbon ale clădirilor, precum și pentru conservarea energiei în clădiri și utilizarea energiei regenerabile. În februarie 2023, MOHURD a publicat proiectul de revizuire care vizează alinierea Standardului de evaluare a clădirilor ecologice și includerea unor dispoziții mai specifice în ceea ce privește emisiile de carbon. De exemplu, proprietarii clădirilor trebuie să specifice intensitatea emisiilor de carbon ale clădirilor și măsurile propuse pentru reducerea acestei intensități a emisiilor de carbon pentru a obține un rating de 1 (o) stea sau mai mare. Mai multe detalii sunt disponibile la adresa: <https://www.gbgi.org/collections/14970>

Bibliografie

1. Baker & Taylor Library Solutions. [accesat 26 septembrie 2024]. Disponibil la: <https://www.baker-taylor.com/library-solutions>
2. Beijing Library. The World's Largest Library Reading Space. [accesat 9 octombrie 2024]. Disponibil la: <https://www.snohetta.com/projects/beijing-library>
3. East China Architectural Design & Research Institute (ECADI). [accesat 27 noiembrie 2024]. Disponibil la: <https://www.ecadi.com/index.php?g=&m=record&a=about>
4. Green Building Evaluation Label. China. [accesat 9 octombrie 2024]. Disponibil la: <https://www.gbgi.org/collections/14970>
5. IFLA/Baker & Taylor Public Library of the Year Award 2024 announced. [accesat 8 octombrie 2024]. Disponibil la: <https://www.ifla.org/news/winner-announced-for-the-ifla-baker-taylor-public-library-of-the-year-award-2024/#:~:text=IFLA%2FBaker%20%26%20Taylor%20Public%20Library%20of%20the%20Year%20Award%202024%20announced,-07%20October%202024&text=Beijing%20Library%20from%20China%20is,heaven%20for%20the%20entire%20community>
6. Profiles of Selected Architects. Snohetta. [accesat 27 noiembrie 2024]. Disponibil la: <https://www.chinese-architects.com/en/snohetta-oslo/about>
7. Snohetta is a Global Transdisciplinary Practice. [accesat 27 noiembrie 2024]. Disponibil la: <https://www.snohetta.com/>
8. Snohetta Opens the Beijing City Library, Containing the World's Largest Climatized Reading Space. [accesat 27 noiembrie 2024]. Disponibil la: <https://www.archdaily.com/1013769/snohetta-opens-the-beijing-city-library-containing-the-worlds-largest-climatized-reading-space>

Sursa: https://www.archdaily.com/1013769/snohetta-opens-the-beijing-city-library-containing-the-worlds-largest-climatized-reading-space/65dc794fd8983c5e912bd75c-snohetta-opens-the-beijing-city-library-containing-the-worlds-largest-climatized-reading-space-photo?next_project=no

Visăm împreună cu Biblioteca Națională și despre viitorul ei...

Cristian-Marian BÎRDEȘ
Universitatea din București. Facultatea de Filosofie
Programul de studii de masterat Filosofie și Gândire Critică
email: cristian.birdes1@gmail.com

Daiana-Maria MĂGUREANU
Universitatea din București. Facultatea de Litere
Programul de studii de masterat Gestionarea Informației în Societatea Contemporană
email: magureanu.daiana@yahoo.com

Biblioteca Națională a României, un sanctuar al cunoașterii și al memoriei colective, se înalță impunătoare pe Bulevardul Unirii, dominând peisajul urban cu măreția și solemnitatea sa. Într-o epocă în care digitalizarea și tehnologia redefinesc paradigmele tradiționale, această instituție rămâne un pilon al culturii și educației, un loc unde trecutul și prezentul se întâlnesc pentru a contura viitorul.

Fiecare vizită la Biblioteca Națională este o călătorie în timp și spațiu, o explorare a vastelor colecții de cărți, manuscrise, documente și artefacte care povestesc istoria unui popor. Aici, paginile îngălbenite de timp coexistă cu ediții moderne, iar tăcerea sălilor de lectură oferă un refugiu pentru cei ce caută să se scufunde în studiu și reflecție.

Fig.1. Exteriorul Bibliotecii Naționale a României

Sursa: https://www.umpcultura.ro/investitii-finalizate_doc_21_biblioteca-nationala-a-romaniei_pg_0.htm

Atmosfera este una de respect profund pentru cunoaștere și moștenirea culturală, fiecare raft și volum adăpostind o parte din sufletul națiunii. Arhitectura modernă a clădirii, cu liniile sale clare și geometria precisă, reflectă deschiderea către viitor și progres. Fațada de sticlă și metal simbolizează transparența și accesibilitatea cunoașterii, invitând pe oricine să pășească în acest templu al literelor. În interior, spațiile

generoase și luminoase creează un mediu prielnic pentru studiu și contemplare, îmbinând funcționalitatea cu estetica într-un mod armonios.

Biblioteca Națională nu este doar un depozitar pasiv al cărților, ci și un centru efervescent de activități culturale și educaționale. Expozițiile tematice, lansările de carte, conferințele și atelierile desfășurate aici oferă un cadru dinamic pentru schimbul de idei și inspirație. Aceste evenimente aduc împreună oameni de toate vârstele și profesiile, creând o comunitate unită prin pasiunea pentru cunoaștere și inovație.

Proiectele de digitalizare ale bibliotecii reprezintă un pas important în democratizarea accesului la informație. Prin transformarea colecțiilor sale în resurse digitale accesibile online, Biblioteca Națională depășește barierele fizice și oferă oricui, oriunde, posibilitatea de a explora comorile sale. Un manuscris medieval sau o raritate bibliografică pot fi studiate de cercetători din întreaga lume, contribuind la un schimb global de cunoștințe și idei.

În același timp, funcțiile specifice ale bibliotecii, precum Depozitul Legal și Rezerva Națională de Publicații, subliniază rolul său esențial în conservarea memoriei naționale. Aceste colecții speciale, păstrate cu grijă și meticulozitate, sunt martorii muți ai evoluției noastre ca națiune. Ele păstrează intacte mărturiile trecutului, oferindu-le generațiilor viitoare posibilitatea de a înțelege și de a învăța din experiențele și realizările celor de dinaintea lor.

În această oază a cunoașterii, fiecare cititor își poate găsi propria cale. Pentru unii, biblioteca este un loc de refugiu, un sanctuar unde pot scăpa de tumultul cotidian și se pot dedica studiului și reflecției.

Pentru alții, este un loc de descoperire, unde fiecare carte deschisă dezvăluie noi lumi și perspective. Indiferent de motivele care îi aduc aici, toți cei care trec pragul Bibliotecii Naționale pleacă îmbogățiți, cu mintea și sufletul deschise către noi orizonturi.

Biblioteca Națională a României este un simbol viu al moștenirii noastre culturale și intelectuale. Este locul unde trecutul este venerat, prezentul este explorat și viitorul este visat. În sălile sale silențioase și solemne, se naște inspirația, se cultivă gândirea critică și se perpetuează dorința de cunoaștere. Este o casă a cunoașterii care ne invită pe toți să ne pierdem și să ne regăsim în paginile sale nesfârșite.

Biblioteca Națională a României se manifestă ca un organism viu, în perpetuă evoluție și adaptare. Este un portal magic între trecut și viitor, unde fiecare vizitator contribuie la țesătura narativă a cunoașterii. Intrând în acest sanctuar, simți cum aerul însuși este încărcat de șoaptele celor care au trecut pe aici, de vocile autorilor și gânditorilor ce își găsesc ecou în sufletele cititorilor contemporani. În lumina difuză a sălilor de lectură, cărțile par să prindă viață, paginile lor respirând cu fiecare răsfoire, ca și cum ar comunica cu cei care le mângâie copertile.

Fig. 2. Amenajări interioare

Sursa: <https://www.spectrum-industries.ro/ro/biblioteca-nationala-a-romaniei-2/>

Această instituție este mai mult decât un loc de depozitare a cunoașterii; este un loc de întâlnire a sufletelor, un loc unde barierele dintre generații se estompează și unde trecutul devine o fereastră spre înțelegerea prezentului.

În această dimensiune temporală, fiecare volum este o hologramă, un drum deschis către infinitele posibilități ale minții umane. Biblioteca Națională este un labirint al imaginației, unde fiecare colț ascunde o poveste, o idee, o revelație.

Privind mai atent, observăm cum biblioteca nu este doar un sanctuar al cuvintelor scrise, ci și al celor nescrise. Este un loc de tăcere și meditație, unde gândurile nerostite ale vizitatorilor se îmbină cu liniștea solemnă a spațiului. Fiecare colț, fiecare ungher emană o vibrație subtilă, ca o harpă ce te învăluie și te poartă într-o stare de contemplație profundă. În acest refugiu al cunoașterii, timpul pare să se dilate, oferindu-ți clipe nesfârșite de reflecție și introspecție.

Biblioteca Națională a României transcende simpla funcționalitate de instituție publică, devenind un simbol al

luminii și al adevărului într-o lume adesea copleșită de zgomot și haos. Este un loc unde visurile prind contur, unde ideile se nasc și unde speranțele renasc. Este o catedrală a spiritului uman, o fortăreață a gândirii și a creativității, un spațiu sacru unde fiecare vizitator poate redescoperi bucuria descoperirii.

Pe măsură ce te plimbi prin sălile sale, simți cum fiecare carte, fiecare manuscris, îți șoptește povești nespuse, te invită să te pierzi în labirintul său de cuvinte și să-ți găsești propria cale. Această experiență nu este doar una intelectuală, ci și una profund emoțională, o conexiune intimă cu esența umană, cu dorința de a înțelege, de a explora și de a evolua. Biblioteca Națională devine astfel un loc magic, unde realitatea și fantezia se împletesc, creând un univers paralel al cunoașterii și al descoperirii.

În continuarea acestei călătorii prin vastitatea și măreția Bibliotecii Naționale a României, devine tot mai clar că acest sanctuar al cunoașterii nu doar adăpostește comori de neprețuit, ci și funcționează ca o punte între generații, o intersecție a diversității culturale și intelectuale.

Biblioteca Națională își întinde aripile nu doar către trecut și prezent, ci și către viitor. În fiecare colț al acestei impunătoare construcții, modernitatea își găsește locul alături de tradiție. Tehnologia, departe de a fi un simplu instrument, devine o unealtă care amplifică experiența lecturii și a cunoașterii. Ecranele interactive, care te îndrumă prin labirintul de cărți și colecții, sunt ca niște ferestre deschise spre un orizont infinit de informații. Printr-un singur gest, poți accesa tomuri vechi de secole sau reviste de actualitate, toate la un clic distanță.

Această fuziune între vechi și nou este, poate, cel mai bine exemplificată de proiectele inovatoare de conservare digitală. Manuscrise fragile, documente care au rezistat eroic trecerii timpului, sunt acum imortalizate în format digital. Este ca și cum acești martori tăcuți ai istoriei ar fi în sfârșit eliberați de constrângerile materiale, gata să fie explorați și studiați de către oricine, oriunde s-ar afla. Biblioteca Națională devine un far al accesibilității și democratizării cunoașterii, un spațiu care sfidează limitele geografice și temporale.

Fig. 3. Unul dintre depozitele de la Biblioteca Națională a României. Foto: Raul Ștef

Sursa: <https://culturaladuba.ro/destructuratele-milioane-de-carti-contaminate-zac-in-depozitele-bibliotecii-nationale-a-romaniei/>

Dar Biblioteca Națională nu este doar despre cărți și documente. Este și despre oamenii care îi pășesc pragul, fiecare cu propria lor poveste, fiecare aducând cu sine o fărâmă din viața de zi cu zi, din frământările și speranțele lor.

În fiecare dimineață, porțile sale se deschid pentru studenți, cercetători, artiști, oameni de toate vârstele și profesiile. Acești vizitatori, asemenea unor exploratori moderni, navighează prin labirintul de rafturi, căutând să descopere răspunsuri, inspirație sau pur și simplu un loc unde să se refugieze din agitația lumii exterioare.

Biblioteca devine tratat un loc de întâlnire a minților, un spațiu de dialog intercultural și interdisciplinar. Conferințele și simpoziioanele găzduite aici reunesc gânditori din cele mai diverse domenii, creând un forum de schimb de idei și perspective.

De la istorie la științele exacte, de la literatură la noile tehnologii, fiecare temă abordată aduce un suflu nou, o energie creatoare care reverberează în sălile pline de ecouri ale marilor clasici și ale noilor voci.

În această ambianță, nu este greu să te lași purtat de visare. Bibliotecii Naționale i se mai poate atribui o dimensiune aproape onirică, în care timpul pare să capete alte valențe.

Fiecare pas făcut pe podelele sale lustruite, fiecare sunet înăbușit al paginilor răfoite contribuie la un fel de ritm colectiv, un flux și reflux de energii creatoare care îți amintește că ești parte din ceva mult mai vast, mult mai semnificativ. Este ca și cum însăși clădirea respiră alături de tine, simțind bucuriile, tristețile, curiozitățile fiecărui cititor care îi încredințează un fragment din viața sa.

Iar când soarele apune și ultimele raze de lumină se reflectă în fațadele sale, Biblioteca Națională capătă o aură aproape mistică. Acest colos al cunoașterii, care adăpostește în paginile sale întreaga paletă a emoțiilor umane, devine un loc de reverie, un spațiu unde orice este posibil, unde realitatea și ficțiunea se împletesc într-un dans etern.

Când părăsești Biblioteca Națională, nu pleci doar cu brațele pline de cărți sau cu mintea îmbogățită de noile cunoștințe. Pleci cu sentimentul că ai făcut parte din ceva mai mare decât tine, că ai contribuit, fie și doar pentru o clipă, la imensa și nesfârșită poveste a umanității. Această instituție, aparent impunătoare și distantă, reușește să fie în același timp intimă și primitoare, un loc unde fiecare gând, fiecare idee își găsește locul și sensul.

Așa cum o casă este făcută din ziduri, dar devine acasă prin oamenii care o locuiesc, Biblioteca Națională a României este mult mai mult decât un depozit de cunoștințe. Este o casă a spiritului, un loc unde poți să te regăsești, să te reinventezi, să te redescoperi. Este un spațiu unde fiecare cuvânt, gând, inspirație își găsește ecoul și, prin aceasta, continuă să trăiască și să inspire generații întregi. Biblioteca Națională nu este doar o instituție, ci un univers în sine, unul în care fiecare dintre noi își poate găsi locul și în care fiecare poveste este doar începutul unei noi călătorii.

În inima Bibliotecii Naționale, fiecare colț ascunde o poveste, iar fiecare detaliu arhitectural, de la măreția holurilor până la intimitatea colțurilor de lectură, contribuie la această experiență de imersie în cunoaștere. Intrând în acest sanctuar, simți cum spațiul fizic începe să dispară, lăsând loc unei întinderi nesfârșite de idei și emoții, o lume a posibilităților infinite. Aici, timpul capătă o fluiditate aparte, iar ritmul vieții se ajustează în funcție de frecvențele subtile ale minții și sufletului.

Fig. 4. Ludoteca „Apolodor din Labrador”

Sursa: <https://bibnat.ro/sali-de-lectura/ludoteca-apolodor-din-labrador%0cb%0ae/>

Într-un colț al unei săli de lectură, un tânăr student răfoiește paginile unui tratat de filosofie. El caută răspunsuri la întrebările care i-au bântuit gândurile, iar liniștea bibliotecii îl învăluie ca un cocon, creând o conexiune între gândurile sale și cele ale autorilor care și-au pus sufletul în acele pagini. Într-o altă încăpere, o scriitoare își croiește drumul printre rafturi, căutând inspirația pentru următorul său roman. În tăcerea solemnei bibliotecii, ea găsește ecouri ale altor scriitori, care au navigat aceleași ape turburi ale creativității. Fiecare șoaptă a paginilor întoarse, fiecare fior pe care îl simte când o frază captivantă îi atinge inima, o aduce mai aproape de acel moment revelator în care cuvintele prind viață pe hârtie.

Dar Biblioteca Națională nu este doar un loc al lecturii și al reflecției. Este un loc în care ideile se nasc și cresc, un incubator pentru gânduri inovatoare care vor modela lumea de mâine. Sălile sale de conferințe și seminarii găzduiesc discuții electrizante, unde mințile strălucite se întâlnesc pentru a-și împărtăși viziunile asupra lumii.

Aici, studenți, profesori, cercetători și creatori de toate felurile își împărtășesc descoperirile și inovațiile, într-un proces continuu de schimb intelectual care traversează granițele disciplinelor și ale generațiilor.

În afara evenimentelor oficiale, biblioteca se transformă într-un loc al întâlnirilor informale, al conversațiilor neplanificate care, adesea, duc la descoperiri neașteptate. Două persoane, care aparent nu au nimic în comun, se întâlnesc întâmplător în fața unui raft și descoperă că împărtășesc o pasiune comună pentru un subiect obscur. Acea întâlnire, întâmplătoare și totuși predestinată de însăși esența bibliotecii, devine începutul unei colaborări, al unei prietenii, sau chiar a unei noi căi în viață. După cum putem observa, Biblioteca Națională nu doar conservă cunoașterea, ci și facilitează crearea de noi legături, noi idei, și noi posibilități.

Există ceva aproape sacru în aerul din bibliotecă, o energie latentă care așteaptă să fie canalizată de cei care sunt suficient de deschiși pentru a o simți. Atmosfera dinăuntru acestor ziduri este impregnată cu urmele emoționale ale celor care au trăit și au gândit intens în prezența cărților, fie că au fost gânditori, artiști, sau simpli visători. Fiecare volum pe care îl atingi poartă cu sine nu doar cunoștințele sau poveștile scrise în paginile sale, ci și amprenta celor care l-au citit înaintea ta, a celor care au fost, poate, la fel de fascinați, intrigăți sau mișcați de aceleași cuvinte.

Pe măsură ce te adâncești în această lume, realizezi că Biblioteca Națională nu este doar un loc pentru prezent, ci și un spațiu al proiecției. Planurile sale de expansiune, fie că este vorba de noi colecții, de programe educaționale sau de extinderea spațiilor digitale, reflectă o viziune ambițioasă pentru o instituție care, departe de a se mulțumi cu rolul său tradițional, își asumă misiunea de a deveni un epicentru al inovației culturale și intelectuale.

De asemenea, biblioteca se dovedește a fi un loc al rezilienței. Prin straturile de timp, acest bastion al cunoașterii a înfruntat războaie, schimbări politice, și transformări sociale, reușind să se adapteze și să se reinventeze de fiecare dată. Fiecare perioadă de încercări prin care a trecut națiunea și-a găsit reflexia în colecțiile și arhivele sale, iar capacitatea sa de a supraviețui și de a se transforma a făcut din bibliotecă un simbol al continuității culturale și intelectuale.

Fig. 5. Centrul de resurse și informare American Corner București
Sursa: <https://bibnat.ro/services/american-corner/>

Nu în ultimul rând, trebuie să ne gândim la Biblioteca Națională ca la o ființă colectivă. Ea este alcătuită nu doar din cărți și ziduri, ci și din oamenii care o fac să funcționeze: bibliotecarii dedicați care păstrează și organizează colecțiile, curatorii care aduc la lumină comorile ascunse, tehnicienii care asigură accesul digital la informații, și nu în ultimul rând, cititorii și cercetătorii care o vizitează zi de zi. Toți acești oameni formează, împreună, inima și sufletul Bibliotecii Naționale.

Când ieși din clădirea impozantă a Bibliotecii Naționale, poate că pășești înapoi în tumultul lumii moderne, dar o parte din tine rămâne acolo, în acel sanctuar al cunoașterii. Rămâne un fragment din visurile tale, din curiozitățile tale, din dorința ta de a înțelege mai mult, de a fi mai mult. Într-un fel, legătura cu Biblioteca Națională nu se întrerupe niciodată; ea continuă să existe undeva, adânc în subconștient, alimentând setea de cunoaștere și de explorare care ne definește ca ființe umane.

Biblioteca Națională a României nu este doar un loc pe harta unei capitale, ci o hartă a unei lumi interioare, o lume unde fiecare om își poate descoperi propria cale prin vastitatea și diversitatea cunoașterii umane. Și, pe măsură ce această călătorie se continuă la nesfârșit, biblioteca rămâne un far strălucitor care ghidează pașii tuturor celor care au curajul să pătrundă în adâncurile sale, în căutarea acelei comori neprețuite: adevărul.

Viitorul Bibliotecii Naționale nu trebuie să se limiteze doar la păstrarea trecutului, ci să îmbrățișeze un nou tip de umanism, unul care să integreze nu doar intelectul, ci și emoțiile. Într-o

lume tot mai fragmentată și polarizată, biblioteca ar trebui să fie un spațiu al întâlnirii și al înțelegerii reciproce. Nu doar un loc al cunoașterii, ci un refugiu unde oamenii se pot reconecta cu esența lor umană, un loc unde dialogul și schimbul de idei să fie însoțite de înțelegere și compasiune.

Biblioteca ar putea evolua într-un centru care nu se axează doar pe transmiterea de informații, ci și pe dezvoltarea emoțională și etică a celor care îi trec pragul. În acest sens, instituția ar putea găzdui evenimente și programe educaționale care să promoveze empatia, să încurajeze dialogul deschis și să creeze punți între generații. Spațiile de lectură nu ar mai fi doar locuri de tăcere, ci ar deveni și locuri de reflecție comună, unde gândurile ar curge liber, fără teama de a fi judecate.

Fig. 6. Spații libere de lectură

Sursa: <https://bibnat.ro/spatii-sali-2/spatii-libere-pentru-lectura/>

În acest context, biblioteca ar putea deveni și un loc de vindecare sufletească, unde cei care îi trec pragul nu doar că se hrănesc intelectual, dar își și găsesc alinare în comunitatea celor care, asemenea lor, caută răspunsuri la frământările vieții. Ea ar putea deveni un spațiu unde emoțiile și rațiunea coexistă armonios, creând un mediu propice pentru dezvoltarea integrală a individului.

Mai mult decât atât, biblioteca ar trebui să îmbrățișeze ideea de comunitate extinsă. Ea nu ar trebui să fie doar un loc fizic, accesibil doar celor care pot ajunge la ea, ci să devină o instituție deschisă către toți, indiferent de locul unde se află. Prin inițiative de outreach, biblioteca ar putea ajunge la oamenii din zone izolate sau defavorizate, oferindu-le acces la comorile sale. Ar putea exista caravane de cărți care să viziteze sate îndepărtate, aducând cunoașterea și sprijinul acolo unde acestea sunt cele mai necesare.

Tehnologia, în acest context, ar trebui să fie un aliat al tradiției, nu un înlocuitor. Biblioteca Națională ar putea deveni un centru de inovare, unde tehnologia este folosită pentru a facilita accesul la cunoaștere pentru toți. Însă, esența acestei instituții trebuie să rămână umană. Tehnologia ar trebui să fie utilizată pentru a îmbogăți relațiile dintre oameni, nu pentru a le substitui. În acest sens, biblioteca ar putea găzdui ateliere de scriere creativă, grupuri de discuții etice și alte evenimente care să cultive empatia și compasiunea prin intermediul cuvintelor.

Pe lângă aceasta, biblioteca ar trebui să joace un rol activ în formarea liderilor de mâine. Educația nu ar trebui să fie doar un proces de acumulare de informații, ci și de dezvoltare a caracterului. Biblioteca Națională ar putea deveni un incubator al unei noi generații de lideri care, pe

lângă cunoaștere, să cultive și valori precum integritatea, compasiunea și respectul pentru diversitate. Acești lideri ar fi capabili să ia decizii nu doar pe baza rațiunii, ci și dintr-un simț profund al responsabilității față de ceilalți.

În viziunea noastră, Biblioteca Națională a României nu ar trebui să fie doar un depozit de cărți, ci un loc unde umanitatea se redescoperă pe sine. Un loc unde oamenii învață nu doar să gândească, ci și să simtă, să înțeleagă și să acționeze dintr-un loc de profundă empatie și compasiune. În acest fel, biblioteca ar deveni un ghid al umanismului, un loc unde viitorul se construiește pe baza unor valori umane solide. Cu fiecare idee discutată despre această bibliotecă, noi simțim cum se conturează un viitor în care Biblioteca Națională va continua să crească și să evolueze, nu doar ca un templu al cunoașterii, ci și ca un bastion al valorilor umane. Putem spune că biblioteca nu va fi doar un loc pe harta unei capitale europene, ci o hartă a unei lumi interioare, unde fiecare om își poate găsi propria cale prin vastitatea cunoașterii și a umanității.

Biblioteca Națională a României, în viziunea noastră, nu este doar un loc de păstrare a cunoștințelor, ci un spațiu viu, în care ideile filosofice își găsesc expresia practică în viața de zi cu zi a societății. În încercarea de a contura un viitor pentru această instituție, ne raportăm la marii filosofi și psihologi ai umanității, pentru a înțelege mai bine rolul pe care biblioteca îl poate juca în societatea modernă.

Fig. 7. Arthur Schopenhauer (1788-1860)

Sursa: https://en.m.wikiquote.org/wiki/Arthur_Schopenhauer#/media/File%3AArthur_Schopenhauer_Portrait_by_Ludwig_Sigismund_Ruhl_1815.jpeg

Arthur Schopenhauer ne-a învățat că viața este marcată de suferință și dorință nesfârșită, iar în această luptă perpetuă, arta și cunoașterea reprezintă refugii ale spiritului. Putem spune că instituția ar trebui să devină un loc de alinare intelectuală și emoțională, un sanctuar unde oamenii pot scăpa de tumultul existenței prin lectură și reflecție. Practic, aceasta ar putea însemna crearea unor spații special destinate meditației și introspecției, unde vizitatorii să poată explora atât cunoștințele stocate în cărți, cât și propriile gânduri și sentimente. Biblioteca ar putea organiza ateliere de filosofie aplicată, în care concepțiile schopenhaueriene despre suferință și artă să fie explorate și discutate, oferind astfel vizitatorilor un cadru în care să se reconecteze cu esența umană prin introspecție.

Fig. 8. Immanuel Kant (1724-1804)

Sursa: https://en.m.wikipedia.org/wiki/Immanuel_Kant

Immanuel Kant a subliniat importanța rațiunii și a moralității în viața umană, evidențiind ideea că omul trebuie să acționeze conform unor principii morale universale. Într-un viitor al Bibliotecii Naționale, acest concept ar putea fi aplicat prin dezvoltarea unei etici a accesului la cunoaștere, în care biblioteca să devină un model de transparență și egalitate. Acest fapt ar însemna să se asigure că resursele și informațiile sunt accesibile tuturor, indiferent de statutul social sau de nivelul de educație. Biblioteca ar putea implementa programe de incluziune digitală și alfabetizare, ajutând astfel la reducerea decalajului de cunoștințe dintre diferitele segmente ale populației. Mai mult, ar putea organiza conferințe și dezbateri etice, unde principiile kantiene să fie discutate în contextul tehnologiei și al accesului la informație.

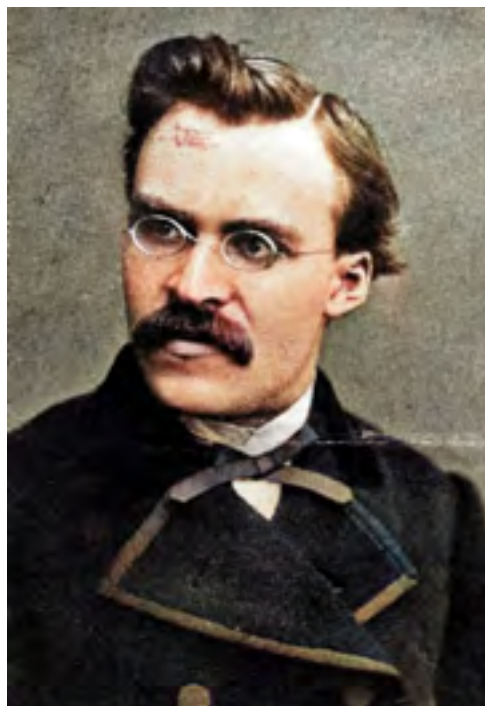

Fig. 9. Friedrich Nietzsche (1844-1900)

Sursa: <https://fixquotes.com/authors/friedrich-nietzsche.htm>

Friedrich Nietzsche, cu concepția sa despre „voința de putere” și ideea de „supraom”, ne provoacă să gândim dincolo de limitele tradiționale și să căutăm constant autodepășirea. Acest aspect ar putea inspira un viitor în care această instituție nu doar conservă cunoștințele, ci și le transformă, provocând gândirea convențională și stimulând inovația. Biblioteca ar putea deveni un centru de creație și experimentare, un loc unde ideile noi sunt încurajate și dezvoltate. Ar putea exista laboratoare de gândire interdisciplinară, unde cercetători și artiști să colaboreze pentru a crea noi forme de cunoaștere și expresie. Organizarea de evenimente în care ideile provocatoare ale lui Nietzsche să fie explorate prin intermediul artei și literaturii ar putea inspira o nouă generație de gânditori să își depășească limitele și să contribuie la evoluția culturală și intelectuală a societății.

Fig. 10. Hannah Arendt (1906-1975)

Sursa: <https://www.womeninhumanities.org/women-in-philosophy>

Hannah Arendt a pus un accent deosebit pe importanța acțiunii și a responsabilității în viața politică și socială, subliniind că libertatea și democrația se construiesc prin implicarea activă a cetățenilor. În viitorul Bibliotecii Naționale, ar trebui să ne inspirăm din această viziune, transformând biblioteca într-un forum deschis, unde ideile pot fi discutate și dezbătute liber. Acest lucru ar putea însemna organizarea de forumuri publice, dezbateri civice și ateliere de educație democratică, unde vizitatorii să fie încurajați să participe activ la discuții despre viitorul societății. Biblioteca ar putea deveni un loc de întâlnire pentru gânditorii și cetățenii preocupați de viitorul democrației și al drepturilor omului, inspirând astfel o cultură a responsabilității și implicării civice.

Fig. 11. Søren Kierkegaard (1813-1855)

Sursa: <https://prints.sciencesource.com/featured/soren-kierkegaard-danish-philosopher-science-source.html>

Søren Kierkegaard a vorbit mult despre ideea de „salt al credinței”, o decizie profund personală și uneori dificilă de a trăi conform cu propria credință sau convingere, chiar și atunci când rațiunea nu oferă un sprijin clar. Bibliotecii Naționale i-ar putea fi atribuit rolul de facilitator al acestor „salturi” existențiale, oferind resurse care nu doar informează, ci și inspiră curajul de a trăi autentic. Acest lucru ar putea însemna crearea unor colecții tematice care explorează marile dileme existențiale, punând la dispoziția cititorilor lucrări care tratează probleme de credință, moralitate, sensul vieții și condiția umană. În plus, importanța individului în fața masei ar putea inspira Biblioteca Națională să susțină inițiative care încurajează dezvoltarea personală și singularitatea fiecărui individ. Într-o lume din ce în ce mai globalizată și standardizată, biblioteca ar putea fi un loc unde indivizii să fie încurajați să își dezvolte gândirea critică și să își urmeze propriul drum, fie el intelectual, artistic sau spiritual.

Fig. 12. Simone de Beauvoir (1908-1986)

Sursa: <https://www.ordbord.com/collections/simone-de-beauvoir>

Simone de Beauvoir ne-a arătat că libertatea autentică se obține prin depășirea condiționărilor sociale și culturale care limitează potențialul uman. Această concepție ne-ar îndemna să transformăm instituția într-un spațiu care nu doar conservă cunoștințele existente, dar care și promovează activitatea intelectuală și artistică a celor ale căror voci au fost adesea suprimate sau ignorate. Practic, acest lucru ar putea prefigura crearea unor programe și colecții dedicate literaturii, filosofiei și artei produse de femei, minorități etnice și alte grupuri subreprezentate de-a lungul istoriei. Biblioteca ar putea organiza expoziții și evenimente care să aducă în prim-plan aceste contribuții valoroase, oferindu-le vizibilitatea pe care o merită. De asemenea, ar putea lansa inițiative de educație și mentorat pentru tineri, încurajându-i să-și exprime ideile și să participe activ la viața intelectuală și culturală a țării. Biblioteca Națională ar putea deveni un spațiu de dezbateră și reflecție asupra problemelor sociale contemporane, inclusiv asupra problemelor legate de egalitatea de gen, drepturile omului și justiția socială. Ar putea găzdui discuții și ateliere în care participanții să exploreze cum pot contribui la o societate mai echitabilă și inclusivă, pornind de la principiile promovate de Simone de Beauvoir.

Fig. 13. Sigmund Freud (1856-1939)

Sursa: <https://psicoterapeutas.eu/sigmund-freud-biography/>

Sigmund Freud, fondatorul psihanalizei, a subliniat importanța inconștientului în formarea comportamentului uman. Potrivit lui Freud, multe dintre acțiunile și gândurile noastre sunt influențate de procese psihice inconștiente, cum ar fi dorințele reprimite, conflictele interioare și traumele din copilărie. Biblioteca Națională ar putea lansa un program de biblioterapie, în care utilizatorii sunt încurajați să exploreze literatura care ar putea dezvălui aspecte ale propriului inconștient. Personalul specializat ghidează participanții prin lecturi care au teme freudiene, cum ar fi visele, reprimarea sau conflictele interioare. În cadrul acestui program, se pot organiza sesiuni de discuție și reflecție asupra unor texte literare care abordează tematici precum dorințele reprimite sau relațiile complexe dintre generații, oferind astfel participanților un mediu sigur pentru a explora și a înțelege mai bine aspectele inconștiente ale propriilor lor automatisme. Acest fapt ar contribui la dezvoltarea unei conștiințe de sine mai profunde și a unei înțelegeri mai empatică față de alții.

Fig. 14. Carl Gustav Jung (1875-1961)

Sursa: https://la.m.wikipedia.org/wiki/Psychologia_analytica

Carl Gustav Jung, fondatorul psihologiei analitice, a dezvoltat conceptul de „individuație”, procesul prin care un individ devine complet realizat, integrând aspectele conștiente și inconștiente ale personalității sale. Jung a subliniat importanța arhetipurilor, a simbolurilor și a miturilor în înțelegerea psihicului uman. Aceste idei pot fi aplicate pentru a transforma Biblioteca Națională într-un loc de creștere personală și de explorare a psihicului colectiv. Utilizatorii ar putea fi încurajați să descopere și să exploreze arhetipurile care influențează viața lor prin lecturi și discuții asupra miturilor și simbolurilor, unde sunt adunate cărți, filme și resurse care explorează drumul către descoperirea de sine. Prin aceste metode, utilizatorii ar putea reflecta asupra propriei lor călătorii interioare și asupra modului în care trebuie să ne raportăm în societate și cu semenii noștri.

Fig. 15. Melanie Klein (1882-1960)

Sursa: https://de.m.wikipedia.org/wiki/Melanie_Klein

Melanie Klein a adus contribuții semnificative în înțelegerea dezvoltării emoționale a copiilor, subliniind rolul relațiilor interpersonale și al fanteziilor inconștiente în formarea psihicului copilului. Klein a accentuat importanța relațiilor cu „obiectul” (relațiile dintre copil și figurile sale de atașament) în dezvoltarea personalității. În cadrul Bibliotecii Naționale, un program bazat pe principiile lui Klein ar putea include sesiuni de povestiri interactive, în care copiii sunt încurajați să își exprime emoțiile și să exploreze atât sentimentele pozitive, cât și cele negative prin intermediul poveștilor. Părinții lor ar putea participa la ateliere unde învață despre importanța relațiilor cu „obiectul” și cum să sprijine dezvoltarea emoțională sănătoasă a copiilor lor. Printr-o astfel de inițiativă, biblioteca devine un spațiu de susținere pentru întărirea legăturilor afective și pentru cultivarea empatiei încă de la o vârstă fragedă.

Biblioteca Națională a României ar deveni nu doar un centru de cunoaștere, ci și un loc al transformării sociale și culturale, un spațiu unde se construiește o societate în care fiecare individ, indiferent de gen, orientare sexuală, etnie sau statut social, își poate atinge potențialul maxim. Ea ar deveni un loc al emancipării și al progresului, reflectând idealurile de libertate și egalitate care stau la baza unei societăți democratice. Așadar, Biblioteca Națională a României nu este doar o instituție; este o metaforă a continuității și a schimbării, un loc unde trecutul întâlnește prezentul și împreună conturează viitorul. Într-o lume în continuă schimbare, rolul său devine și mai vital, oferind stabilitate și continuitate într-o epocă a incertitudinilor. Aceasta este Biblioteca mea Națională, un sanctuar al gândirii și al speranței, un far călăuzitor în noaptea ignoranței.

Sursa: <https://www.g4media.ro/>

Tatiana Oprescu. Managementul informațiilor din perspectivă organizațională

Managementul informațiilor din perspectiva organizațională se referă la procesele și practicile prin care organizațiile colectează, analizează, stochează și diseminează informațiile pentru a susține deciziile strategice și operaționale. Acest management este esențial pentru eficiența și eficacitatea unei organizații, având un impact direct asupra performanței și competitivității acesteia. Perspectiva organizațională este foarte importantă în cadrul managementului informației. În cadrul acestei perspective, managementul informației se referă la managementul și controlul întregului ciclu de viață al proceselor informaționale, de la crearea la utilizare, pentru îmbunătățirea organizației în sine. În acest sens, managementul proceselor informaționale este văzut ca un avantaj strategic care aduce, pentru organizație, patru tipuri de beneficii: reducerea costurilor; reducerea incertitudinii sau a riscurilor; valoarea adăugată produselor și serviciilor; crearea noilor valori, prin introducerea unor produse și servicii noi, bazate pe informație. Alte beneficii ale managementului informațiilor constau în îmbunătățirea continuă a calității informației, în optimizarea organizării informațiilor și cunoștințelor, în regăsirea acestora, prin utilizarea tehnologiilor potrivite, în îmbunătățirea activității de distribuire a informației și cunoștințelor și în intensificarea învățării organizaționale, pentru ca personalul să fie capabil să distribuie cunoștințe și să învețe de la experți și de la alte persoane. Managementul informațiilor într-o bibliotecă din perspectiva organizațională este un domeniu complex care implică gestionarea eficientă a resurselor informaționale, a personalului și a tehnologiilor pentru a răspunde nevoilor utilizatorilor.

Cuvinte cheie: managementul sistemelor informaționale, managementul tehnologiei informaționale, managementul datelor, inteligența competitivă, managementul conținuturilor

Bogdan Gheuka. Aspecte privind evaluarea colecțiilor bibliotecii universitare în sprijinul cerințelor infodocumentare ale utilizatorilor

Articolul prezintă câteva aspecte de care trebuie să se țină cont în procesul complex de evaluare a colecțiilor bibliotecilor universitare care trebuie să vină în întâmpinarea nevoilor infodocumentare ale utilizatorilor. Într-o structură biblioteconomică universitară trebuie să existe o strânsă colaborare între cadrele didactice și personalul bibliotecii. În principal, se iau în considerare următorii factori: programa curriculară, inclusiv bibliografiile suplimentare, direcțiile de cercetare din instituția respectivă, reputația științifică a autorilor, a editorilor, disponibilitatea titlurilor în fondurile unei biblioteci apropiate, prețul etc. Reorganizarea și dezvoltarea unei colecții de documente se realizează numai ca urmare a respectării unor politici de achiziție foarte bine puse la punct, în funcție de profilul bibliotecii, de colecțiile existente, de lipsurile înregistrate, de profilul colecției, de nevoile de informare ale utilizatorilor, de posibilitățile financiare. Marile biblioteci universitare din lume se străduiesc să promoveze strategii eficiente de marketing și studiul sistematic al nevoilor beneficiarilor bibliotecii universitare constituie primul pas al activității de marketing. Segmentarea pieței sau divizarea în grupe omogene în biblioteca universitară poate fi realizată folosind caracteristicile sociale și psihologice ale beneficiarilor săi. În Europa, ca de altfel peste tot în lume, bibliotecile universitare trec prin schimbări rapide, încercând

să răspundă cerințelor instituțiilor de învățământ superior, al căror număr este exponențial. Modernizarea bibliotecilor universitare are loc pe baza strategiilor universităților. Pentru a funcționa competitiv, învățământul universitar din orice țară trebuie să se alinieze standardelor internaționale și să adopte strategii manageriale adecvate erei informaționale, prezentate succint în articol.

Cuvinte cheie: biblioteci universitare românești, colecții de bibliotecă, noi tehnologii, biblioteci centrale universitare, nevoi informaționale, utilizatori de informații, cerințe infodocumentare

Marian-Bogdan Jugănar. Istoria Bibliotecii Academiei Române, într-o nouă formulă

În 15 octombrie 2024, Academia Română a găzduit lansarea celui de al treilea volum din seria intitulată *Istoria Bibliotecii Academiei Române*, un proiect care avea să înceapă acum trei ani la inițiativa inginerului Nicolae Noica, continuând, într-o formulă contemporană, lucrările anterioare pe acest subiect, între care cea mai importantă din punct de vedere informațional era denumită în limbajul informal *Cartea centenarului* (tipărită în 1968), cuprinzând istoria instituției în primul ei secol de existență. Primele trei volume, cu un total de șapte tomuri, cuprind istoricul bibliotecii din 1867 până în 1947 - Volumul I: perioada 1867-1885 (lansat în Aula Academiei Române, 3 octombrie 2022); Volumul al II-lea, în trei tomuri: perioada 1886-1918 (lansat în Aula Academiei Române, 18 octombrie 2023); Volumul al III-lea, în trei tomuri: perioada 1919-1947 (lansat în Aula Academiei Române, 15 octombrie 2024) - urmând ca anul viitor să fie lansat un alt volum care să continue cronologia. Aceste monografii - care descriu istoria unui patrimoniu documentar impresionant - au rolul de a populariza formarea și dezvoltarea colecțiilor, a metodelor de lucru și în general, a evoluției Bibliotecii Academiei Române (BAR) de-a lungul timpului, în speranța sădării unui sămbure de curiozitate în mintea cititorilor și a creării unor repere informaționale precise cu privire organizarea instituției. Analizat individual, fiecare volum, respectiv tom, în parte, conține anumite amprente autoriale care-l individualizează în raport cu celelalte, dar și narativul adaptat epocilor la care se referă aduce o notă aparte, însă privite ca un întreg, cele trei volume, cu seriile aferente, reprezintă o structură comună, omogenă, de prezentare a fondului documentar al BAR, într-o ordine cronologică, așa cum este firesc, pentru a avea continuitate în expunerea evenimentelor. Parcurgând cele trei volume de până acum vom descoperi multe relatări, istorioare mai vechi sau mai noi, dar și prezentări ale unor metode de lucru, tehnologii ale epocii, descrieri biografice ale unor personalități marcante pentru dezvoltarea BAR.

Cuvinte-cheie: Biblioteca Academiei Române, istorie, prezentare, patrimoniu documentar, monografie

Nicoleta Corpaci. Mișcarea literară simbolistă și modalitatea de reflectare în literatura română: scurtă argumentare. Cu câteva prezențe din colecțiile Bibliotecii Naționale a României

Germeii literaturii simboliste românești s-au arătat într-o perioadă de multiple transformări, într-o societate artistică și culturală cuprinsă de o efervescență diversificată, orientată spre noi direcții și ghidată de înflăcărare și emoții puternice. „Noua poezie” a adunat în jurul ei o generație animată de mari idealuri literare, la început de drum, eșuate pe parcursul vieții,

multe dintre ele fiind măcinate de sentimente de nemulțumire și inadaptare. Universul poetic simbolist abundă de suferință și dă curs sentimentelor de melancolie și îndoială, cultivând stări de nevroză, împinse până la ostilitate provocatoare față de clasa burgheză a sfârșitului de secol XIX și începutul secolului al XX-lea. Anul 2024 a fost unul încărcat de emoție pentru literatura română simbolistă, fiind an de aniversare și de comemorare a unei serii de personalități culturale și lirice, considerate nobile voci literare, chintesență a valorilor naționale în literatura simbolistă. *Alexandru Macedonski* (născut în 1854), *Mircea Demetriade* (decedat în 1914), *Ion Minulescu* (decedat în 1944), *Dimitrie Anghel* (decedat în 1914), *Ștefan Petică* (decedat în 1904), *Elena Farago* (decedată în 1954), *Barbu Fudoianu* (decedat în 1944), *Cincinat Pavelescu* (decedat în 1934), *Emil Isac* (decedat în 1954), *Nicolae Davidescu* (decedat în 1954) sunt doar o parte dintre reprezentanții simbolismului românesc, a căror creații literare se regăsesc, într-un număr mare, în colecțiile Bibliotecii Naționale a României. Predilecția pentru etapa simbolistă în literatura română ca subiect al articolului de față este justificată de semnificația anului 2024 ca perioadă omagială în literatura română simbolistă, de farmecul izvorât de arta modernă și de stilul eclectic de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, dar și de fabuloasa colecție de care Biblioteca Națională a României dispune în identificarea unui stil literar în care ideile sau stările nu mai sunt transmise, ci sunt deja create.

Cuvinte-cheie: literatură română simbolistă, scriitori români simbolști, personalități culturale, evocări, expoziții tematice, Biblioteca Națională a României, simbolism românesc

Cristina Baciu. Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș. Omagiu marelui filosof argeșean Petre Țuțea

În data de 7 octombrie 2024, într-un cadru festiv, a fost comemorat la Boteni, județul Argeș, filosoful și eseistul Petre Țuțea (1902-1991), personalitate locală remarcabilă, la 122 de ani de la naștere, eveniment organizat de către Școala Gimnazială „Petre Țuțea” din Boteni împreună cu Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș, activitatea făcând parte din cadrul proiectului de parteneriat educațional „Pași în lumea culturii și a creației”, pe care cele două instituții îl desfășoară de ani buni împreună. În cadrul evenimentului de omagiere a marii personalități culturale Petre Țuțea, invitații au trecut în revistă parcursul biografic extrem de tumultuos și încercat, tragic pe alocuri, fiind evidențiate cele trei puncte definitorii ale personalității lui Petre Țuțea: patriotul, filosoful și, nu în ultimul rând, omul. Elevii participanți la eveniment au prezentat eseuri proprii dedicate vieții și operei filosofului român, exprimându-și gândurile, emoțiile și viziunea fiecăruia despre gânditorul român de excepție, promotor al valorilor spirituale creștine. La eveniment au mai participat cadre didactice, ziariști ai presei locale și bibliotecari care, în încheierea evenimentului, au depus coroane la mormântul filosofului. Petre Țuțea a fost supranumit „Socrate al României” datorită preocupărilor filosofice și a rolului educativ pe care l-a asumat prin exemplul personal în orice circumstanțe, chiar și în închisoare. Din cauza interdicției de a publica, precum și a persecuțiilor înainte de 1989, nu a apucat să-și vadă numele pe coperta unei cărți în timpul vieții. Ulterior însă, scrierile și interviurile sale au început să fie difuzate în toate mediile. După decembrie 1989, a cunoscut o popularitate fulminantă. Deși cărțile i-au fost publicate abia după trecerea în neființă, talentul lui nu a fost acela de scriitor, ci

de orator. Astfel, Țuțea a rămas celebru cu o culegere de vorbe memorabile, parte dintre acestea, reprezentative pentru crezul său, fiind amintite în articol.

Cuvinte cheie: Biblioteca Județeană „Dinicu Golescu” Argeș, biblioteci publice, memorie culturală locală, omagiu, personalități locale, Petre Țuțea

Cristina Marinescu. Nostalgia depărtărilor. Manuscrisele lui Jean Bart din colecția Cabinetului de Manuscrise de la Biblioteca Națională a României

Jean Bart (1874-1933), pe numele real Eugeniu P. Botez, scriitor român care a studiat la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, rămâne fără discuție memorabil prin romanul său „Europolis”, prea puțin citit azi, după hiatusul istoric al erei comuniste. Scriitor autentic și original, el a cultivat pentru prima dată în literatura română jurnalul de bord și schița marină - acestea fiind pentru totdeauna legate de numele lui. Aducând în proza română terminologia marinărească, utilizată pentru prima dată într-o operă literară, Jean Bart a încetățenit la noi literatura vieții maritime și fluviale, a portului și a largului marin. Sunt câteva manuscrise ale lui Jean Bart în colecția Cabinetului de Manuscrise de la Biblioteca Națională a României, din care aflăm lucruri interesante despre scriitor, atât în ce privește formația sa literară (avid cititor de Maupassant, Zola, Marx), cât și valorile sale morale, având în vedere că reiese o tendință marcată spre ateism. Este revelator textul manuscris al lui Jean Bart „Esență de literatură” (Ms Nr. 10031), unde cu simțul umorului se respinge abordarea simbolistă în literatură, dar se laudă cu prisosință maniera de scriitor a lui Ioan Alexandru Brătescu-Voinești. Acesta creează, în viziunea lui Jean Bart, esență de literatură, expresie glumeată care de fapt denotă aprecierea ca fundamentală pentru lumea omului a străvederii clare și pline de compasiune pentru cei fragili. Un text care intrigă și e de mare actualitate intelectuală, „Memoriile lui Iuda Iscarioteanul” (Ms Nr. 10030), face trimitere la textele apocrife ale credinței creștine și la o reevaluare a unor date istorice, cunoscute despre Iisus prin tradiție, dar fără dovezi irefutabile. Jean Bart nu crede în învierea Domnului, dar nu vorbește ireverențios despre El, și sesizează destul de corect motivul întoarcerii iudeilor împotriva lui Hristos în momentul dramatic al judecății lui Pilat din Pont.

Cuvinte-cheie: Biblioteca Națională a României, colecții speciale, manuscrise, scriitori români, Jean Bart

Raluca Man. Biblioteca Municipală din Beijing, desemnată cea mai bună bibliotecă publică a anului 2024

Baker & Taylor, noul sponsor principal al premiului și Federația Internațională a Asociațiilor de Bibliotecari și Biblioteci (IFLA) au acordat *Premiul Biblioteca Publică a Anului 2024*, onorând bibliotecile publice noi și inovatoare. Premiul, deschis bibliotecilor publice din întreaga lume, este acordat anual bibliotecii care a reușit cel mai bine să combine arhitectura deschisă și funcțională cu soluții IT durabile și creative și care a inclus atât evoluțiile digitale, cât și cultura locală. Biblioteca municipală din Beijing întruchipează o viziune transformatoare pentru biblioteci, restabilind relevanța acestora în era digitală și punând în prim-plan cultivarea conexiunilor umane. Ca reper cultural cheie în subcentrul nou înființat al Beijingului, biblioteca reprezintă un centru contemporan pentru învățare, împărtășirea cunoștințelor, interacțiunea socială și implicarea comunității. Pentru a reafirma relevanța bibliotecii în secolul XXI și pentru a-i

restabili rolul de pilon vital al vieții publice și intelectuale, Biblioteca din Beijing este concepută ca un nou centru pentru învățare, cultură și comunitate. Designul pune accentul pe caracterul fizic al cărții și pe actul de a întoarce pagina ca o experiență primară într-un cadru pitoresc de dealuri, copaci și râul Tonghui. În întreaga clădire există spații dedicate expozițiilor, spectacolelor, conferințelor și restaurării cărților vechi, promovând conexiuni emoționale între cărți, oameni și peisajul natural din jur. Biblioteca din Beijing nu numai că demonstrează legătura sa cu mediul prin designul său inspirat din natură, dar își consolidează, de asemenea, angajamentul față de durabilitate prin reducerea la minimum a emisiilor de carbon, prin adoptarea unor practici de lucru ecologice la birou și prin promovarea unei economii circulare și a partajării pentru atingerea obiectivelor ecologice. Biblioteca din Beijing pune un accent deosebit pe evaluarea impactului asupra mediului pe tot parcursul ciclului de viață al clădirii și a primit eticheta *China Green Building Evaluation Label (GBEL) Three Star*, cel mai înalt standard de sustenabilitate pentru clădirile ecologice din țară.

Cuvinte-cheie: IFLA, premiu anual, Biblioteca municipală din Beijing, biblioteca publică a anului 2024, tehnologii și inovație, sustenabilitate, GBEL

Cristian-Marian Bîrdeș, Daiana-Maria Măgureanu. Visăm împreună cu Biblioteca Națională a României și despre viitorul lei...

Acest articol este un eseu ce explorează concepțiile filosofice și experiențele personale legate de viitorul și rolul Bibliotecii Naționale a României, având la bază o perspectivă subiectivă, dar bine argumentată. În calitate de absolvenți ai programului de licență Științe ale Informării și Documentării din cadrul Facultății de Litere a Universității din București, autorii doresc să evidențieze necesitatea unei schimbări de mentalitate privind rolul bibliotecilor și al profesiei de bibliotecar în societatea contemporană. Cei doi autori își propun să tragă un semnal de alarmă asupra nevoii stringente de revitalizare și susținere a resurselor umane din acest sector, subliniind că personalul calificat reprezintă un pilon fundamental în evoluția oricărei instituții de cultură. Eseul propus se diferențiază de un articol științific printr-o abordare reflexivă și subiectivă, punând accent pe interpretarea filosofică și introspecția personală, în locul analizei empirice bazate pe date concrete. Prin intermediul acestui demers, sunt analizate provocările actuale ale Bibliotecii Naționale, într-un context marcat de avansul tehnologic și schimbările socio-culturale rapide. Este subliniată importanța digitalizării colecțiilor și a democratizării accesului la informație, evidențiind cum aceste transformări pot redefini rolul bibliotecii în societate. Autorii consideră că valorificarea resurselor umane și sprijinirea inovației în biblioteconomie sunt necesare pentru dezvoltarea continuă a acestei instituții. Printr-un apel la conștientizare și acțiune, articolul încurajează atât factorii de decizie, cât și publicul larg, să recunoască valoarea strategică a bibliotecilor nu doar ca depozitare de cunoștințe, ci și ca centre active de cultură, educație și dialog comunitar. Autorii propun o viziune integratoare în care Biblioteca Națională devine un spațiu viu, adaptabil și incluziv, un simbol al continuității culturale și al inovației sociale.

Cuvinte-cheie: Biblioteca Națională a României, digitalizare, biblioteconomie, resurse umane, acces la informație, inovație culturală, conservarea memoriei naționale

Tatiana Oprescu. Information Management from an Organizational Perspective

Information management from an organizational perspective refers to the processes and practices by which organizations collect, analyze, store and disseminate information to support strategic and operational decisions. This management is critical to the efficiency and effectiveness of an organization, having a direct impact on its performance and competitiveness. The organizational perspective is very important in information management. Within this perspective, information management refers to the management and control of the entire lifecycle of information processes, from creation to use, for the betterment of the organization itself. In this sense, information process management is seen as a strategic advantage that brings four types of benefits to the organization: cost reduction; uncertainty or risk reduction; added value to products and services; and the creation of new value by introducing new information-based products and services. Other benefits of information management are to continuously improve the quality of information, to optimize the organization of information and knowledge, to retrieve information and knowledge using appropriate technologies, to improve the activity of information and knowledge sharing, and to enhance organizational learning so that staff are able to share knowledge and learn from experts and others. Information management in a library from an organizational perspective is a complex field that involves the effective management of information resources, staff and technologies to meet user needs.

Keywords: information systems management, information technology management, data management, competitive intelligence, content management

Bogdan Gheuka. Aspects of Evaluating University Library Collections in Support of Users' Infodocumentary Requirements

This article presents some aspects to be taken into account in the complex process of evaluating the collections of university libraries in order to meet the infodocumentary needs of users. In an academic library structure there must be close collaboration between academic and library staff. In particular, the following factors are taken into account: the curriculum, including supplementary bibliographies, the research directions of the institution, the scholarly reputation of authors, publishers, the availability of titles in the holdings of a nearby library, price, etc. The reorganization and development of a collection of documents can only be achieved by following well-developed acquisition policies, taking into account the library's profile, existing collections, gaps, collection profile, users' information needs, and financial possibilities. The world's major academic libraries are striving to promote effective marketing strategies and the systematic study of the needs of the academic library's beneficiaries is the first step in marketing. Market segmentation or division into homogeneous groups in the academic library can be accomplished by using the social and psychological characteristics of its beneficiaries. In Europe, as elsewhere in the world, university libraries are undergoing rapid change as they seek to meet the demands of higher education institutions, which are growing exponentially in number. The modernization of university libraries is based on university strategies. In order to function competitively, university education in any country needs to align itself with

international standards and adopt management strategies appropriate to the information age, which are briefly presented in the article.

Keywords: Romanian university libraries, library collections, new technologies, central university libraries, information needs, information users, infodocumentary requirements

Marian-Bogdan Jugănar. *The History of the Romanian Academy Library, a New Monographic Series*

On October 15, 2024, the Romanian Academy hosted the launch of the third volume in the series entitled *History of the Romanian Academy Library*, a project that was to begin three years ago at the initiative of engineer Nicolae Noica, continuing, in a contemporary form, the previous works on this subject, among which the most important from an informational point of view was informally called the *Centenary Book* (printed in 1968), covering the history of the institution in its first century of existence. The first three volumes, with a total of seven volumes, cover the library's history from 1867 to 1947 - Volume I: 1867-1885 (launched in the Romanian Academy Hall, October 3, 2022); Volume II, in three volumes: 1886-1918 (launched in the Romanian Academy Hall, October 18, 2023); Volume III, in three volumes: 1919-1947 (launched in the Romanian Academy Hall, October 15, 2024) - with another volume to be launched next year to continue the chronology. These monographs - which describe the history of an impressive documentary heritage - are intended to promote the formation and development of collections, working methods and, in general, the evolution of the Romanian Academy Library (BAR) over time, in the hope of sowing a seed of curiosity in the minds of readers and creating precise informational landmarks on the organization of the institution. Analyzed individually, each volume, respectively each tome, contains certain author's fingerprints that individualize it in relation to the others, but the narrative adapted to the epochs to which it refers brings a special touch, but considered as a whole, the three volumes, with the related series, represent a common, homogeneous structure of presentation of the documentary background of BAR, in a chronological order, as is natural, in order to have continuity in the exposition of events. Leafing through the three volumes so far we will discover many narratives, older and newer stories, but also presentations of working methods, technologies of the time, biographical descriptions of some personalities who were crucial for the development of the BAR.

Keywords: Romanian Academy Library, history, presentation, documentary heritage, a new monographic series

Nicoleta Corpaci. *The Symbolism Movement and Its Reflection in Romanian Literature: Brief Exposition with Representations from the National Library of Romania Collections*

The seeds of the Symbolism literature sprang into existence in times of constant change, in a cultural and artistic society swept by an effervescent diversity, oriented toward new horizons and guided by passion and strong emotions. The "New Poetry" brought around a new generation animated by high literary ideals that would eventually fail its believers, many of them being tormented by maladjustment and discontent. The Symbolist universe is overflowed by anguish and steers melancholy and misgivings while encouraging neurotic expressions that build into an open hostility toward the 19th to 20th century's bourgeoisie. 2024 was a year rich

in emotion for Romanian Symbolist literature, being a year of anniversary and commemoration of a series of cultural and lyrical personalities, considered noble literary voices, the quintessence of national values in Symbolist literature. *Alexandru Macedonski* (born in 1854), *Mircea Demetriade* (died in 1914), *Ion Minulescu* (died in 1944), *Dimitrie Anghel* (died in 1914), *Ștefan Petică* (died in 1904), *Elena Farago* (died in 1954), *Barbu Fudoianu* (died in 1944), *Cincinat Pavelescu* (died in 1934), *Emil Isac* (died in 1954), *Nicolae Davidescu* (died in 1954) are only some of the representatives of Romanian Symbolism, whose literary creations are to be found in large numbers in the collections of the National Library of Romania. The predilection for the Symbolist stage in Romanian literature as the subject of this article is justified by the significance of 2024 as a homage time in Romanian Symbolist literature, by the charm of modern art and the eclectic style of the late 19th and early 20th centuries, but also by the fabulous collection of the National Library of Romania in identifying a literary style in which ideas or moods are no longer transmitted, but are already created.

Keywords: Romanian Symbolist literature, Romanian Symbolist writers, cultural personalities, evocations, thematic exhibitions, National Library of Romania, Romanian Symbolism

Cristina Baci. *Argeș Public County Library "Dinicu Golescu". A Tribute to the Great Philosopher Petre Țuțea*

On October 7, 2024, the philosopher and essayist Petre Țuțea (1902-1991), an outstanding local personality, was commemorated in Boteni, Argeș County, in a festive setting, 122 years after his birth. The event was organized by the "Petre Țuțea" secondary school in Boteni together with the "Dinicu Golescu" Argeș Public County Library, as part of the educational partnership project "Steps into the world of culture and creation", which the two institutions have been developing together for years. During the event honoring the great cultural personality Petre Țuțea, the guests reviewed the extremely tumultuous and challenging biographical path, tragic at times, highlighting the three defining points of Petre Țuțea's personality: the patriot, the philosopher and, last but not least, the human being. The students participating in the event presented their own essays dedicated to the life and work of the Romanian philosopher, expressing their thoughts, emotions and vision of the exceptional Romanian thinker, promoter of Christian spiritual values. The event was also attended by teachers, journalists from the local press and librarians who, at the end of the event, laid wreaths at the philosopher's tomb. Petre Țuțea was nicknamed "Romania's Socrates" because of his philosophical preoccupations and the educational role he assumed by personal example in all circumstances, even in prison. Due to the ban on publication and persecution before 1989, he never saw his name on the cover of a book during his lifetime. Later, however, his writings and interviews began to be disseminated throughout the media. After December 1989, his popularity soared. Although his books were not published until after his death, his talent was not as a writer but as a speaker. He became famous with a collection of memorable sayings, some of which, representative of his beliefs, are mentioned in the article.

Keywords: "Dinicu Golescu" Argeș Public County Library, public libraries, local cultural memory, homage, local personalities, Petre Țuțea

Cristina Marinescu. Distances Nostalgia. Jean Bart's Manuscripts from the National Library of Romania's Special Collections

Jean Bart (1874-1933), by real name Eugeniu P. Botez, a Romanian writer who studied at the Naval Academy "Mircea the Elder", is undoubtedly memorable for his novel "Europolis", which is rarely read today, after the historical hiatus of the communist era. An authentic and original writer, he cultivated for the first time in Romanian literature the log-book and the marine sketch - both of which are forever linked to his name. By bringing into Romanian prose the terminology of the sea, used for the first time in a literary work, Jean Bart has made the literature of maritime and river life, of the port and the open sea, a literary tradition in our country. There are several manuscripts of Jean Bart in the special collections at the National Library of Romania, from which we learn interesting things about the writer, both in terms of his literary background (avid reader of Maupassant, Zola, Marx) and his moral values, given that there is a marked tendency towards atheism. Jean Bart's manuscript text "Essence of Literature" (Ms No. 10031) is revealing, in which he humorously rejects the symbolist approach to literature, but praises Ioan Alexandru Brătescu-Voinești's manner as a writer. In Jean Bart's vision, Brătescu-Voinești creates the essence of literature, a joking expression which in fact denotes the appreciation of clear and compassionate insight for the fragile as fundamental to the human world. An intriguing and intellectually highly topical text, "The Memoirs of Judas Iscariot" (Ms No. 10030), refers to the apocryphal texts of the Christian faith and a re-evaluation of some historical data known about Jesus through tradition but without irrefutable proof. Jean Bart does not believe in the resurrection of the Lord, but he does not speak irreverently about Him, and he quite correctly grasps the reason for the Jews' turning against Christ at the dramatic moment of Pilate of Pontus' judgment.

Keywords: National Library of Romania, special collections, manuscripts, Romanian writers, Jean Bart

Raluca Man. Beijing Municipal Library, the World's Best New Public Library in 2024

Baker & Taylor, the award's new title sponsor, and the International Federation of Library Associations and Institutions (IFLA) have announced the *2024 Public Library of the Year Award*, honoring new and innovative public libraries. The award, open to public libraries around the world, is given annually to the library that has best combined open and functional architecture with sustainable and creative IT solutions, and has embraced both digital developments and local culture. The Beijing Municipal Library embodies a transformative vision for libraries, restoring their relevance in the digital age and putting the cultivation of human connections at the forefront. As a key cultural landmark in Beijing's newly established sub-center, the library is a contemporary center for learning, knowledge sharing, social interaction and community engagement. To reaffirm the library's relevance in the 21st century and to restore its role as a vital pillar of public and intellectual life, the Beijing Library is envisioned as a new center for learning, culture and community. The design emphasizes the physicality of the book and the act of turning the page as a primal experience in a picturesque setting of hills, trees and the Tonghui River. Spaces throughout the building are dedicated to exhibitions,

performances, lectures and the restoration of old books, promoting emotional connections between books, people and the surrounding natural landscape. The Beijing Library not only demonstrates its connection to the environment through its nature-inspired design, but also reinforces its commitment to sustainability by minimizing carbon emissions, adopting green office practices, and promoting a circular economy and sharing to achieve green goals. The Beijing Library places particular emphasis on assessing the environmental impact throughout the building's lifecycle and has been awarded the *China Green Building Evaluation Label (GBEL) Three Star*, the highest sustainability standard for green buildings in the country.

Keywords: IFLA, annual award, Beijing Municipal Library, 2024 public library of the year, technologies and innovation, sustainability, GBEL

Cristian-Marian Bîrdeș, Daiana-Maria Măgureanu. We are Dreaming About the National Library of Romania and Its Future...

This article is an essay that explores philosophical conceptions and personal experiences related to the future and role of the National Library of Romania, based on a subjective but well-argued perspective. As graduates of the Information and Documentation Sciences undergraduate program at the Faculty of Letters of the University of Bucharest, the authors wish to highlight the need for a change of mentality regarding the role of libraries and the library profession in contemporary society. The two authors aim to raise an alarm signal on the urgent need to revitalize and support human resources in this sector, underlining that qualified staff is a fundamental pillar in the evolution of any cultural institution. The proposed essay differs from a scholarly article through a reflective and subjective approach, emphasizing philosophical interpretation and personal introspection rather than empirical analysis based on factual data. Through this approach, the current challenges of the National Library are analyzed, in a context marked by technological advances and rapid socio-cultural changes. The importance of the digitization of collections and the democratization of access to information is underlined, highlighting how these transformations can redefine the role of the library in society. The authors believe that harnessing human resources and supporting innovation in librarianship are necessary for the continued development of this institution. Through a call for awareness and action, the article encourages both policy makers and the general public to recognize the strategic value of libraries not only as repositories of knowledge, but also as active centers of culture, education and community dialogue. The authors propose an inclusive vision in which the National Library of Romania becomes a living, adaptable and inclusive space, a symbol of cultural continuity and social innovation.

Keywords: National Library of Romania, digitization, librarianship, human resources, access to information, cultural innovation, preservation of national memory

SUMMARY

HIGHLIGHTS ON LIBRARIANSHIP. LIBRARY GUIDELINES

Information Management from an Organizational Perspective
Tatiana Oprescu ..... p. 1

Aspects of Evaluating University Library Collections in Support of Users' Infodocumentary Requirements
Bogdan Gheuka ..... p. 5

ON ROMANIAN LIBRARIES

The History of the Romanian Academy Library, a New Monographic Series
Marian-Bogdan Jugănar ..... p. 10

The Symbolism Movement and Its Reflection in Romanian Literature: Brief Exposition with Representations from the National Library of Romania Collections
Nicoleta Corpaci ..... p. 18

Argeş Public County Library "Dinicu Golescu". A Tribute to the Great Philosopher Petre Țuțea
Cristina Baciu ..... p. 25

CULTURAL HERITAGE

Distances Nostalgia. Jean Bart's Manuscripts from the National Library of Romania's Special Collections
Cristina Marinescu ..... p. 29

LIBRARY ABROAD

Beijing Municipal Library, the World's Best New Public Library in 2024
Raluca Man ..... p. 31

GUTENBERG'S GALAXY

We are Dreaming About the National Library of Romania and Its Future...
Cristian-Marian Bîrdeș, Daiana-Maria Măgureanu ... p. 38

IMPORTANT

Din anul 2019, periodicul apare doar online, pe site-ul Bibliotecii Naționale a României, în secțiunea „Reviste BNR”. Pentru achiziționarea de numere deja apărute, plata se face în contul Bibliotecii Naționale a României: RO42TREZ7035009XXX014057, TREZORERIE sector 3, București, codfiscal: 6312079 – București sau în numerar la casieria bibliotecii. Costul unui exemplar este de 12 lei. *Persoană de contact: Alexandrina Gabor (tel.: 021.3142434/1033).*

Începând cu anul editorial 2010, *Biblioteca: revistă de bibliologie și știința informării* este indexată pe platformele online EBSCO și ProQuest.

ISSN 2668-618X
ISSN-L 1220-3386

9 771220 338006